

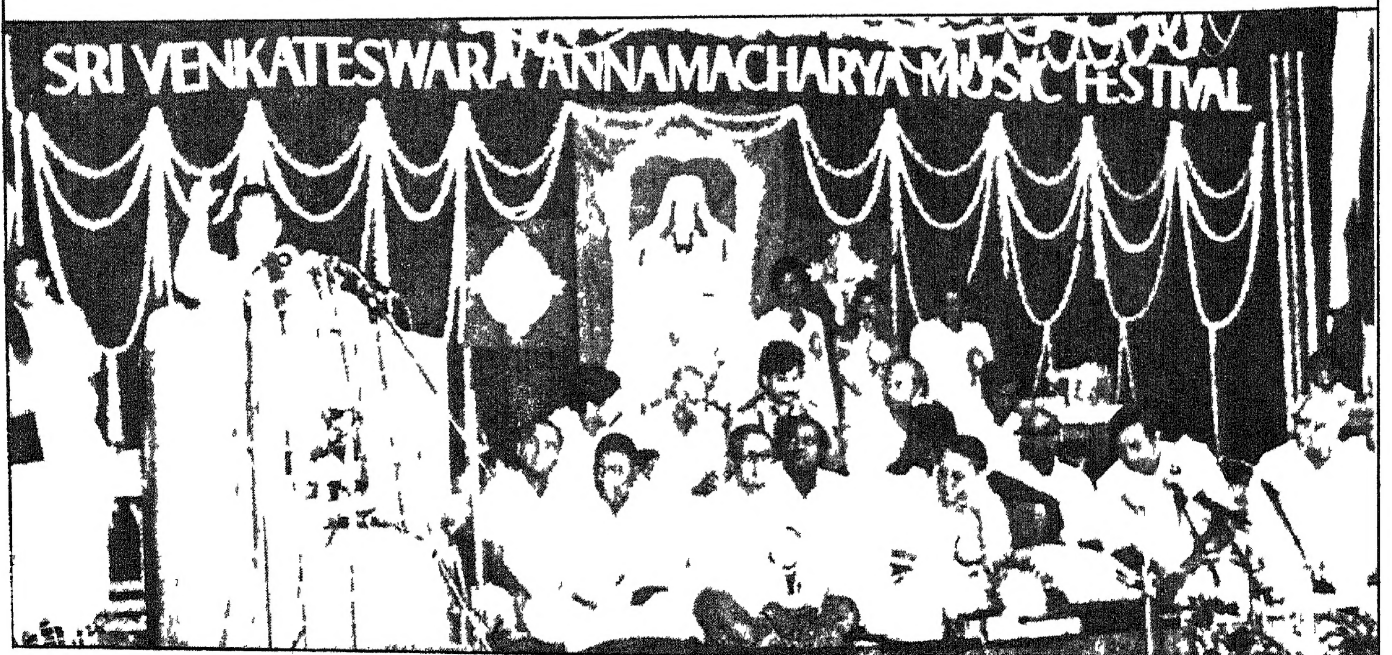
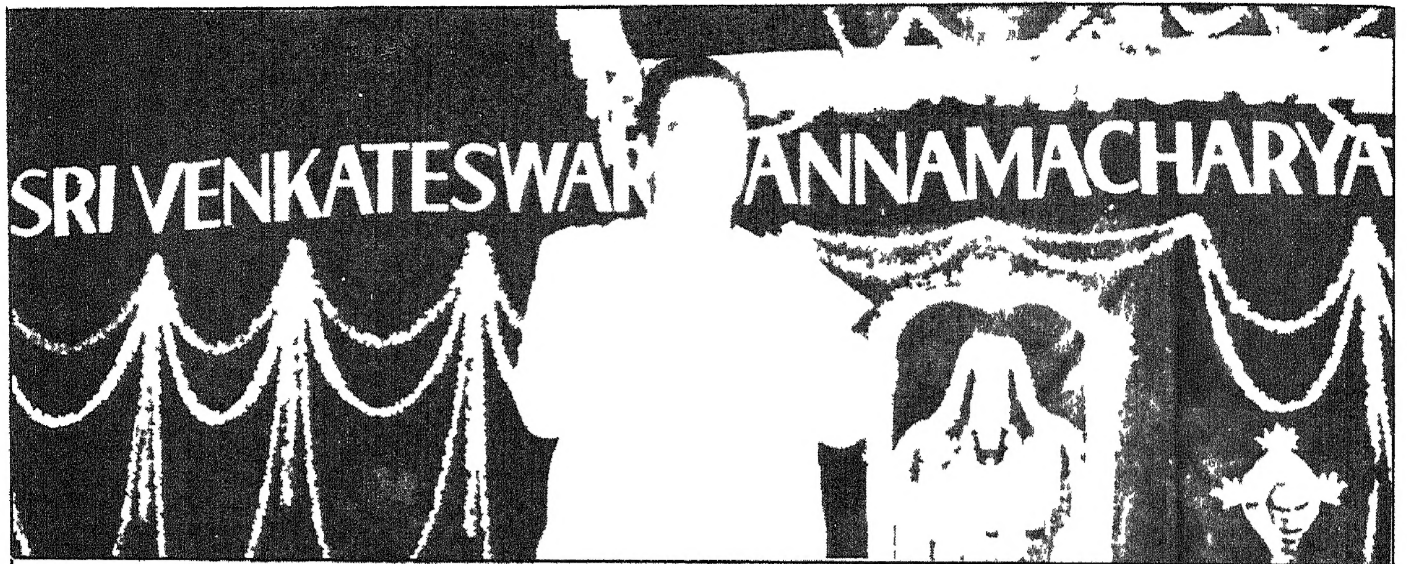
ஸப்தகவி

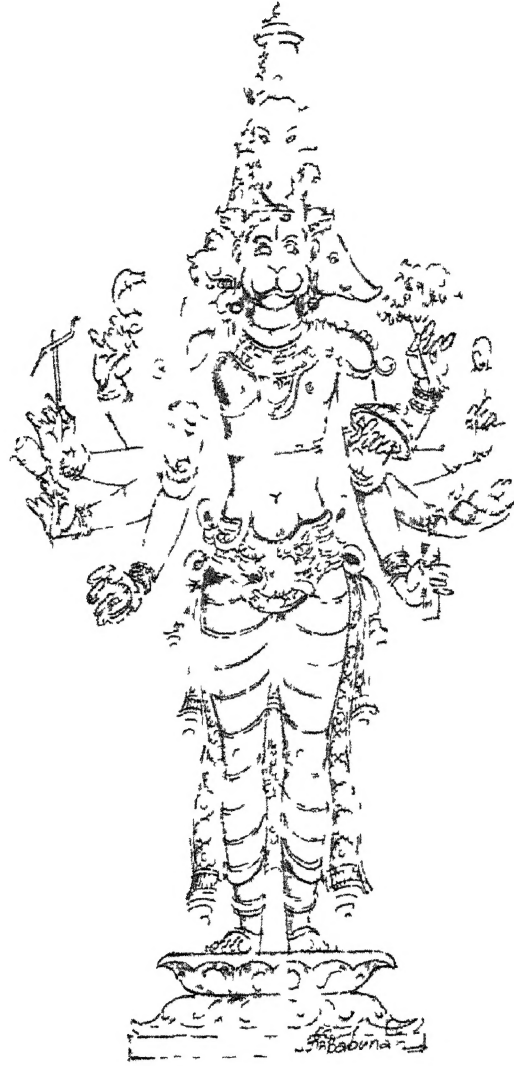
விலை ரூ. 1/-

ஜூன், 1986

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

மனோஹம மாருத துலய வேகம
 ஜிதேந்தரியும் புத்திமதாம வரிஷ்டம,
 வாதாதமஜம் வானரயூத முக்கியம்
 ஸ்ரீராம தூதம் ஸிரஸா நமாமி
 யதர யதர ரகுநாத கீதனம்
 ததர ததர கருதமஸ்த காஞ்சுலீம்,
 பாஷ்பவாரி பரிபூண லோசனம்
 மாருதிம நமத ராக்ஷஸாந்தகம்

மனம போகும் வேகமும், வாயுவுக்குச் சமானமான வேகமும் உடையவன அனுமான
 அவன இந்திரியங்களை ஜெயித்தவன் புத்திமான்களில் சிரேஷ்டன், வாயு குமாரனும்,
 வானரச சேனைய தலைவனும், ஸ்ரீராம தூதனுமான அனுமானைத் தலையால நமஸ்கரிக்க
 கின்றேன

ஸ்ரீராமனுடைய கதையைச் சொல்லுமிடங்களில் கையை அஞ்சலி பந்தம் செய்து
 கொண்டிருப்பவரும், ஆனந்த பாஷ்பத்தினால் தன்மபிய கண்களையுடையவரும், ராட்சா
 களுக்கு யமன் போன்றவருமான, அனுமாரை நாம் எல்லோரும் நமஸ்கரிப்போமாக

ஜூன், 1986

ஸய்தகரி

இதழ் 1

உள்ளுறை

மலா 17

தனிப்பிரதி ரூ 1

வருடச் சந்தா ரூ. 12

பக்கம்

ஹரியும் சிவனும்	5
ஸ்ரீமத வாலமீகி ராமாயண அரங்கேற்றம்	9
ஸ்ரீ ராமானுஜரிவ குணனுபவம்	13
வேதமும் சமயமும்	17
முள்ளும் மலரும்	21
தேவியின் திருவடி மகிமை	23
நமது கடமைகள்	37
பாரதியார வேண்டிய வரம்	41
இசையும் இளைஞர்களும்	46

அட்டைப்படி விளக்கம்

- 1 - 4வது அட்டைகளில் ஸ்ரீ அனனமாச்சாராயா பாடல இரண்டிற்கு ஒவியா திரு பாபபு அவர்களின் கைவண்ணம்
- 2-வது : 'ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா அனனமாச்சாராயா இசை விழா' துவக்க நாள நிகழ்ச்சிகள்
- 3-வது : இசை விழாவில் இடம்பெற்ற இன்னிசைக கச்சேரிகளில் சில

சிறப்பாசிரியர்

அச்சிடுபவர்

திரு எம். கெயிநாராயண
IAS,

திரு. எம். விஜயகுமார் ரெட்டி,
மேலாளர்,

செயலாட்சித் தலைவர், தி.தி. தேவஸ்தான அச்சகம்,
தி.தி.தேவஸ்தானம், திருப்பதி

திருப்பதி

ஆசிரியர்

பிரதிக்கு:

திரு. கே. சுப்பராயன், எம். ஏ.

THE WELFARE OFFICER

Publication Section, T T D.

துணைாசிரியர்

K T. Road,

திரு. எம். எம். ராமமூர்த்தி, எம். ஏ.,

TIRUPATI.

உங்களுடன்

நம்மைச் சுற்றி நல்லன நடைபெற வேண்டும் என்றால் நாம் நல்லவர்களாக இருந்தல் அவசியம் நாம் நல்லவர்களாக விளங்க வேண்டுமென்றால் நம்மிடையே நல்ல சித்தனை உருவாக வேண்டும், நல்ல சித்தனை பிறக்க வேண்டுமானால் நல்ல மனம் இருந்தல் வேண்டும், நல்ல மனம் அமைய வேண்டுமாயின், நம்மைச் சுற்றி நல்ல சூழ்நிலை நிலவ வேண்டும் மனிதன் கெடுவதற்குச் சூழ்நிலை பெரிதும் துணை போகின்றது என்பதைப் பல நூடைய அன்றாட வாழ்க்கையிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். இத்தாய் சூழ்நிலையின் அவசியத்தை அறிந்து தெளிந்துதான் இப்பாரத மண்ணில் தோன்றி மண்ணிற்குப் பெருமை சேர்த்த மகான்களும் முனிவர்களும் சம்பம என்னும் ஒன்றினைத் தோற்று வித்தனர். அச்சமயத்தில் வழிபடும் கடவுள் ஒரு குறிப்பிட்ட உருவம், பெயர் என்றும், வழிபடுபவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இனம் என்றும், வழிபட ஒரு குறிப்பிட்ட நாள், நேரம் என்றும் பல “குறிப்பிட்டவைகள்” இருந்திருந்தால், அச்சமயமும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் மட்டுமே இருந்திருக்கும் ஆனால் யதார்த்த உண்மைகளை சமயத்தோடு கலக்கச் செய்து ‘வாழ்வே சமயம்’ “சமயமே வாழ்க்கை” என்ற உணர்வை ஒவ்வொரு இந்துவின்மீடம் சுரக்கச் செய்து ஒறிவுமுதல் ஆற்றிவுவரை உள்ள இயற்கையின் ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் தெய்வத்தன்மை ஏற்றித் தன் மனிதத்தன்மையினை பெரு மிதப்படுத்தச் செய்த பெருமை இந்து சமயத்திற்கே உரியதான ஒரு தனித்தன்மையாகும் தன் தன்மையினை அறிந்து கொண்ட அவனை, தன்னைப் படைத்திட்ட அப்பரமனை நினைக்கச் செய்து தன்னிடம் உள்ள மரண பயத்தைப் போக்கி, அம் மரணத்தையும் துணிவுடன் மனநிறைவுடன் சந்திக்கும் துணிவு பெறச் செய்து வாழ்வின் இறுதி இலட்சியம் அவனுடன் இரண்டறக் கலத்தலேயாம் என்ற பேருண்மையினை மிகத் தெளிவாக விளக்கி, அப்பரம்பொருளைத் தொழுதேற்றிட வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்ததனா நம் ஆன்றோர் அவ்வழிபடு முறைகளில் எளிமையான ஆனால் நிச்சயமான வழியாக ‘இசை’ என்ற ஒன்றினைத் தோற்றுவித்தனர்.

உடல், உள்ளம், ஆன்மா ஆக இம்முன்றும் உயர்நதி இசை வழிகோலுகின்றது ‘நாதோ பாஸ்ந சேஸே சங்கர நாராயண விதூல வெல்லிதி ஓ மனஸா’ என்ற தியாக பிரம்மத்தின் அனுபவ மொழியும் “பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வுலகைப் பாலித்திட வேண்டும்” என்ற பாரதியின் விண்ணப்பமும் அப்பரின “பண்ணாங்குப் பாடலாகி பரஞ்சுடராய் நின்ற” பரமனின் திருவருள் கிடைக்கச் செய்யும் என்பதற்கு உறுதி அளிப்பனவாம் காட்டு மிராண்டியின் இதயத்தை இத மாக்ருவதும், கலைக்கனிவிப்பதும், மரத்தை மணடியிசை செய்யவும் வல்லது இசை “நாஹம் வஸாமி வைகுண்டே யோகிநாம் ஹருதயே நவா, மதபக்த யதர காயநதி ததர திஷ்டாமி நாரத” என்று இசைக்கும் இடத்தில் தான் இருப்பதாகக் கூறி இசையின் ஏற்றத்தை திருமாலே தன் திருவாக்கால் விளக்குகிறார் தாலாட்டிலிருந்து ஒப்பாரி வரை மனிதனின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் மகிழ்ச்சியில் முழங்கும் போதும், சோகத்தில் தத்தளித்திடும் போதும் இசை அவனுடன் கலந்தே உள்ளது மொழியால், இனத்தால், நிறத்தால், இடத்தால், சமயத்தால் பிரிவுபட்டுள்ள மனித இனம் ஒன்றுக்கு மட்டுமே ஒன்றுபடுகிறது அது இசையின் இனிமையில் இசையின் பெருமையினை அது விளக்கினாலும், அவ இசையின் அருமையே தற்போது அவசியமான ஒரு சாதனமாகப் பயன்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளது.

தன்னிடம் குறைகளை வைத்துக் கொண்டு அடுத்தவனைக் குறை காண்பவனுக்கும், தனக்கு ஒரு கண போனால் அடுத்தவனுக்கு இரு கண போக வேண்டும் என்பவனுக்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை “நம்மிடையே நிறை களே இல்லையா? ஏன் எப்போதும் குறைகளையே கேட்கும் கூறியும் வருகிறோம்” எனக் கேட்கத் தோன்றும் நம்மிடையே நிலவும் பல நிறைகளையும் சீர்குலைத்திடும் வகையில் சில குறைகள் வலிமை பெற்றிடும்போது, அக்குறைகளை இனம் கண்டு எதிர்த்துத் தாவு காணுவதே நமது கடமையாகும் நம்மிடையே அறிவு, உழைப்பு, விவேகம் வேண்டிய அளவு உள்ளது ஆனால் இவற்றையெல்லாம் முகவரி இல்லாமல் செய்துவிடும் தன்னலமும், நோமையின்மையும், நாட்டுப்பற்றின்மையும் நம்மிடையே ஊடுருவியுள்ளனவே இதன் விளைவு வளாச்சியடையாமை, போராட்டங்கள், உயிரகொலைகள் ஊழல்கள் இவைகளைக் களைய சமயங்களதாம் பெரிதும் உதவுகின்றன எல்லாமே அன்பையும், நோமையையும்தான் போதிக் கின்றன தீவிர சமயப்பற்றே ஒருவனை சமய வெறியனாகக் விடும்போது, சமயமும் கூட அவனைச் சிந்திக்க வைக்க தடுமாறுகின்றதே இந்நிலையில் அவனை ஒரு நிலைப்படுத்தி, தன் வயப்படுத்திச் சிந்திக்க வைக்கும் திறன் ‘இசை’ ஒன்றிற்கே உண்டு.

மேலநாட்டு இசை, இந்துஸ்தானி, காநாடக இசை, மெல்லிசை ஆகிய எல்லாவற்றிற்குமே அடிப்படையாக விளங்குவது ஒரே இசைத் தத்துவம்தான் அதனால்தான் இசை உலகெங்கும் வரவேற்றுப் போற்றப்படுகிறது இறைவனின் பெருமை பேசி அவனை அடைய சங்கீத முழமுத்திகள், துக்காராம், புரந்தரா, அன்னமயயா, மீரா, ஜயதேவா, ராமதாஸா, தானசென் போன்றோர் சொல்லுக்கு இசை கூட்டி இறைவனை வழிபட்டனர் அவ்வழிபாட்டின் வழிநின்ற, இறைவனை அறிவது மட்டுமல்ல, மனிதனை அறிந்து கொள்ளவும், அவனை மனத்தால் கட்டுப்படுத்தி ஒன்றினைத்து செய்துவிடலாம் என்பதற்கும் அனுபவ மாந்தர்களாக இன்றைய இசைக் கலைஞர்கள் திகழுகின்றார்கள் கடல் கடந்து சென்று கேட்டவரை மயங்கச் செய்யும் நம் இசை, நம் மண்ணிலேயே அனைவரையும் ஒன்றித்து இணைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் நாடெங்கிலும் “தானசென் இசை விழா” என்றும், ‘திருவையாறு’ இசைவிழா என்றும் பல இசை விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன இந்நம்பிக்கையில் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் அண்மையில் திருப்பதியில் வட நாட்டுக்கலைஞர்களும், தென்னிந்தியக் கலைஞர்களும் பங்கேற்ற வகையில் தேசிய அளவில் “ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரர் அன்ன மாச்சார்யா இசை விழா” ஒன்றினை மேற்கொண்டுள்ளது நாட்டு ஒற்றுமையுணர்ச்சியினை ஊக்கிடும் வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இம்முயற்சி மற்றைய இசை நிறுவனங்களுக்கும், இசைக் குழுக்களுக்கும் ஒரு முன்னுதாரணமாக விளங்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன், இவ்விசைவிழாவில் பங்கேற்ற எல்லா இசைக்கலைஞர்களுக்கும் தன்னுடைய வாசகர்களின் சார்பில் ‘ஸபதகிர்’ மேலாண்மை தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

செய்திச் சுருக்கம்

காடு அழிப்புத் தடுப்பு ஊர்வலம்

‘திருப்பதி சுற்றுப்புற சூழநிலை பாதுகாப்புக் குழு’ மற்றும் ‘நகர பாதுகாப்பு’ குழுக்கள் ஆதரவுடன் திருப்பதி திருமலை தேவஸ்தானம் அண்மையில், திருப்பதி மற்றும் திருமலை சுற்றியுள்ள காடுகளை அவற்றின் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றி, மேலும் அவற்றை அதிக அளவில் வளாத திடம் நோக்கத்தில், இதுபற்றிய ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை நகர மக்களிடையே ஏற்படுத்தும் முகத்தான மௌன ஊர்வலம் ஒன்றினை திருப்பதி நகர முக்கிய வீதிகளில் மேற்கொண்டது. உளனா பிரமுகர்களும், மக்களும், தேவஸ்தான ஊழியர்களும் பங்கேற்ற இவ்வூர்வலத்திற்கு ‘சிப்கோ’ இயக்கத் தலைவா திரு சுந்தர் லால் பஹுகுண அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். அன்று மாலை ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட விழாவில் உரையாற்றிய திரு பஹுகுண அவர்கள் புனித சமயத் திருத்தலமான திருப்பதியில் தொடங்கும் இம் மௌன ஊர்வலம், பிறகாலத்தில்

நாடெங்கும் காடுகளின் பெருமையினை உணர்த்திடும் வகையில் விளங்கும் படியான ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்றும், இறைவனைத் தரிசித்த பிறகு ஒவ்வொரு யாதிரி கருக்கும், இயற்கைச் சூழலின் அவசியத்தை உணர்த்திடும் வகையில், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பிரஸாதத்துடன் ஒரு செடி வகையிளையும் அளித்தால் அது உண்மையில் ஒரு மாற்றத்தை உண்டாக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார். இவ்விழாவில் பங்கேற்று உரையாற்றிய தி.தி.தே. செயலாட்சித் தலைவா திரு எஸ். லக்ஷ்மிநாராயண அவர்கள் மரங்களின் அவசியத்தை உணர்ந்துதான், சடங்கு முறைகளையும் மீறி, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக கோயில் சமையறகூடங்களில் அடுப்பெரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த விறகு எரிக்கும் முறையினை விடுத்து, எரிவாயு வசதியினை மேற்கொண்டுள்ளது என்றும், திருமலையில் மேலும் காடுகளை அழிக்கும் வகையில் குடிசைகளும், வீடுகளும் கட்டப்படும் திட்டங்கள்

உடனடியாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளன என்றும் கூறினார். இவ்விழாவில் தி.தி.தே. வனத்துறை பாதுகாப்பு அலுவலர் திரு ராஜசேகா ரெட்டி உள்ளிட்ட பல பிரமுகர்கள் பங்கேற்று உரையாற்றினர்.

வெள்ளிய பதக்கம்

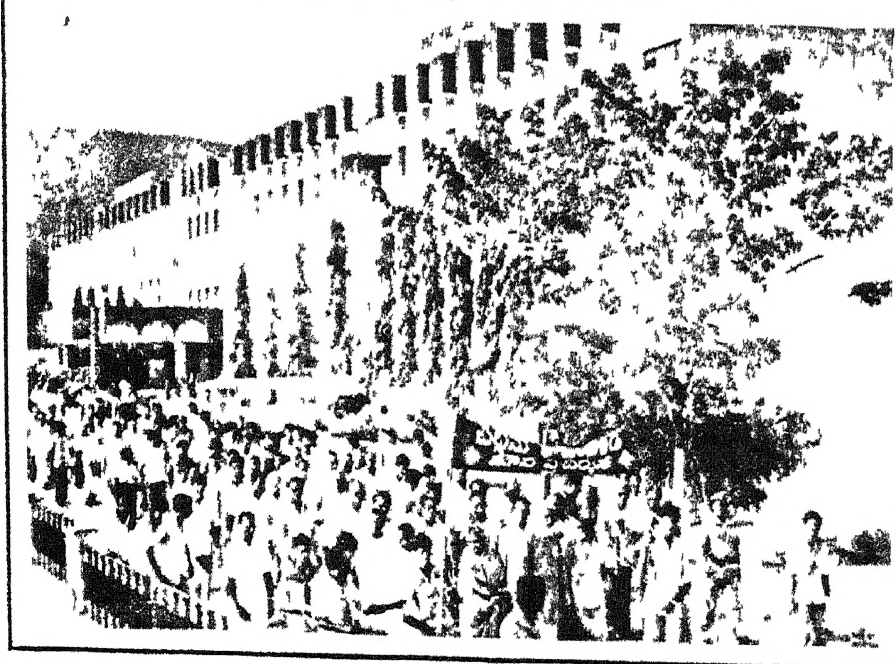
தமிழ் ‘ஸபதிகரி’யை தொடர்ந்து நான்காவது தடவையாக 1984-ம் ஆண்டிலும் அதிக எண்ணிக்கையில் விறகு சென்னை நகர ‘ஸபதிகரி’ விறகுப் பனைப் பிரதிநிதியான திரு ஏ.டி.கிட்டு என்கிற கிருஷ்ணன் அவர்களுக்குத் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான மேலாண்மை (1-6-86) அன்று சென்னை தியாகராய நகர் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான தகவல் நிலையத்தில் தேவஸ்தான பெஷ்கார் திரு பி.வாசுதேவன் அவர்களால் ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரரின திருவுருவம் பதித்த (30 கிராம் எடையுள்ள) விசேஷ வெள்ளி டாலர் ஒன்றினை வழங்கி கௌரவித்தார்கள்.

ஏஜெண்ட் முகவரி

திரு ஏ.டி. கிருஷ்ணன்,
“ஸ்ரீ ஆனந்தவல்லி நிலையம்”,
3 புஜங்கராவ தெரு,
ராதா நகர்,
குரோம்பேட்டை,
சென்னை-600044

(45-ம் பக்கம் பார்க்க)

காடு அழிப்புத் தடுப்பு மௌன ஊர்வலம்

ஹரியும் சிவனும்

“என்னிரு கண்ணே கண்ணிற கருமணியே மணியாடு பாவாய்” என பது திருநாவுக்கரசர் திருவாகு அநபடி நமக்கு சைவமும் வைணவமும் இருக்கண்கள் ஆகும் சைவமும் வைணவமும் தந்த திருமுறைகளும் திவ்யப் பிரபந்தங்களும் அக்கண்களின் கருமணிகள ஆகும் அரிதாகிய இந்த மானிடப்பிறவி எடுத்த மக்கள் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து பேரினப் மடைவதற்கு உரிய நெறி வகைகளை சமயம் நமக்கு அளிக்கின்றது ஒரு நாணயத்திற்கு எப்படி இரண்டு பக்கங்களும் முக்கியமோ அப்படி நம் சமயத்திற்கு சைவம் வைணவம் இரண்டும் முக்கியமானதாகும்

உலகில கணக்கற்ற பல சமயங்கள் இருந்து மக்களைக் குழப்பி வந்த சாலத்தில் ஐகதக்கு ஆதிசங்கரா தோன்றி அவைகளை வகைப்படுத்தி ஆறு சமயங்களாக வகுத்துத் தந்து ஷணமத ஸதாபகா என்றும் போற்றப்பட்டார் காலப்போக்கில் அவைகளும் இரண்டு மட்டில் மேலோங்கி சிறப்பாக விளங்கி வந்த காலத்தில் அவைகளுக்குள் கடுமையான போட்டியும் எதிர்ப்புகளும் நிலவின சைவர்களுக்கு வைணவத்தின் மீதும் வைணவர்களுக்கு சைவத்தின் மீதும் துவேஷங்கள் ஏற்பட்டிருந்த காலத்தில், ஒரு சமயம் தழுவாத இல்லாத பெரும் செல்வந்தர் பண்டிபுரம் சென்று பாண்டிரங்கன் செவித்துத் தனக்குக் குழந்தை பிறந்தால் தங்க அரைஞாண் செய்து சாத்துவதாகப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டார் பாண்டு ரங்கன் அந்நாளில் ஒரு ஆண் குழந்தையும் பிறந்தது. அந்த தனவந்தா தான் செய்து கொண்ட வேண்டுகோள் நிறைவேற்றக் கருதி தங்க அரைஞாண் செய்யும் பொருட்டு நரஹரி

சோனா என்னும் பெயருடைய பொன் வேலை செய்பவரையடுத்து, (சோனா=பொன், சோனா=பொன் வேலை செய்பவர்) தங்க அரைஞாண் செய்து கொடுக்கும்படி வேண்டினார்

அந்த நரஹரிசோனா பெரிய சிவ பக்தர் அவர் தனக்குப் பாண்டிரங்கனைத் தெரியாது என்றும் நேரில்வந்து பார்த்து அளவு முதலியன எடுக்க முடியாது என்றும் கணப்புப்பாக் மறுத்தும், அளவு எடுத்து வந்தால் செய்து தருவதாகவும் கூறினார் செல்வரும் அப்படியே அளவு எடுத்துக் கொடுக்க அவ்வளவுவருச சரியாக அவரும் அரைஞாண் செய்து தந்தார் அதனை பாண்டிரங்கருக்குச் சாத்த ஒருசாண் (1 நாடவது 9 அங்குலம்) குறைந்தது

+ ஒரு சாண் நீளம் அதிகம் வைத்து செய்து தந்தார் மறுபடியும் ஒரு சாண் குறைந்தது மீண்டும் ஒரு சாண் நீளம் அதிகம் வைத்து செய்து தந்தார் மீண்டும் ஒரு சாண் குறைந்தது மறுபடியும் ஒரு சாண் நீளம் அதிகம் வைத்துச் செய்து தந்தார் தற்போது அதிக நீளமாகிவிட்டது இப்படி ஒரு சாண் குறைவது அல்லது ஒரு சாண் அதிகமாவதாக இருந்தது மிகவும் உடாப்படலாயினார் முடிவில் செல்வா நகை செய்பவரையே நேரில் வந்து எப்படியாவது அளவு எடுத்து செய்துதான் ஆகவேண்டும் என வேண்டி தான் சிவபூதத்தியைத் தவிர வேறு மூர்த்தி சீராக கண்ணால் கூட பார்க்கமாட்டேன் என சோனா மறுக்க, செல்வா பல்வேறு உபாயங்கள் கூறி, முடிவில் அவர் வேண்டுகோளின்படி கண்களைத் திறந்து கட்டிக்கொண்டு வந்து அளவெடுக்க முற்பட்டார்

அப்போது பாண்டிரங்கர் திருமேனியில் மான் மடல், சந்திரன், நாகம் முதலிய உபாயங்கள் தென்பட

டன சோனா உடனே ‘இது என்ன அதிசயம், நான் வணங்கும் சிவபெருமானாகக் காணப்படுகிறேனே’ எனக் கூறிக் கண்களை அவிழ்த்துப்பார்க்கப் பழைய பாண்டிரங்கரை இருக்கக் கூடாது மீண்டும் கண்களை மூடிக்கொண்டார் அப்போது பாண்டிரங்கர் “அன்பனே! வருந்தாதே நீ வணங்கும் சிவபெருமானே என முடியில் இருப்பதைப் பாரா நானவேறு அவாவேறு அல்ல எனனை வணங்கினால் அதுவும் சிவ வணக்கமே ஆகும்” என்று கூறியருளினார் நரஹரி சோனா கண்திறந்து பாரக்கச் சிரசில் சிவலிங்கம் இருக்கக்கண்டு ஆனந்தமடைந்து வணங்கினார் அரைஞாணும் பூட்டினார் அந்த அரைஞாணும் அளவோடு அமைந்தது இருந்தது அநே அரைஞாண் இன்றும் பாண்டிரங்கர் அரையில் விளங்குவதாகக் கூறப்படுகிறது சிரசிலும் அழகிய சிவலிங்கம் இருப்பதையும் காணலாம்

திரு கே நாகராஜன் திருக்குணம்

ஒரு சமயம் கண்ணனுடன் அருசுகண்ண செல்வுகின்ற சமயம், அருச்சுனனுக்கு பூஜை நேரம் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் விழிச்சு, கண்ணன் என்ன என்று கேட்க, தான் சிவபூஜை செய்வது வழக்கம் அது செய்ய முடியவில்லை என அரசன் கூறி, கண்ணன் தன்னையே பூஜிச்சுச் சொல்லி, அவைகளைக் கையம் சென்ற போது அரசன் பூஜித்தவை அனைத்தும் சிவன் திருமேனியில் இருப்பதைக் காட்டி தன்னை வழிபடுவதே சிவ வழிபாடு ஆகும் நான் வேறு சிவனோ வேறல்ல என்பதை அரசன்களுக்குக் கூறியதாப பாரதம் கூறும் இறுதியாகச் சிவரும் ஆழ்வாரர் பாடலும் இவையே நமக்குக் கூறுகிறது

‘தாட்சுதபுர னாரடிபு மணமடி
அம் நகரமும்
ஆரவம் பொன்னும் தோன்று
மால் நூழும்
திரண்டருள் பாயும் திருமலை மேல்
எந்தைத்து
இரண்டிலும் ஒன்றாய் இசைந்து”

○

சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி

பகவன் = சிறந்தவன்

‘சிறப்புடைய (ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் 6-5-77) பொருள்களையாவற்றையும் ‘பகவத்’ சபதத்தினால் வழங்குவா ஆயினும் அது முக்கியமன்று இச்சொல் பரம்பொருளையே முக்கியமாகக் குறிக்கும்’ எனனும் கருத்துள்ள ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணச் சலோகம் முன்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது பகவத் கீதையிலும் —

‘यद्यद्विभूतिमस्त्व धीमद्वैजितमेव वा ।
तत्तदेवावाचञ्च त्व मम तेजोऽशसभवम् ॥

யதயத விபூதிமத் ஸததவம்
ஸ்ரீமதூஜிதமேவ வா |
ததததேவாவக்சத் தவம் மம்
தேஜோம்ஸம்பவம் ||
பகவத் கீதை 10 41

என்னும் சலோகத்தில் ‘சிறந்த பொருள்களையாவும் என அம்சத்தினின்றும் தோன்றியவை’ என்று கிருஷ்ண பரமாத்மா பறைசாற்று கிறார் ஆதலின் உலகிற்சிறந்த பலவற்றையும் ‘பகவன்’ என்னும் சொல்லால், பல்வேறு மதத்தினரும் நிகண்டுக்காராகளும் வழங்குகின்றனா ளைன மதத்தினர் ‘அருகன்’ எனப் புத்த மதத்தினர் ‘புத்தன்’ எனப் பிரமன் — சிவன் — விஷ்ணு (திருமால்) ஆகிய மூவருக்கும் பெயரென்பா சூரியனுக்குப் பெயரென்பா இதெல்லாம் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டு வந்திருத்தலின் நிகண்டுக்காரர்கள் (சேந்தன திவாகரம், பிங்கல நிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டு) அவையெல்லாவற்றையும் தத்தம் நிகண்டுக்களில் சேர்த்துள்ளனா ‘திருமாலடியார்கள்’ — (பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-9-6) என்று ஆழ்வார்கள் வழங்குகின்றனா ‘தமிழ்வேதமறிந்த பகவாகளே’ (தேசிகப்ரபந்தம்) எனப் பது வேதாந்த தேசிகருடைய இனிய குரல் உலகவழக்கையொட்டி நிகண்டுக்காரர்களால் தொகுக்கப்பட்டு, ஏனைய நூலாசிரியர்களாலும் உபயோகிக்கப்

பகவன்

பட்ட இப்பொருள்களையாவும் ‘பகவன்’ என்னும் சொல்லுக்கு ஏற்றவையே அதில் யாரும் ஆட்சேபணை செய்ய இயலாது அவசியமுமில்லை விஷ்ணு புராணம்—பகவத் கீதை—இவற்றில் கூறப்பட்டபடி, பரம்பொருளான இறைவனொருவனே! இச்சொல்லின் முக்கியமான பொருள் மறையாவும், அவனது அம்சத்தினின்றும் தோன்றினமையின் அவனைக் குறிக்கும் சொல்லால் (பகவன்—என்னும் சொல்லால்) வழங்கப்பெற்றன — எனப் பதுமட்டுமற்றுக முடியாத உண்மை

இவ்விடத்தில் அடிப்படையான உண்மையொன்று நம் நினைவிலிருக்க வேண்டும் சொற்களை நிகண்டுகாரர்களால் தொகுக்கும்போது, ‘வழக்கிலுள்ளவை’ என்னும் ஒரே காரணத்தைத்தான் ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனா ஸம்ஸ்கிருதபதம்-தமிழ்ச்சொல்-என்றிப்படியெல்லாம் பிரித்து ஒன்றையேற்று மறொன்றைக் கைவிடுவதில்லை - அவ்வாறு செய்வது அவசியமில்லாதது மட்டுமல்ல, சாத்திய மில்லாததுங்கூட இக்கருத்தைப் பிங்கல முனிவாத்மது நிகண்டு நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்தில தெளிவுபடுத்தியுள்ளார் —

“இயற் சொற்றிரி சொற்றிசைச்சொல்
வடசொல்லென
றனைத்தே செய்யுட்கணிகலனாதலின்”

“வடசொற்களின் விடவெழுத்தொரீஇ
யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொற்றொகு
கிதைந்தன வரினு மியைந்தனவரை
யார்”

என்னும் மூலத்தையும்,

‘வடசொல்லுக்கேயுரிய வென்பப் படுஞ்சிறப் பெழுத்தினீங்கி யிரு

வகைப்படு மொழிகளுக்கும் பொதுவாகிய எழுத்தாலியன்ற சொல்லும், வடவெழுத்தாலியன்ற வடசொல் கிதைந்து வந்தாலும் செய்யுளிடத்துப் பொருத்தமுடையனவென்று களையாது புலவா கொள்ளுஞ் சொல்லுமாகிய வடசொல்லுமென்ற’ என்னும் உரைப்பகுதியையும் காணமின்! ஒப்புயாவற்ற இக்கருத்தை அடியொற்றியே இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில், “பகவன்” என்னும் சொல் எந்த மொழியைச் சார்ந்தது? என்னும் சாசனையில் நாம் ஈடுபடவில்லை கருத்தொற்றுமை ஒன்றையே தழுவிப் போந்தனம் புத்தா, அருகன், நம்மாழ்வார் போன்ற திருமாலடியார் இவர்கள் தோன்றிய நன்னாளில், அதற்கு முன்பு (இவ்வுலகில்) சூழ்ந்திருந்த இருள் (அறியாமை) அகன்றும் புதிய ஒளி (ஞானச்சுடர்) வீசப்பெற்றும், மறுமலாச்சியடைந்த உலகம்

நூலலபாக்கம்

ஸ்ரீ தேவநாதாச்சாரியர்

அன்றுமுதல் புதிதாகக் காட்சியளித்தும் இருக்கக்கூடும்ல்லவா? அது பற்றி “ஆதி பகவன் முதற்றேயுலகு” என்று சொல்வதில் குற்றமொன்றுமின்றும் இனி வருங்காலத்தில் தோன்றப்போகும் சிறந்த மக்கள் விஷயத்திலும் இச்சொல்லைப் பொருந்த விடுவதில் தவறு யாது மிலது எக்காலத்தும் உலகக்ஷேமத்திற்கு இன்றியமையாதவாறு ஏற்றதாகவே தமிழ் திருமறையாகிய திருக்குறள் தோன்றியதல்லவா?

பகவன் = உழுவன்

வேதவாக்கியங்களின் கருத்தை உற்றுநோக்குங்கால நாம் மேற்கூறிய முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது 10 செய்யுட்களையே யுடைய பல அதிகாரங்களின் குவியலாகிய திருக்குறளும் பல ஸூக்தங்களின் கூட்டமாகிய வேதத்தைப் போன்றதேயல்லவா? ஆதலின் திருக்குறளுக்கும் ஸம்ஸ்கிருத மொழியி

ஸபதகிரி

ஹுள்ள வேதவாககியங்களுக்கும் மிகவும் கருத்தொற்றுமை காணப்படுவதில்பே (செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவா மொழிந்த, பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே-(திருவள்ளுவமலை-23) பகன-பகவன-பகவான இம்முன்று சொற்களுள் பொருள் வேறுபாடு இல்லை எனபது தொடக்கத்திலேயே எடுத்துக் காட்டப்பட்டது அவ்வாறே 'பகவன்' எனனும் சொல் "பகு" எனனும் தமிழ்ப் பகுதியினின்றும், அல்லது "பஜ" (भज्) எனனும் வடமொழிப் பகுதியினின்றும் தோன்றியது எனபதில் நடுவுநிலைமையிலேயே நாம் இருக்கின்றனம் எனபதும் ஈண்டு நினைத்தற்குரியதாம் முததுறமுன்னம் தமிழ்ப்பகுதியின் பொருளை விளக்கிவிட்டுப் பின்னா வேதவாககியங்களின் கருத்தொற்றுமையை விளக்கிக் கூறுவோம்

"பகு" எனனும் பகுதி "பகுத்தல்" எனனும் பொருளுள்ளது "பகவன்" பகுப்பவன் நிலங்களை, நன்செய் - புன்செய் -தோட்டக்கால என்று பறபல வகையாகப் பகுத்தல் செய்பவன் உழவனே அவ்வாறே பலதரப்பட்ட நிலங்களில் செய்ய வேண்டிய பயிர்வகைகளையும் பகுத்தல் செய்கிறான் உழவன் நெல், கடலை, பருத்தி, கரும்பு, சோளம், பழவகைகள் இதுபோன்றவற்றுள் "எந்த நிலத்தில் எது சிறப்பாக வளநது பயனதரும்" எனபதையறியாமல் பயிர் செய்தல் நகைப்புகிடந்தரும்ல்லவா? மேலும், பலவகைப் பயிர்களையும் விதைப்பதற்கேற்ற சமயம், அவைகட்கேற்றவாறு நீர் பாய்ச்சுதல், எரு விடுதல், களை யகற்றுதல், அறுவடை செய்தல், அவற்றின் பயனைக் காலந்தவறாது உருவாக்குதல், அதனைத் தனக்கும் உலகினருக்கும் 'விநியோகித்தல், மீண்டும் பருவகாலத்தில் விதைப்பதற்கு விதைக்கைக் காய்ச்சல் போட்டுக் காத்துவைத்தல், பருவக்காற்று, மழை இவற்றைப் பகுத்துணாதல், இது போன்ற எண்ணற்ற பாகுபாடு

கள் உழவுக்கின்றியமையாதனவாக லின் உழவனைப் "பகவன்" எனபது மிகமிகப் பொருத்தமுடைத்தாம் கலப்பையால் பூமியைக் கீறி இரண்டாகப் பிரிப்பதே உழவு ஆதலின் "பகவன்" எனனும் சொல் முக்கியமாக உழவனையே உணாதத் வல்லது 'ஏனமாய் நிலங்கிணட எனப்படுக' கண்ணு' எனபா நம்மாழ்வார்

இதுபோலவே பல்வேறு தொழில்களுக்கும் அவ்வவற்றுக்கேற்ப பறபல பாகுபாடுகள் தோன்றுவதுண்மையே யாயினும் "பகவன்" எனனும் சொல்லால் உழவனையே ஈண்டு குறிப்பிட்டார் "புத்தி" (அறிவு) யாவருக்கும் உண்டேயாயினும் சிறந்த அறிவுடையவனை "புத்திமான்" என்று வழங்குதல் இயல்பேயல்லவா? "பகவன் முதறறையுலகு" என்றது "உழவன் முதறறையுலகு" என்றதற்கொப்பாம் "உழவு" எனனும் ஒரு அதிகாரத்தைத் தமது தெய்வத்திருமறையில் அமைத்து, உழவு மறறெல்லாத் தொழிலினும் சிறந்த தென்னும் உண்மையை உறுதிப்படுத்துகிறார் திருவள்ளுவர்

"கழன்று மோப்பின்னதுலக மதன லுழந்து முழவே தலை"

எனபது அவ்வதிகாரத்தின் முதற்குற இதில் "ஏப்பின்னதுலகம்" என்றும், "உழவேதலை" என்றும் கூறும் நாயனார், "பகவன் முதறறையுலகு" எனனும் பகுதியையே விரித்துரைக்கிறார் போலும் "உழவாருலகத்தார்க்காணி" என்று, உலகத்தாரைக் கலங்காமல் நிறுத்தலின், தேருக்கு ஆணி போன்றவா உலகுக்கு உழவா என்கிறார் அடுத்த குறளில், தமக்கும் பிறருக்கும் உணவுப்பொருளை உற்பத்தி செய்யும் உழவரது வாழ்வே சிறந்தது என்கிறார் அடுத்த குறளில் "அலகுடை நீழலவா" எனனும் சொல்லால் நெல்லுடையவராகிய உழவரை "நீழலவா=நீழல் போன்ற (தாபத்தைத் தணிக்கும்) தண்ணளி (தயை) யுள்ளவா" என்று உயாததிப் பேசுகிறார் "உழவினா கைமமடங்கின்" எனனும் குறளில், "உழவன் தனவேலையைச் செய்யாவிடின உலகம் நிலை பெறாது" என்கிறார்

இவ்வாறு "உழவனால்தான் உலகம் உயவு பெறுகின்றது" "உழவ

குமரக் கோட்டம்

காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள முருகனுக்குரிய புகழ் வாய்ந்த தலம்

பிரணவ மந்திரத்திற்குத் தவறாக பொருள் கூறிய பிரமனை முருகன் சிறையிலிட்டான் இறைவன் பிரமனை விடுதலை செய்யும் படி படி கட்டளையிடும் முருகன் அதை செவி ஏற்கவில்லை இக்குற்றத்திற்கு பரிகாரங் காண முருகன் தேவசேனா பதிச்சரம் என ஓர் இலிங்கம் தாபித்துப் பூஜை புரிந்தான் இததலமே குமரக்கோட்டம்

அருணகிரியார் பாடல் பெற்ற தலம் இராமலிங்க சுவாமிகளும், பாம்பன் சுவாமிகளும் வழிபட்டலம் கந்த புராணம் அரங்கேறிய தலம் அப்புராணத்தைப் பாடிய சச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் இக்கோயிலின் முன்னுள் அர்ச்சகர்

ஸ்ரீ ஏகாம்பரேசுவரர் கோயிலுக்கும் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மன் கோயிலுக்கும் இடையில் இக்கோயில் விளங்குவதால் இவைகள் சோமஸ்காந்த மூர்த்திகளாய் காட்சி அளிக்கின்றன

—ஆர் சுப்பாராவ், திருக்கோயிலூர்

வினேல உலகம் உய்யும் வகை
பிட்டு” என்று அனவயததாலும்
(விட்டு முகத்தாலும்) வயதிரேகத
தாபம் (நிஷேத முகத்தாலும்) அறு
தியிட்டுக் கூறும் நாயனா, தமது
முதற குறளில் அமைந்துள்ள “பக
வா” எனனும் சொல்லால் உழ
வனையே குறிப்பிடுகிறா என்பது
சாலப பொருந்தும் “உலகெலா
மொளி விளங்கு முழவருமுழ
வாலே” என்று கம்பரும் கூறுகிறா

இனி வேதவாக்கியங்களைக் கவ
னிப்போம்

“अग कालेस्सोरपतिमंरिद्ध”

பக பாலேஸ்ஸரபதிமருத்தி

என்பது மைதராயணீய ஸமஹிதை
யில் உள்ள வாக்கியம் “பகன”
(अग) எனனும் தேவன, இதில்
“கலப்பை முதலாளி” என்றும், காரி
னால (மைதராயணீய ஸமஹிதை
2-7-12) மண்ணைக் கீறி உழுபவ
னென்றும், பருவக்காற்றுக்களால்
தன் தொழிலைச் செய்பவனென்றும்
வாணிகப்படுகிறான் “உழவே
நீ” என்கிறபடி மனிதர்களுள்
முதலவன் உழவனாக இருத்தல்
போலத் தேவர்களுள் சிறந்தவனாகிய
“பகன” (अग) என்பவனும் உழவனாக
வே இருப்பதை இதனால் அறியலா
கும்

“अगो नो राजा निर्द्धि तनोयु”

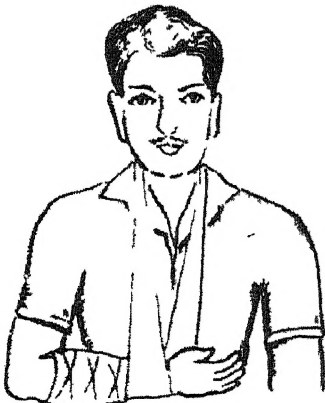
பகோ நோ ராஜா நிர்குஷிம தனோது

என்பது அதாவண வேதத்தில்
உள்ள வாக்கியம் நம் அரசனாகிய
“பகன” (अग) (பகன, பகவன்,
பகவான் இம்முன்று சொற்களும்
ஒரே பொருளுள்ளவை என்பதை
மறத்தலாகாது) நன்றாக உழவேண
டும்” என்று இதற்குப் பொருள்
புதிதாக ஓரிடத்தில் வீடு கட்டப்
படும்பொழுது ஆங்கு நடத்தவேண
டிய விதிமுறைகளை விளக்கிக் கூறு
மிடமிது “ஸவிதா, வாயு, இந்தி
ரன், பிருக்ஸபதி எனனும் தேவர்கள்
இந்தக் கட்டிடத்தில் எழும் தூண்-
வாயிற்படிகள் - முதலியவற்றிற்காக
அளவு எடுக்கடும் “மருத்”
(காற்று)துக்கள் மழைபொழிந்து
நனைக்கடும்” எனனும் கருத்துள்ள
வாக்கியங்கள் இதற்குமுன்பு உள்
ளன

புதிதாக ஓர் இடத்தில், யாகம்
செய்வது, வீடுகள் கோவில்கள் கட
டுவது, யந்திரசாலைகள் ஏற்படுத்து
வது, கிராமங்கள், பட்டினங்கள்
முதலியன தோற்றுவிப்பது இப்படிப்
பட்ட ஸமயங்களில் முதன் முதலில்
செய்யவேண்டிய வேலை உழவே
யாகும் நன்றாக உழுத பிறகே தலத்
திற்குத் தூயமை (சுத்தி) உண்டா
கின்றது உழுது சுத்தப்படுத்தப்
பட்ட இடத்திலேயே மற்ற காரியங்
கள் செய்யப்பட வேண்டும் ஆத
லின் பயித்தொழிலுக்கு மட்டு
மன்றி, மற்றெல்லாத தொழில்களுக்
கும் உழவு முதன் முதலில் இன்றி

யமையாதது ‘कृषिर्वाग्निना-’
(காஷ்ணதி பரதிஷ்டாந்தம்) என்று
இதை வழங்குவா “உழவு முத
லாக பரதிஷ்டை (பூர்த்தி) வரையில”
என்பது இதன் பொருள்

இவற்றினின்றும் ஒருணமைபுல
னாகும் உலகத்தை உண்டுபண்
னிய “ஆதிபகவன்” (பகன अग)
ஒரு உழவனே கலப்பையின கா
போல கூாமையான தனது ஸங்கல்
பத்தினால் (தியானத்தால்) அகண்ட
மான மூலப் பிரகிருதியைப் பிளந்து
ஒரு பகுதியை அதனின்றும் வேறு
படுத்திப் புதிய உலகை அவன்
தோற்றுவித்தான் அவ்வாறு புதி
தாகத் தோன்றிய உலகத்திலும்
முதன்முதலில் செயல் புரிந்தவன்
அவ்வாதிபகவனே அவன் தனது
தொழிலாகிய உழவையே முதலில்
செய்தான் அதனால் பண்படுத்தப்
பட்ட உலகத்தில் பல்வேறு தேவர்
கள் தத்தம் தொழில்களைச் செவ
வனே நடத்தினா உழவுத்
தொழில் ஆதிபகவனால் மேற்கொள்
ளப்பட்டது தெய்விகத்தன்மை
வாய்ந்தது அருமப்பாடுபட்டு உல
கைத் தோற்றுவித்த ஆதி பகவன்,
அது நிலை குலைந்து போகாமல் கா
கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவே,
தனக்கு இனியதான் உழவுத்
தொழிலை உலகினருக்கும் கற்பித்து,
வேறெந்த தொழிலுக்குங்கூட
முதன் முதலில் உழவுதான் செய்ய
(43-ம் பக்கம் பார்க்க)

புத்தூர் வைத்தியம்

எலும்பு முறிவு, பூட்டு விலகுதல்களுக்குச் சிகிச்சை

முதன் முதலில் புத்தூர் வைத்தியத்தை ஆரம்பித்துவைத்த

(லேட்) கே கோபால ராஜா அவர்களின் பேரன்

டாக்டர் கே கோபால ராஜா L I M அவர்களால்

செங்கல்பட்டு நெ 7-E, G S T ரோடு காமதேனு லாட்ஜ்ஜில்

(ரயிலவே ஸ்டேஷன் அருகில்)

பிரதி ஞாயிறுக்கிழமை காலை 9 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரையில்

புத்தூர் வைத்தியம் செய்ப்படும்

ஸ்ரீமத் வாலமீகி ராமாயண அரங்கேற்றம்

ஒரு புத்தகத்தை எழுதி அகசிட்டு வெளியிடுவதற்கு இடையே பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது நூல சம்பந்தமான விவரங்களைப் பல இதர நூல்களிலிருந்தும், இதராகளைக் கலந்து ஆலோசித்தும் சேகரித்து முடித்த பிறகு, கையெழுத்துப் பிரதியையாகிலும் அதுவரையில் அச்சேற்றிய பிரதியையாகிலும் மதாசாரியர்கள் முதலியவர்களிடம் சமர்ப்பித்து அவர்களுடைய அருள்வாக்குகளையும், பரமுகர்களின் விமர்சனங்களையும் பெறுவது, அவற்றுடன் ஆசிரியரின் முகவுரையையும் சேர்த்து எல்லாவற்றையும் அச்சிட்டுப் புத்தகத்துடன் சேர்ப்பது, கண்களைக் கவரும் வண்ணப் படத்துடன் மேல அட்டை, அதற்கு மேலும் அழகான காகித உறை ஆகியவற்றைச் சேர்ப்பது, புத்தக வெளியீட்டு விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்து பரமுகர்கள் முன்னிலையில் விழாவை நடத்திப் புத்தக விநியோகத்தைத் துடங்குவது ஆகிய பல நிலைகள் புத்தகத்தின் வெற்றிக்கு உதவுகின்றன.

இவ்வகையான பல அம்சங்கள் ஸ்ரீமத் வாலமீகி ராமாயண பாலகாண்டத்தில் முதல நான்கு அதியாயங்களில் பெருவாரியாகக் காணப்படுகின்றன அவற்றைக் காணும் போது, வாலமீகி பகவான் ஏற்படுத்திய முறையே நாளது வரையில் ஒரு புத்தகத்தின் வெற்றிகரமான வெளியீட்டுக்கு வழியாக அமைந்துள்ள தென்பது விளங்குகிறது இவற்றை ஆராய்வோம்.

அயோத்தியில் அரசு புரிந்து வரும் ஸ்ரீராமனுடைய பதினாறு வகையான நற்குண நற்பண்புகளைக் குறித்து வாலமீகி பகவான் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார் அந்த சமயம் நாரதர் வாலமீகியினுடைய ஆசிரமத்

திற்கு எழுந்தருளுகிறார் நாரதரை வணங்கி மேற்படி குணங்களையாவற்றையும் வரிசைப்படுத்திக் கூறி அவைகள் யாவும் ஒருங்கே அமைந்த ஒரு மனிதன் அக்காலத்தில் இவ்வுலகில் இருக்கிறாரா என்றும் இருந்தால் அவரைப்பற்றிக் கூற நாரதரே சமாதா என்றும் கூறி, அவ்விதமான மனிதரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள ஆவலுள்ளதாக இருப்பதாக வாலமீகி வணக்கமாக விண்ணப்பம் செய்கிறார் வாலமீகிக்குப் பதிலளிகும் வகையில் நாரத மஹரிஷி ஸ்ரீராமனின் திருக்கலயாண குணங்கள் பலவற்றை எடுத்துரைக்கிறார் அதன்பிறகு அயோத்யாகாண்ட சரித்திரம் தொடங்கி உத்திரகாண்ட சரித்திரத்தில் அன்று வரை நடந்துள்ள பல நிகழ்ச்சிகளையும், அதற்கு மேல ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குத்

சூகி

திரும்ப எழுந்தருளப் போவது உள்ளிட்டப் பிறகால நிகழ்ச்சிகளையும் நாரதர் சுருக்கமாகக் கூறி முடிக்கிறார் இவையாவும் வாலமீகி பிறகு இயற்றப் போகும் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்துக்கு உதவியாக அமைகின்றன இவ்வளவிற்கும் பிறகு நாரதர் கூறும் அருள் மொழிகள் வாலமீகி இராமாயணத்திற்கு நாரதரின் முதல ஸ்ரீமுகமாக அமைகின்றன அவை “இதம் பவிதரம் பாபகனம், புண்யம் வேதேசச ஸமமிதம் ய பதேத ராமசரிதம் ஸாவ பாபை பரமுசயதே|| ஏத்தாகயானமாயுஷ்யம் படன ராமாயணட நர | ஸபுதர பௌதரஸ ஸகண பரேதய ஸவாக கே மஹீயதே|| படனதவிஜோவாக ரிஷபதவமீயாத | ஸயாதக்ஷதரியோ பூமிபதிதவமீயாத | வணிகஜன பண்ய பலதவமீயாத | ஜனசசுருத

ரோட் மஹதவமீயாத இந்த நூல் புன்தமானது, பாபத்தைப் பேர்க்கக் கூடியது புண்யத்தைத் தருவது, வேதத்திற்குச் சமானமானது எவன் ஒருவன் ஸ்ரீராமனுடைய சரித்திரத்தைப் படிக்கிறானோ அவன் எல்லா விதமான பாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறான் இதைப் படிப்பவனுக்கு ஆயுள் விருத்தியும் புதர பௌதராதி பாகயங்களும் கிட்டி, அவன் பிறகாலத்தில் ஸவாககத்தில் பொலிவுடனிருப்பான் இதைப் பராமண னொருவன் பாராயணம் செய்வான்கில் வாக சரேஷ்டத்தையும், க்ஷதரியனுக்குப் பூமிலாபமும், வைசயனுக்கு வியாபாரத்தில் வருத்தியையும், நான்காம் வருணத்தவனுக்கு மஹதவத்தையும் கொடுக்கும்” (பால-198—100)

நாரதரை வழியனுப்பிய பிறகு வாலமீகி பகவான் மாத்யாஹ்நிக ஸநாநத்திற்காகத் தம்ஸா நதி தீரத்திற்குச் செல்கிறார் அவர் பாரத்திருக்கும் போதே அவரிருப்பதையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் ஒரு வேடன் ஆணும் பெண்ணுமாகக் கூடிக்குலவிக் கொண்டிருந்த இரண்டு கிரவுஞ்ச பக்ஷிகளுள் ஆணை அடித்து வீழ்த்துகிறான் ஆண் பக்ஷி இறந்ததைக் கண்ட பெண் பக்ஷி கதறுகிறது இந்தக் காக்கி வாலமீகியினுடைய மனத்தில் மிகுந்த சோகத்தை உண்டாக்குகிறது அவர் வேடனைப் பார்த்து,

“மா னிஷாத பரதிஷ்டாமதவம்
அஹம் ஸஸாஸவதி ஸமா, |
யதகிரௌஞ்ச மிதுனாதஏகம் அவதி
காமமோஹிதம்

ஏ வேடனே! ஒருமித்துக் குதூகலமாகவிருந்த பக்ஷிகளுள் ஒன்றை நீ வதம் செய்தபடியால் (மற்றதைக் கதறச் செய்ததால்) பாபியான நீ வெகு காலம் க்ஷேமமாக இருக்க

மாட்டாய” என்று சபிக்கிறா இதுவே வாலமீகியின் முகமாக வெளிப்பட்ட முதல சலோகமாகும் அதை மறுபடியும் அவர் உச்சரித்த போது “ஹே ஸ்ரீநிவாஸா! காம மோஹிதனான ராவணனைக் கொண்டு மந்தோதரியைக் கதறச் செய்து உலகத்தை ரக்ஷித்தபடியால் குற்றமற்ற நீர் பலலாண்டுகள் வாழ்வீராக” என்ற ஒரு பொருளும் கிடைத்தது சலோகத்தில் சொற் செறிவும் பொருட்செறிவும் ஒருங்கே அமைந்திருந்ததையும் காண்கிறார் தனவாககு சாபமா, சலோகமா என்பதை நிர்ணயிக்க முடியாத நிலையில் ஆசசரியத்தாடன ஸநானுதி காயங்களை முடித்துக்கொண்டு வாலமீகி தன்னுடைய ஆசரமத்திறகுத் திரும்பிவந்து மிகுதியான அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொள்கிறார் அவற்றின் பிறகும “மானிஷாத” ஸலோகத்தைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் வாலமீகியினுடைய ஆசரமத்திறகு நானமுக பரமமா எழுந்தருள்கிறார் அவரை முறைப்படி வணங்கி உபசரித்ததும் அவர் அனுமதிப்படி வாலமீகியும் ஒரு ஆஸனத்தில் அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறார் அப்போதும் வாலமீகி “மானிஷாத” வையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பதை அறிந்த பிரமமா,

“ஸலோக ஏவதவயாபத்தோ நாதர
காய விசாரண |
மசநதாதேவ தே பரமமன
பரவாததேயம் ஸரஸவதி ||
ராமஸயசரிதம் ஸாவம் குருதவமவரிஷி
ஸததம் |
வருததம் கதய ராமஸய யதாதே
நாரதாச கருதம் ||

“உமமுடைய இந்த வாக்ருகள் ஸலோகமேயாகும் இதில் விசாரம தேவையில்லை பரஹ்மந்! என்னுடைய ஸங்கலபத்தால் ஸரஸவதியின் பிரவேசம் உம மனத்தில் ஏற்பட்டு இந்த வாக்ரு வெளிப்பட்டுள்ளது ஆகவே ரிஷிசரேஷ்டரே! ராமன சரித்திரத்தை முற்றிலும் ஒரு சிறந்த நூலாக இயற்றுவீராக நாரதரிடம் நீர் கேட்டபடிக்கே நீர் சொல்லவும்” என்று கூறுகிறார் மேலும் இந்த வார்த்தைகளை விளக்கி, பரமமா ‘மிகவும் புத்திமானான அந்த ராமனுடையவும், விதேஹ ராஜபுத்திரியான சீதையினுடையவும் சரித்தரங்களில் ரஹஸ்யமானவையும் வெளிப்படை

யானவையுமான கதைகள் யாவும் நீர் முற்றிலும் அறிந்துகொள்வீராக உமமால் வெளிவரப்போகும் காவயத்தின் வாக்ருகள் எப்போதும் பொய்யாக மாட்டா பூவுலகில் மலைகளும் நதிகளும் இருக்கும் வரையில் ராமாயண கதை பிரசித்தமாக விளங்கும் உமமால் இயற்றப்படும் ராமாயணம் பிரசித்தமாக இருக்கும் வரையில் நீர் என்னுடைய படைக்கப்பட்ட கீழ்மேல் லோகங்கள் யாவற்றிலும் வாஸம் செய்யப்போகிறீர்” (பால-2) பிரமமாவின்னுடைய இந்த வாக்ருகள் நாரதரின் உபதேசத்தை உறுதிப்படுத்தி, மேலும் வாலமீகிக்கு ராமன, ஸீதை ஆகிய வாக்ருடைய சரித்திரங்களில் எவ்விதமான சந்தேகமும் இல்லாமல் ரஹஸ்யவிஷயங்களையும் கூட நன்றாக அறிந்து கொள்வதற்கு அனுகரஹமும் நூலுக்கு பிரமமாவின் ஸ்ரீமுகமாக அமைகின்றன

இதற்குப் பிறகு முன்னுள்ளது நான்காவது அதயாயங்களில் காணப்படும் விவரங்கள் வாலமீகி பகவானின் முன்னுரையாக உள்ளன “மானிஷாத” ஸலோகத்தை உதாரணமாகக் கொண்டு காவயத்தை அமைக்க தீர்மானித்து அதிலுள்ள காண்டங்கள் ஸாககங்கள் ஸலோகங்கள் ஆகியவைகளின் எண்ணிக்கைகளையும், அவையாப்பிலக்கண லக்ஷணங்களுடனும், நவரஸங்களுடனும் கூடி படிக்கவும், பாடவும் இனிமையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளதையும் வாலமீகி விளக்குகிறார் அதன் பிறகு ஸ்ரீமத ராமாயணத்தை உலகில் பரப்புவதற்காக (அக்காலத்தில் அச்சகம் போன்ற வசதி இல்லாமையால்) வேதத்திலும் சகல சாஸ்திரங்களிலும், சங்கீதத்திலும் மேதாவினும் தன் சிஷ்யா களுமான குசலவாக்ருக்குக் கற்பித்ததாகக் கூறுகிறார் தான் இயற்றிய அந்தக் காவயத்திற்கு “ஸீதையின் மகத்தான சரித்திரம்” என்றும் “ராவண வதநூல்” என்றும் பெயா சூட்டியுள்ளதாகவும் விலைமதிப்புள்ள ரத்னங்களுடன் கூடிய சமுதரம் போன்றதும், ராகதாளங்களுக்கு ஏற்றதும் எல்லோருடைய மனத்தையும் கொள்ளை கொள்ள வலல்தென்றும் நூலாசிரியரின் முகவுரை முறையில் விமாசனம் செய்கிறார்

இவற்றுக்குப் பிறகு குசலவாக்ரு காவயத்தைப் பல மஹரிஷிகளின்

ஆசரமத்துக்குச் சென்று கானம் செய்ததாகவும் அவர்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் மலக்க கேட்டு ரசித்துத் தங்களுடைய உயர்ந்த மதிப்புரைகளைக் கூறுவதாகவும் பரிசுக்களை அளித்ததாகவும் நான்காவது சாககத்தில் எழுதியிருக்கிறார் இந்த விவரங்கள் இதர பிரமுகங்களின் விமாசனமாக அமைந்துள்ளன அதன் முடிவில், குசலவாக்ரு ஸ்ரீராமன அசுவமேதம் செய்த சமயம் அவர் திருமுன் நின்று கானம் செய்ததாக விவரித்துள்ளார் ஸ்ரீராமன கேட்டு ரசித்துத் தன் சகோதரர்களையும் கேட்கும்படி கூறி உற்சாகத்துடன் சபை நடுவில் சபையோருடன் வீற்றிருந்ததாகக் கூறும் விவரங்கள் ஸ்ரீராமனுடைய சன்னிதியில் ஸ்ரீமத ராமாயணம் சாஸ்திரப்படி அரங்கேற்றப்பட்ட தென்பதை உணர்த்துகின்றன மிகவும் பிரபலமான சகர சகரவாதத்தியின் வம்சஸ்தாக்களுடையும் இஷ்வாகு பரம்பரையினுடையவும் சரித்திரத்தைத் தான் கூறப்போவதாகவும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் அடையும் பொருட்டு மனத்தில் எவ்வித அஞ்ஞையும் கொள்ளாமல் நூலைப்படிக்கும் பொருட்டு ஒரு விண்ணப்பத்தை ஐந்தாவது சாகக ஆரம்பத்தில் வாலமீகி விடுத்தது, நாட்டையும் நகரத்தையும் விமரிசனம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்

ஆக, பால காண்டத்தின் முதல் நான்கு அதயாயங்களையும் ஆழ்ந்து கவனக்கும் போது ஒரு ஆசிரியர் வெளியிடும் நூலின் வெற்றிக்குத் தேவையான அம்சங்கள் யாவும் அவற்றில் பொதிந்துள்ளதும் அந்த முறையே இந்த நாளளவும் கடைப்பிடித்து வரப்பட்டுள்ளதும் தெளிவாக விளங்கும் இந்த முறையில் நூலை அணுகியுள்ள விமாசகர்கள் சிலர், இவற்றைக் கண்டு, ஸ்ரீமத வாலமீகி ராமாயண பாலகாண்டத்தில் ஐந்தாவது அதயாயம் தொடங்கியே ஸ்ரீவாலமீகி மஹரிஷி இயற்றி இருக்க வேண்டுமென்றும், முதல் நான்கு அதயாயங்களும் பிறர் ஒரு வரால் பின்சோக்கையான விமரிசனமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து உள்ளார்கள்

*

மதிப்புரை

நூல் பெயர் ‘வாமத தீர்ப்பு’ ஆசிரியர் டாக்டர் எஸ். சிதம்பர தாணுப்பிள்ளை பக்கங்கள் 57 விலை ரூ. 15-00 வெளியிட டோர் சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையம் சென்னை-102

நம் நாட்டுக் கலைகளின் சிறப்பை நாம் இன்னமும் கூட முழுமையாக உணராதவர்களாகவே இருக்கிறோம். “கொல்லன் தெருவுக்கே வந்து ஊசி விற்பது” என்ற கதையில், நம் பண்டைச் சான்றோர்கள் நமக்கு விட்டுச் சென்ற பழம்பெரும் பொக்கிஷங்களான சுவடிகள் பலவற்றை ஏராளமான அளவுக்கு அன்னிய நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களின் அபகரிப்புக்கும், கறையான போன்ற பூச்சிகளின் வயிறுக்குக் உணவுமாக பட்டையல போட்டுத் தானம் செய்துவிட்ட நம் முடைய மெத்தனத்தை எவ்வளவு கடிந்து கொண்டாலும் தரும்

இங்கிருந்து எடுத்துச் சென்ற பஞ்சையே நூலாக்கித் துணியாக்கி ஒன்றுக்குப் பத்துவிலையில் நம் தலையில் கட்டிய அன்னியரின் அதிசாமாத யததைப் புரிந்துகொள்ளாமல் அவரைப் புகழ்ந்து போற்றித் துதிபாடும் நம் மனப்பான்மை இப்போதுதான் மெல்ல மெல்ல, சிறிது சிறிதாக மாறி வருகிறது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டே இந்த நூல் நம் நாட்டு அருங்கலைகளில் ஒன்றான “வாமாணி மருத்துவக்கலையை” வெளியுலகத்துக்கு வெளிப்படுத்தும் முயற்சியில் வெளியிடப்பெற்றதே இந்நூல்

சாவதேச அகபூபங்கசா பயற்சி நிலையங்களின் தலைவரான டாக்டர் கே. பி. சிவ அவர்கள் சைனாவின் தலை நகரான பீஜிங்கில் நடந்த அகபூபங்கசா பற்றிய தேசிய கருத்தரங்கில் பேசும்போது மஹாபாரதத்தில் பீஷ்மா அம்புப் படுக்கையின் மேலேயே இரண்டு மாதங்கள் படுத்திருந்து—நேரம்—காலம்—ஹோரை முதலியன பார்த்து, தன் முதுகின் முள்ளந்

தண்டு என்பதும் ‘வெட்டப் பராவைத் தாங்கி உருந்த அம்பின் இரண்டை விலக்க வைத்து உயிர் துறந்த செய்தியை விளக்கி ‘குண்டலினி போக முறையில் வரும் இந்த அகபூபங்கசா’ இந்தியாவின் தொன்மைக் கலைகளில் ஒன்று என்பதை ஆதார பூர்வமாக, விஞ்ஞான ரீதியில் சாவதேச அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்ளவுக்கு விளக்கம் தந்ததை அனைத்து நாட்டு ஏடுகளும் குறிப்பிட்டது போல இந்த வாமாணி மருத்துவக் கலையின் நுட்பங்களையும், அதன் தொன்மையையும் ஆசிரியர் எடுத்துக் கூறுவது வரவேற்றுப் பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும்

மனித உடலில் நரம்பு, எலும்பு, சந்திப்பதன்ம ஆகியவற்றில் நிலைத்துள்ள மாமமான உயிர் நிலைகளைக் கண்டு அடி, இடி, தாக்கு, தள்ளல், எறிதல் போன்றவற்றால்—மரணத்துக்கு நிகரான மூச்சை, அல்லது பயன்படுத்தவே முடியாத அளவுக்குக் கை கால்கள் சோர்ந்து தளர்ந்து விழுமபடி செய்தல், குறிப்பிட்ட காலம் வரை பாதிப்புப் பற்றிய உணர்வே தெரியாமல் பின் திடீரென மரணம் ஏற்படுமபடி செய்தல், ‘Coma’ நிலைக்கு உட்படுத்தல், ‘Amnesia’ எனும் நிலையில் நினைவை இழக்கச் செய்தல், இறப்பு வரை சுய பரக்கை இல்லாத பைதயமாக ஆக்குதல், காலக் கை வலிப்பு வரும் நிலைக்கு உட்படுத்தல் இப்படிப் பலவும் ஆகும் இந்த வாமம் தெரிந்தவரால் இந்த வாமாணிக் கலையின் நுணுக்கத்தை ஒவ்வொரு மருத்துவரும் அவசியம், தவறாது தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டியது இந்த நூற்றாண்டின் முக்யமாகும் ஏனென்றால் பள்ளி மாணவ மாணவியரில் இருந்து காவல் துறையினர் வரை ஜலஜுடஸு, காரத்தே, குங்ஃபூ, ஜுடோ என்பவரும் அவற்றின் அபாயம், அவசியம், விளைவு முதலியவற்றை சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமலேயே Black Belt-Brown Belt எனப்பலபட்டங்களுக்கு ஆசைப்படும் பயற்சிகளுக்குச் சென்று அரை குறை அறிவுடன் நிறுத்திவிடுகின்றனர், வீதிக் ஒரு கராததே பள்ளி சந்திக்கு ஒரு புதாகாய நிறுவனம் எனப் புறநீசல் போலப் புறப்

பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் நிச்சயம் இந்த வாமாணிக் கலையை டாக்டர்கள் கற்றுத் தேர் வேண்டியது அத்தியாவசியமாகிறது

அந்த முறையில் இந்த நூல் ஓரளவுக்கு அறிமுக நூலாக உதவி செய்கிறது 57 பக்கங்களே கொண்ட இந்த நூலில் முன்னுரை, பதிப்புரை எல்லா மும் போக 43 பக்கங்கள் தான் வாமத தீர்ப்பு இந்த 43 பக்கங்களுக்கு விலை பதினைந்து ரூபாய் என்பது ஏழை இந்தியாவில் கட்டுப்படியாகாததாகும் எனவே அடுத்த பதிப்பை வெளியிடும்போது படுவாமம், தொடுவாமம், தட்டுவாமம் முதலான மூன்றினுடைய 116 வகைகளைப் பற்றியும், அவைகள் உடலில் நிலவும் இடங்களை, உரியவரை படங்களுடன் விளக்கியும், குறுந்தோட்டி, உழிஞாலை, குழிமீண்டான், கருடக் கொடி, நத்தைச்சூரி போன்ற மூலிகைகள் எப்படி இருக்கும், எந்தப் பகுதிகளில் கிடைக்கும், அவற்றை எப்படிச் கண்டுபிடித்து எடுப்பது போன்ற விரிவான விளக்கங்களுடன் வெளியிட்டால் ‘வாமத தீர்ப்பு’ மேலும் சிறப்புடையதாகவும், அனைவருக்கும் பயனுடையதாகவும் விளங்கும் என்பதில் ஐயமே இல்லை சித்த மருத்துவ மாமேதை நடாதூர் வேங்கடாச்சாரியார், சித்த வைத்திய மகுடம் ஆ. சுபரமணிய பிள்ளை, மருத்துவ மாமன்னர் குமரி ஐயனப் பிள்ளை, சித்த-ஆயுர்வேத-ஹோமியோ விற்பன்னர் ஆசான் டாக்டர் சீனி வாசன் எனும் தண்டமிழ்ப்பித்தனார், மருத்துவதிலகம் டாக்டர் புதுவை மாசிலாமணி போன்ற பல அறிஞர் பெரு மக்களின் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரைகளையும், இந்நூலாசிரியரான டாக்டர் எஸ். சிதம்பர தாணுப்பிள்ளை அவர்களின் அநுபவ பூர்வமான ஆய்வுக் குறிப்புகளையும் பெற்று அரசின் இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சிக் கழகம் நல்லதொரு ஆய்வு நூலை வெளியிடுவது காலத்தை வென்று நின்று நம் நாட்டுப் பெருமைக்கு ஒரு கருவூலமாகத் திகழும் என்பதில் ஐயமில்லை இம்மாதிரியான நூல்கள் மேலும் பல வெளிவர அரசும், மக்களும் ஊக்கம் தர வேண்டும்

“ஜோதிஷ விசாரதை”
வீ. பிச்சையம்மாள்
பாண்டிச்சேரி-3

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம், திருப்பதி. நன்கொடைத் திட்டத்தின் கீழ் குடில்கள்

திருமலையில் யாதிரிகாக்களின் நலனுக்காக நன்கொடைத் தொகைகளின் மூலம் பல தங்குவசதிகளான குடில்கள், அறைத்தொகுதிகள், சத்திரங்கள், விருந்தினர் விடுதிகள் போன்றவற்றைக் கட்டுவதற்குப் பொது மக்களிடமிருந்து தேவஸ்தான மேலாண்மை நன்கொடைகள் பல பெற்று வருகின்றது. இதிட்டத்தின் விவரங்கள் பின் வருமாறு.

கருடாதரி நகர குடில்கள் திட்டம்

இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொன்றும் அறைத் தொகுதிகளைக் கொண்டு விளங்கும்படியான 18 குடில்கள் கட்டிடத்தின் அடித்தளத்திலும், முதல் தளத்திலும் கட்டப்படும்.

பொதுத் தாழ்வாரம் மற்றும் குளியலறை இணைப்பு வசதியுடன் கூடிய 10×12 அடி பரப்பளவு கொண்ட அறையும் உள்ளதாக ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதியும் விளங்கும்.

ரூ 30,000 வழங்கும் நன்கொடையாளரின் பெயரில் 320 சதுர அடி கட்டிட பரப்பளவு கொண்டதாக இவ்அறைத்தொகுதி விளங்கும். நன்கொடையாளர் விரும்பி, 8 அறைத் தொகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு தனிகுடிவகை ரூ 2 4 இலட்சமும், 4 அறைத் தொகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு தனிகுடிவகை ரூ 1 2 இலட்சமும், 2 அறைத் தொகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு தனிகுடிவகை ரூ 60,000-ம் வழங்கினால், அவை கட்டிடத் தரப்படும்.

ராம பகீச்சா விருந்தினர் விடுதி திட்டம்

கோயிலுக்கு வடகிழக்குப் பக்கத்தில் இந்த விருந்தினர் விடுதி கட்டப்படும். இவ்விடுதி முன்று தளங்களையும், ஒவ்வொரு தளமும் 50 அறைத் தொகுதிகளையும், ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதியும் 600 சதுர அடி கட்டிடப் பரப்பளவில் விளங்கும் படியாக 14×18அடி என்ற பரப்பளவில் உள்ள அறைகளையும் கொண்டு விளங்கும். மேலும் ஒரு பொதுத் தாழ்வாரமும் கொண்டு விளங்கும்.

* ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதிக்கும் நன்கொடையாளர் ரூ 60,000 வழங்கவேண்டும்.

ஸபதகிரி தாமசாலை

ரூ 8 5 கோடி செலவில் “ஸபதகிரி சத்திரங்கள்” எனும் பெயரில் இம்மாபெரும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதியும் ரூ 80,000/- செலவில் கட்டப்படும்.

ஆகும் செலவில் ரூ 40,000/- நன்கொடையாளர் வழங்கினால், அவ்வறைத்தொகுதி அவருடைய பெயரில் அமையும்.

பலன்கள்

நன்கொடையாளர்கள் வருடத்தில் 60 நாட்களுக்கு இலவசமாக அவருடைய நன்கொடை அறைத் தொகுதியில் அல்லது குடிலில் தங்கலாம். ஆனால் இந்தச் சலுகை நிறுவனங்களுக்கும், வாணிகக் கழகங்களுக்கும் 15 வருடங்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்படும்.

* இத் தங்குவசதி ஒதுக்கீடுகளின் போது நன்கொடையாளர்களின் உற்றாரா உறவினர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும்.

* ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதி அல்லது குடிலிலும் சம்பந்தப்பட்ட நன்கொடையாளர்களின் பெயர்ப் பலகைகள் நிரந்தரமாகப் பொருத்தப்படும்.

மேற்படி திட்டங்களில் பங்கேற்க விரும்பும் நன்கொடையாளர்கள் அதற்கான தொகையினைச் “செயலாட்சித் தலைவர், தி.தி.தேவஸ்தானம், திருப்பதி” எனும் பெயரில் காசோலை மூலமாகப் பெற்று, தேவையான தகவல்களுடன் கூடிய கடிதத்துடன் இணைத்து அவற்றை, “தலைமை கணக்கு அலுவலர் தி.தி.தேவஸ்தானம் திருப்பதி” எனும் முகவரிக்கு அனுப்புவதல் வேண்டும்.

மேலும் விவரங்களுக்கு “செயலாட்சித் தலைவர், தி.தி.தேவஸ்தானம், திருப்பதி” எனும் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

செயலாட்சித் தலைவர்

“தரும் பொருள் சிறிதே, பெறும் அருள் பெரிதே”

ஸ்ரீ ராமானுஜரின் குணனுபவம்

பூமனனுமாது பொருந்திய மாபபன
புகழ்மலிந்த
பாமனனுமாறன் அடிபணிந்துயந்
தவன—பலகலையோ
தாம மன்ன வந்த விராமானுசன்
சுரணரவிந்தம்
நாம மன்னி வாழ நெஞ்சே சொல்லு
வோமவன் நாமங்களை

என்று திருவரங்கத்தமுதனா தம்
நெஞ்சை விளித்து இராமானுசனின்
திருநாம ஸங்கீதத்தனைததைச் செய்ய
அழைக்கின்றா அவா அழைப்புக
கேற்றறபோல ஸ்ரீ ராமானுஜரின்
குணப்பெருங்கடலில் சில துளிகளை
நாம அனுபவிப்போமிங்கு

இராமானுசனின் பெருமபுகழைப்
பற்றி இப்பேருலகம் நன்கறிந்ததே
நவீனமான இக்காலத்தில் இப்பெரி
யாரின் பெருமைகளைப் பற்றி மேல
நாட்டாரும் நன்கறிந்துகொண்டு
ஆராய்ச்சியும் செய்துள்ளனர், இன்
றும் செய்து வருகின்றனர் சித்தி
ரையில் செய்ய திருவாதிரையன்று
தோன்றிய இராமானுசனை நினைந்து
நாமும் சத்தைப் பெறலாமென்ற
ஆவலுடன் இக்கட்டுரை இவண் எழு
தப்படுகிறது

காயதரீ மந்திரத்தை ஜபிப்பதால்
உண்டாகும் யோகக் கேட்கங்கள் அள
விடறபாலது அதுபோல பரபந்த
காயதரீ என அழைக்கப்படும் இராமா
னுச நூற்றந்தாதியை நாடோறும்
ஒரு முறை ஸேவிப்பதால் (சொல்வ
தால்) உண்டாகும் பேரினப்பமும் அள
விடறபாலது இனி இராமானுசன்
என்னும் எம்பெருமானாரைப் பற்றி
ரண்டு காண்போம்

ஆழவாகன தாங்கள் அவதரித்த
நாள்களினும்
வாழ்வான நாள் நமக்கு
மண்ணுலகோ—ஏழ்பாரு

முய்ய வேதிராசு ருதித்த நளம்
சித்திரையில்
செய்ய திருவாதிரை

என்னும் மணவாள மாமுனிகளின்
திருவாகை முதலுற முன்னம் அநு
ஸந்தித்து, சித்திரையில் செய்ய திரு
வாதிரையைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்
வோம்

சங்கர பாககர யாதவ பாடபரபாகரா
தங்கள் மதம்

சாய்வுறவாதியா மாயகுவரென்று
சதுமறை வாழ்ந்ததிடுநாள்
வெங்கலியங்கினி வீறு நமக்கிலையென்று
மிகத்தனா நாள்

மேதினி நஞ்சுமை யாறு மெனத்
துயா விட்டு விளங்கிய நாள்
மங்கையராளி பராங்குச முன்னவா

வாழ்வு முனித்ததிடுநாள்
மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை

மற்றுமுலந்ததிடுநாள்
செங்கயல் வாங்குகூழ் வயல் நாளும்

சிறந்த பெருமபூதாச
சீமானியாழ்வார வந்தருளிய
நாள் திருவாதிரை நாளே

என்னும் ஆததிப் பிரபந்தத்தில்
மணவாள மாமுனிகள் திருவாதி
ரைத் திருநாளின் சீமையை வெளி
யிட்டருளியுள்ளார் இச் செய்யு
ளின் தத்துவப் பொருள்களை இவண்
சுருங்கக் கூறுதும்

ஸ்ரீ ராமானுஜா திருவவதாரம்
செய்வதற்கு முன்பு பிணங்கும் சம
யம் பலப்பலதோன்றி இந்நிலவுலகில்
மலிந்து வேதங்களுக்குப் பொருத்த
மற்றப் பொருள்களை ஏறிட்டுரைத்
துத் தத்துவப் பொருள்களை மாசு
படுத்தி வந்தன அதனால் வேதங்கள்
யாவும் 'நம் நிலைமை இப்படியா
யிறதே' என்று வருந்திக் கிடந்தன
வாம், எம்பெருமானா திருவவ
தரித்தவனே அவ்வருத்தந்

தொலைந்து அவ்வேதங்கள் வாழ்ச்சி
பெறத் தொடங்கினவாம் அமுத
னும்,

“நாட்டிய நீச்ச சமயங்கள் மாண்டன
நாரணனைக்
காட்டிய வேதங் களிப்புறந்து”
என்கிறார்

இந்நிலவுலகில் மிகக் கொடியவ
னான கலிபுருஷன் வெகுநாட்களாகச்
செங்கோல செலுத்தித் தன் பராகர
மத்தைக் காட்டி வருகிறான் அவ
னும் நம்மிராமானுசன் வந்து தோன்
றியவப்பொழுதே தன்னுடைய
ஆளும் தன்மையை இழந்து இனி
நமக்குக் காலமில்லை என விலகிச்
செல்லத் தொடங்கினான் “கலியுங்
கெடுங் கண்டுகொணமின்” என்ற
நம்மாழ்வாரின் திருவாகு இராமா
னுசன் தோன்றியவனே பவிகருங்
காலம் வந்து விட்டது என்று கலி
புருஷனுடைய மனம் மிகவும்
தளர்ச்சியுறத் தொடங்கியதாம்

திரு கே கே எ ரங்கராஜன்-திருப்பதி

அமுதனும்,

ஆனது செம்மை யறநெறி
பொய்மமை யறு சமயம்
போனது பொன்றி இறந்தது
வெங்கலி—பூங்கமலத்
தேனதுபாய்வயல் தென்னரங்கன்
கழல் சென்னிவைத்துத்
தானதில் மன்னும் இராமானுசன்
இத்தலத்துத்தே

என்கிறார்

பொறுமையே வடிவெடுத்தப்
பூமிப் பிராட்டியார் 'ஸாவம் ஸஹா'
என்ற பெயர் பெற்றிருப்பினும் நல
லார் பலரிருப்பினும் மிகவும் பெரு
மகிழ்ச்சி கொண்டு பஞ்சமூட்டை
சுமப்பது போல தாங்கி நிற்பாள்

திருமலையில் தி. தி. தேவஸ்தான காட்டேஜ் கட்டண விவரங்கள்

காட்டேஜ் விவரம்

கட்டணம்

(நாள ஒன்றிற்கு)

டி பி சி	ரூ 25/- ரூ 15/- ரூ 10/-
டி பி சி 3வது வரிசை (ஹிட்டா இல்லாதது)	ரூ 10/-
ஹில வயூ மலகஸ காட்டேஜ்	ரூ 20/-
ஹில வயூ விருந்தினர் விடுதி பெரியன	ரூ 40/-
” ” சிறியன	ரூ 20/-
ஹில வயூ காட்டேஜ்	ரூ 10/-
சங்கு மிட்டா காட்டேஜ்	ரூ 20/-
சேஷாதரி நகா காட்டேஜ்	ரூ 20/-
அஞ்சனாதரி காட்டேஜ்	ரூ 20/-
கருடாதரி நகா காட்டேஜ்	ரூ 20/-
திருமணக்கூடம் (3-வது சத்திரம்)	ரூ 15/-
சிறப்பமைப்பு கொண்ட காட்டேஜ்கள்	ரூ 75/-
டி சி சி (உள்ளே உள்ள காட்டேஜ்கள்)	ரூ 50/-

எஸ் வி விருந்தினர் விடுதி,

பெரிய அறைத்தொகுதிகள்	ரூ 50/-
மூலை அறைத்தொகுதிகள்	ரூ 40/-
சிறிய அறைத்தொகுதிகள்	ரூ 35/-
எச் ஆர் ஜி காட்டேஜ்கள்	ரூ 150/-
மோடி பவன	ரூ 100/-

திருமணக்கூடங்கள் (காட்டேஜ்கள்)

பாலாஜி காட்டேஜ்	ரூ 500/-
ரூயா காட்டேஜ் எண் 248	ரூ 80/-
கோகினேனி காட்டேஜ் எண் 226	ரூ 80/-
சி சி காட்டேஜ் எண் 237	ரூ 100/-
எஸ் எம் சி கிழக்கு எண் 272	ரூ 50/-
ஏ டி சி எண் 99	ரூ 80/-
டி பி (உள்பக்க காட்டேஜ்)	ரூ 50/-
டி பி வி வி சி	ரூ 50/-
டி பி காட்டேஜ் (தனிச் சிறப்புக கொண்டது)	ரூ 75/-
ஏ டி சி மற்றும் டி பி சி ஒரு அறைத்தொகுதி	
ஹீட்டம் உள்ளது	ரூ 15/-
ஹீட்டா இல்லாதது	ரூ 10/-

இதற்கு எதிர்த்தட்டாகத் தீயவா ஒருவரிருப்பினும் இருமடி மூட்டை யைத் தாங்குவதுபோல மிகவும் மெய்நொந்து, தளர்ந்து, மெலிந்து நிற்பன எம்பெருமானோ தோன்று முன் மாய மத்தவரும் தீயவரும் மலிந்து கிடந்தனா அவர்களைச் சமக்கப் பொறுக்கமாட்டாது அப் பிராட்டியாரா துயருற்று இருந்த னள இராமானுசன் தோன்றிய வுடன் ‘தீயவர்கள் அழிந்து நல்லார்கள வாழ்ச்சி பெறுவார்கள்’ எனப் பூமிப் பிராட்டியாரச் சிக்கென உணர்ந்து, தன் துயரைப் போக்கிக் கொள்ளத் தொடங்கினாளாம் அமுதனும் ‘பலகையோரா தாம் மன்ன வந்த விராமானுசன்’ என்கிறார்

பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் இப்புண்ணியப் பூமியில் தோன்றி, அவர்கள்தாம் அருளிச் செயல்களையும் ஸ்தோதரங்களையும் தோற்றி வைத்தும் அவற்றிற்குப் பேருரைகள் (வியாக்கியானங்கள்) தோன்றாமலிருந்தன இதைக் கண்டு அவர்கள் ‘நம்முடைய அரிய பெரிய பணிகள் உலகுக்குப் பெரிதும் பயன்படாது போகின்றதே’ என மன வருத்தங் கொண்டனராம் இளையாழ்வாரான யதிராஜா தோன்றியபின் அவர்கள் தம் ஞானக் கண்ணால் உணர்ந்து அவ வருத்தம் நீங்கி அளவிலா ஆனந்தம் எய்தத் தொடங்கினராம்

‘தென குருகை வளர்வ வட்டமில்லா வணடமிழ மறை வாழ்ந்தது’ என்று அமுதனும் அகமகிழ்கின்றார்

இக்கலியுகில் அரசசாவதாரமே மிகவும் சிறந்த வழிபடும் முறையெனக் கருதப்படுகிறது இவ்வுண்மையை மணவாள மாமுனிகளின் திருவாக்கு நிரூபிக்கின்றது ‘எய்து மவாக்கு, இந்நிலத்தில் அரசசாவ தாரமெளிதெனறான்’ என்று அவ வாறு அரசசாவதார எம்பெருமான்கள் பின்னாலா வணங்கும் சோதியாக ஸ்ரீமந் நாராயணன் கோயில் (திருவரங்கம்), திருமலை (திருப்பதி), பெருமாள் கோயில் (காஞ்சீபரம்).

திருநாராயணபுரம் (மேல்கோட்டை) முதலானத் திவ்ய தேசங்களில் கோயில்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றனன அதிவய தேசத் திருக்கோயில்களில் தொண்டு புரியும் அடியாக்கள் எவருமில்லையே எனப் பரம்பதத்தில் வீற்றிருக்கும் பரவாணுதேவன் கவலையுறுக கிடந்தானம் பெருமானா தோன்றிய பின் அதிவயதேசத் தெம்பெருமான்கள் உவந்து, குறையற்று மகிழ்தொடங்கினராம் இம் மகிழ்ச்சியின் பரிசாக எல்லாத் திவ்ய தேசங்களிலும் ஒரு மிடருக் நாடோறும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்

सर्वदेशशालैर्व्याहृत पराकम् ।
राज्ञानुज्ञार्थं विव्याज्ञा वर्षतामभिवर्षताम् ॥
राज्ञानुज्ञादिव्याज्ञा प्रतिवासरमुज्ज्वला ।
विशन्तव्यापिनी भूयात् सा हि लोक
हि तै विणि ॥

என்று இராமானுசனின் தொண்டினை நினைந்து பறைசாற்றி வருகின்றனா மணவாள மாமுனிகள் இராமானுசனின் தொண்டினை 'எம்பெருமானா தரிசனம்' என்று பெயரிட்டழைத்தார்

ஆக, இவ்வண்ணம் வேத வேதாந்தங்கள் களிப்புறவும், கலிபுருஷன்தேயவுறவும், மணமகள் மகிழ்வெய்தவும் பூருவாசாரியாக்கள் அனைவரும் பொலிவுறவும் எம்பெருமான்தானும் இன்புறவும் அமைந்த நன்னாள சித்திரையில் வரும் திருவாதிரை நாள ஒன்றேயாம்

எம்பெருமானாரின் அவதாரத்தைப் பலபடியாக்க கூறுவா முன்னோ ஆதிசேஷாவதாரமென்றும், பஞ்சாயுதாழ்வார்களின் அபராவதாரமென்றும், விஷுவகலேனருடைய அவதாரமென்றும் இவ்வாறு பலவாறு குக்க கூறுகின்றனா

அடையா கமலத்தலா மகள்
கேளவன் கையாழியென்னும்
படையோடு நாந்தகமும் படாதண்டும்
ஒணசாங்கவிலும்

புடையா புச்சங்கபூமிநதப் பூதலம்
காயாதற்கென
விடையே இராமானுச முனிபாபின்
வீந்தலத்தே

என்கிறா அமுதஞ்ஞம் வேதாந்த
வாசியரும் தம யதிராஜ ஸபததியில்

प्रययन्विगतेष तीक्ष्णभाब प्रभुरस्मत्यरिरक्षणो
यतीन्द्र ।
अपृथक् प्रतिपश्यन्मयत्ववद्वेषे पञ्चभिराबं
मुरारे ॥

என்று பஞ்சாயுதாழ்வார்களின் குணசீலங்களில் சிறிதும் மாறுபாடில்லாதவா என்கிறா மேலும் வேதாந்தவாசிரியர் விஷுவகலேனராகவும் உருவக்கிகிறா

विश्वं त्रातु विषयनियतं वृत्तिचिन्तानुग्रहस्मन्
विष्वक्सेनो यतिप तरभूत वेत्रसारस्त्रिदण्ड ॥

என்று சேனை முதலியார் ஏந்தியுள்ள செங்கோலே ஸ்ரீ ராமானுஜரின் தரிதண்டமாக மாற்றிற்று என்கிறா

திருவந்ததாழ்வானின் திருவவதார மெனப்பதைப் பறபல ஆசிரியர்களும் பரக்கப் பேசியுள்ளனா விரிவுக்கஞ்சி அவவனைத்தும் கூறுது ஓரிருரு உதாரணத்துடன் கூறி முடிக்கிறேன்

‘ भौजङ्ग वपुरपहाय शेषभोगी
यद्वप विभुवनवन्दित जगाम ’

என்று ஸ்ரீராமானுஜரின் திருவள்ளத்தல் மிகவும் கொண்டாடப்பட்ட சூட வாஹன பண்டதா தாமியறிய திவ்யஸூரி சரிதமென்னும் பெரிய காவியத்தில் ஸ்ரீ ராமானுஜவைபவத்தைச் சொல்லுகிறா எம்பெருமானாரின் அந்தரங்க சிஷ்யா களில் சரேஷ்டரான வடுகநம்பி எனப்பவாததில்

देवान्त सिद्धान्त समर्थनार्थं बाह्यान्तर
प्रान्त मतपन्त्ये शेषाशक
केशवयस्वदेव्या तेजोनिधि
कच्चिहिविरासीत

என்பதையும் காணலாம்

சேஷாவதாரமே முதனமையானது என்கிறா இராமானுச நூற்றந்தாதியின் வியாக்கியான காததா “நல்லார பரவுமிராமானுசன்” என்னும் பாசுரத்தின் வியாக்கியானத்தில் “அநந்த பரதமமரூபம் லக்ஷம் ணஸது தத பரம், பல பதரஸ தருதீயஸது கலேன ராமானுஜ ஸமருத ” என்கிற நாரத புராணத்தைச் சான்றாக எடுக்கின்றா வியாக்கியான காததா

இராமானுசன் தோன்றியபின் அவாதம் திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலமுற்பட்ட ஆசாரியாக்களுக்கும், திருவடி ஸம்பந்தத்தால பிற்பட்ட

தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

கோவிலில் கொடி மரத்தின் பக்கத்திற் சென்றதும் ஆண்கள் அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்தல் வேண்டும்

அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் எனபது, தலை, செவியிரண்டு, கால இரண்டு, புஜங்களிரண்டு, மோவாயக்கட்டை ஆகிய எட்டு அவயங்களும் பூமியிற்படியும்படி வணங்குதலாம்

பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் எனபது தலை, கையிரண்டு முழந்தாளிரண்டு ஆகிய ஐந்து அவயங்களும் பூமியிற்படுமபடி நமஸ்கரித்தலாம்

கமலா மாரியப்பன் — கோயம்புத்தூர்

ஆசாரியார்களுக்கும் உஜ்ஜீவனமளிக
கப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது

இப்பூமியில் நமமைப் போன்றவா
கள் அளவிடமுடியாதப் பாவச
செயல்களைச் செய்யினும் இராமானு
சனை அணுகி அப்பாவங்கள்
யாவும் கதிரவனைக் கண்ட பனிபோல
விலகிவிடும் என்று மஹாசாரியா
களான வேதாந்ததேசிகரும் மண
வாளமாமுனிகளும் வெளிப்படை
யாகத் தம் ஸ்ரீஸூக்திகளில் காட்டி
யுள்ளனா வேதாந்த தேசிகா
நயாஸ திலகத்தில் 'உகதயா தநஞ்
சய விபீஷண லக்ஷயாதே பரத
யாயய லக்ஷமண முநே' எனனும்
சுலோகத்தினாலும், மணவாள
மாமுனிகள் யதிராஜ விமசுதியில்,

कालत्रयेऽपिकरणत्रयनिर्मिताति पापक्रियस्य
शरण भगवत्सम्ब ।
सा च स्वयैव कमलारमणेऽधिता यत्संसस्-
एव हि यतीः भवच्छ्रुतानाम् ॥

எனனும் சலோகத்தினாலும் எம்பெரு
மானா தாமே வெளியிட்டருளினா

எம்பெருமானுரின திருமேனி ஸம்
பந்தப்பட்ட எம்பா எனனும் ஆசா
ரியா தாம் அருளியுள்ள பாசுரத்தில்
இராமானுசனின் வடிவழகை வரு
ணிகக்கும் பாங்கு எனனே! காண
மின

பறபமெனத் திகழ பைங்கழலுன்றன
பல்லவமே விரலும்
பாவனமாகிய பைந்துவராடை பதிந்த
மருங்கழகும்
முப்புரி நூலொடு முனையிலேந்திய
முககோல தன்னழகும்
முன்னவா தந்திடு மொழிகள்
நிறைந்திடுமுறுவல் நிலாவழகும்
கற்பகமே விழி கருணைப்பொழிந்திடு

கமலக்கண்ணழகும்
காரிசு தன கழல் சூடிய முடியும்
கணகற் சிகை முடியும்
எப்பொழுது மெதிராசன வடிவழ
கென்னிதயத்துளதால்
இலையெனக் கெதிரிலலை யெனக்
கெதிரிலலையெனக் கெதிரே,
என்பதாம்

இனி இராமானுசன எனனும் திரு
நாமத்தை நான்கு விதமாக (வயுத
பத்தியாக)க் கூறும் பானமையை
இங்குக் காண்போம் ஸவாமி
இராமானுசனின் தாய் மாமனா
(மாதுலரா)ன பெரிய திருமலை நம்பி
கள் சாத்தின் இத்திருநாமம் வட
மொழிப் பெயராதலால் வடமொழி
இலக்கணப்படி இச்சொல்லுக்கு எத்
தனை வகையாகவும் வயுதபத்திகள்
சொல்லக்கூடும் 1 ராமஸய
அநுஜ 2 ராம அநுஜ யஸய
ஸ 3 ராமாயா அநுஜ 4 ராமா
அநுஜா யஸயஸ

1 ராமஸய அநுஜ

இராமபிரானுடைய இளையோன
லக்ஷமணன் என்பதாகும் 'இளை
யாழ்வார்' எனனும் திருநாமம்
ஸவாமி இராமானுசனுக்கு உண்டு
இராமாவதாரத்திற்குப்பின்
கிருஷ்ணாவதாரத்திற்கும் இப்
பொருள் பொருந்தும் கிருஷ்ணாவ
தாரத்தோடு எம்பெருமானாரை ஒப்
பிட்டாலும் நன்கு பொருந்தும்
கண்ணபிரான வஸுதேவருக்கு எட்
டாவது திருக்குமாரனாக அவதரித்
தான அதுபோல ஸவாமி எம்
பெருமானாரை எட்டாவது ஆசாரிய
ராகக் கணக்கிடலாம் இங்குப்
பெரிய பெருமானையும் பிராட்டி
யாரையும், வஸுதேவா வஸு
தேவகி ஸதானத்தில் அமாததிக
கணக்கிட்டால் எட்டாவது
ஸதானத்தை ஸவாமி எம்பெரு
மானா அலங்கரிப்பா காஞ்சி
பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸவாமி
கண்ணபிரானுக்கும் எம்பெருமானா
ருக்கும் 16 ஒப்புமைகள் காட்டியுள்
ளார்

2 ராம அநுஜ யஸய ஸ

இப் பதப்பிரிவினால் இராமனைத்
தம்பியாகவுடையவா என்ப
பொருள்படுகிறது தசரதராமனை
விட எம்பெருமானா கருணையே உரு
வெடுத்தவா என்றால் மிகையாகாது
'தாய்க்கும் மகனுக்கும் தம்பிக்கும்
இவாக்கும் இவரடி பணிந்தவாக
குமே இவையுள்ளது' எனனும்

ஆசாய ஹருதய ஸ்ரீஸூக்தியின்
பொருள் இவண் உணரத்தக்கது
ஆகவே கருணையில் ஸவாமி எம்
பெருமானாருக்குப் பிற்பட்டவரே
சகரவாதத்தித் திருமகன் எனப் புலகு
கின்றது

3 ராமாயா அநுஜ

என்பதால் பெரிய பிராட்டி
யாரின் தம்பி என்ப பொருள்படும்
ஸௌகுமாயம் (மென்மை) சைத்
யம் (குளிர்ச்சி, இங்கு, பொறுமை),
மாதுயம் (அழகு) ஒளதாயம்
(பரந்த தன்மை) முதலான குணங்
களில் பெரிய பிராட்டியார் நிகரற்ற
வா என்பது ஸ்ரீகுண ரதநகோசத்
தில் விளம்பப்படுகிறது இக்
குணங்களில் ஸவாமி எம்பெரு
மானா பெரிய பிராட்டியை அனுச
ரித்து வந்தவா

4 ராமா அநுஜா யஸய ஸ

என்பதால் பெரிய பிராட்டியைத்
தங்கையாகக் கொண்டவா எம்பெரு
மானா என்பபடுகின்றது 'பெரும
பூதூர் மாமுனிகுப் பின்னொள
வாழியே' எனனும் ஆண்டாள திரு
நாமச் செய்யுளாலும் 'साक्षात् क्षमा
कृपया कमलासिवाय्या गोदाम्' எனனும்
கோதா ஸதுதியாலும் பிராட்டி
யைத் தங்கையாகக் கொண்டுள்ளார்
எம்பெருமானா என்பது உணரப்படு
கிறது ஆண்டாள திருமாலிருஞ்
சோலை மலையில் பாரித்த நூறு தடா
வெண்ணெயும், நூறு தடா அக்கார
வடிசிலும் சோலைமலைப் பெரு
மானுக்குக் கண்டருளச் செய்து
அதன் காரணமாகக் கோயில் அண
ணன் என்று ஆண்டாளால் அழைக்
கப்பட்ட பெருமையும் பிராட்டி
யைத் தங்கையாக எம்பெருமானா
பெற்றா என ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படு
கிறது

ஸ்ரீராமானுஜரின் குணனுபவத்
தைப் பருக எத்தனைப் பிறவியெடுத்த
தாலும் போதாது இவ்வாறு இரு
பதாம் நூற்றாண்டில் பூருவாசாரியா
களின் குணங்களையும் பெருமைகளையும்
விசேஷராதத் பாவததோடு
எடுத்தியம்பக் காஞ்சி பிரதிவாதி
பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியா ஒரு
வரே சுகதா, தகுதி வாய்ந்தவா என
பது கண்கூடு

ओमन महाभूतपुरे श्रीमकेशवयचन ।
कान्तिमया प्रसूताय यतिराजाय मङ्गलम् ॥
எம்பெருமானா திருவடிகளே சர
ணம் *

உலகத்தில் தோன்றிய வேதங்கள் அனைத்திலும் நம் ரிகவேதம் பழமை யானது இதில் கூறப்படாததை எந்த வேதமும் கூறவில்லை சிறப்பான தனித்தனமை வாய்ந்தது என்று நாம் பெருமைப்படலாம் ஆனால் இந்தி யர்கள், இந்தக்கள் இதைச் சாராத மக்களை புறக்கணித்து வருகின்றனர் என்றால் மிகையாகாது

சிறதிகக்க கற்ற மனிதனின் முதல வெளியீடுகளே நம் வேதமாகும் வேதம் என்றால் மூலம் என்று பொருள் நம் ரிகவேதத்தின் காத தாக்கள் தெய்வீக நிலை அடைந்த ரிஷிகளாவா துறவறத்திலும் திருபதி அடையாத இந்த ஜ்ஞான சீலர்கள் ஜ்ஞானத்திலும் மெய் ஜ்ஞானத் திலும் ஆரவங்கொண்டு ஆராய்ந்து

தோன்றிய வேதங்கள் எதிலும் இதற் கப்பாறப்பட்ட ஜ்ஞானத்தையும், விஜ்ஞானத்தையும் இயற்கையின் அற புதங்களையும் கூறவில்லை

வரலாறு தொடங்காத மனிதனின் ஆரம்பக்காலத்தின் மூலப்படைப பான ஆதிமனிதனின் காவியமாக சரித்திரம் காண்காலத்தில் அவனது விஜ்ஞான சாகரமாக இருந்து வந்தி ருக்கிறது நம்வேதம் ஒப்பற்ற தவ வழியில் அக்கால ரிஷிகளால் வெளிப படுத்தப்பட்ட ஜ்ஞான ஒலிகள் நம் வேதம்

இதற்கைய அரும்பெரும் ஜ்ஞான விஜ்ஞான பொக்கிஷத்தை, தெய்வீக ஆதமீக ஜ்ஞானத்தால் வெளிப்படுத திய அந்த தெய்வீக ஜ்ஞானசீலர்கள்

உண்மை உணர்ந்தவன் குணகாமங் களின் விதயாசத்தால் ஐம்பொறி வடிவான குணங்கள், ஐம்புலன்கள் இயங்குகின்றன என்றறிந்து பற் றினறி இயங்குகிறான் கீ 3-28

நான் காததா என்ற எண்ணம் மனதில் இருந்தால் எக்கருமத்தைச் செயதாலும் ஈஸ்வரனை காண இய லாது பரகிருதியின் குணங்களால் சாவ காமங்களும் செய்யப்படுகின் றன அறிவிழந்தவன் அஹங்காரத் தால் தான் செய்ததாகக் காவமடை கிறான் என்று பரமாதமா கீதையில் அர்ஜுனனுக்குக் கூறுகிறார் இதை முன்பே அறிந்த ரிகவேதத்தை அரு ளிய ரிஷிபுங்கவர்கள் தாங்கள்தான் காததா என்று வெளிப்படுத்தவில்லை. முற்காலத்தில் பகவான் மனிதா களுடன் வெளிப்படையாக இருந தார் என்பது உண்மையாகிறது

மாகஸமுல்லா என்ற ஜோமன நாட்டு ஞானி “இந்திய நாகரீக தத் துவத்தையும் உயர்ந்த பண்பாட்டுப் பக்குவத்தையும் விளக்கும் சிறந்த விஜ்ஞான களஞ்சியம் இந்திய ரிக வேதம்” என்று புகழுகிறார் மலைகள், காடுகள், நதிகள் போன்ற இயற்கை

திரு கே. கணேசன்,
ஈரோடு

வளங்களைக் கண்டு ரசித்து ஆநந தித்துக் கவிதைகளாய் வெளியிட்ட மெனமை வேறெந்த இலக்கியத்தி லும் காண இயலாது காலத்தால் கனிந்து மனிதனின் ஜ்ஞானவேட்கை யால் வெளியிடப்பட்ட தெய்வீக ஒலியே வேதம் உருவமில்லா வழிப பாட்டில் துவங்கிய துதிப்பாடல்களே நம் வேதங்கள்

தெய்வ வழிபாடும் தெய்வகாமங் கும் இனவேறுபாடின்றி எல்லாமக்க ளும் செய்யலாம் வேதபாராயணம் எல்லா மக்களுக்கும் பொது என்ற பூர்வீக உயர்ந்த வழிபாட்டு முறை ரிகவேத காலத்தின் இறுதியில் கை

வேதமும் சமயமும்

அறிவின் சுடராய வாக்கில தூயமையும் மனதில் சமனநிலை யும் ஒளியும் கொண்ட தெய வீக நிலையில் வெளிப்படுத்தியதுதான் நம் ரிகவேதம் பிறகாலத்தில் ஏற் படுத்திய ஆச்சார முறை தெய்வ வழிப்பாட்டு முறை ஒரு குறிப்பிட்ட தத்துவம் எதையும் இவர்கள் சொன னரில்லை மனித வாகத்தின் ஆரம் பமே வேதங்களில்தான் புதைந்து கிடக்கின்றது பிறகாலத்திய ஜ்ஞா னம் விஜ்ஞானம் இவற்றிற்கு அடிப படையே நம் வேதங்களாகும் சுருதி நிலையிலேயே நிலைத்துநின்ற அழியாத தனமை வாய்ந்த இந்த ஜ்ஞான வெளியீடு மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்து வளர்ந்த பொக்கிஷ மாகும்

மேலநாட்டு அறிஞர்களும் கண்டு வியக்கும் அளவில் ஜ்ஞானமும் விஜ் ஞானமும் இதில் நிறைந்து கிடக்கின் றன இதன் தொனமையை யாராலும் கால வரையறையிட்டுக் கூற இயல் வில்லை பிறகாலத்தில் உலகத்தில்

தங்களை யார யார் என்று அறிமுகப் படுத்திக்கொள்ளாத மகான்கள் இவர்கள் பல அபூர்வ ஞானிகளான ரிஷிகளாவா 10,580 சுலோகங்களை நினைவில் நிறுத்தி ஒலி வடிவில் பழகி ரிகவேதத்தின் உருவம் சிதறாமல் பாராயணம் செய்து தங்களது உயி ருக்குயிராய பாதுகாத்து நமக்களித் தவர்கள் முனிஸ்ரேஷ்டர்கள்

प्रकृते ऋषिर्वाणि गुणं कर्वाणि स्वयम् ।
अहङ्कारविमूढास्मा कर्वाहमिति मयम् ॥

பரகருதே கரியமாணுனி குணே
காமாணி ஸாவச |
அஹங்காரவிமூடாதமா
காததாஹமிதிமனயதே |

பிரகிருதியின் குணங்களால் எல்லா காமங்களும் செய்யப்படுகின்றன அகங்காரத்தால் அறிவிழந்தவன் தானே காததா என்று நினைக்கிறான் கீ 3-27

सत्त्वविद् महाबाहो गुणकर्विभाग्यो ।
गुणा गुणेषु वसन् इति सर्वो न सञ्जते ॥

தோள் வலிபடைத்தோனே! ஆனால்

ஆசாரியார்களுக்கும் உஜ்ஜீவனமளிக்
கப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது

இப்பூமியில் நமமைப் போன்றவா
கள் அளவிடமுடியாதப் பாவச்
செயல்களைச் செய்யினும் இராமானு
சனை அணுகின அப்பாவங்கள்
யாவும் கதிரவனைக் கண்ட பனிபோல
விலகிவிடும் என்று மஹாசாரியா
களான வேதாந்ததேசிகரும் மண
வாளமாமுனிகளும் வெளிப்படை
யாகத் தம் ஸ்ரீஸூகதிகளில் காட்டி
யுள்ளனா வேதாந்த தேசிகா
நயாஸ திலகத்தில் 'உகதயா தநஞ்
சய விபீஷண லக்ஷயாதே பரத
யாயய லக்ஷமண முநே' எனனும்
சலோகத்தினாலும், மணவாள
மாமுனிகள் யதிராஜ விமசுதியில்,

कालत्रयेऽधिकरणत्रयनिर्मिताति पापक्रियस्य
शरण भगवत्सम्ब ।
सा च त्वयैव कमलारमणेऽधिता यत्नेःसम्ब-
एव हि यतीः भवच्छ्रुतानाम् ॥

எனனும் சலோகத்தினாலும் எம்பெரு
மானா தாமே வெளியிட்டருளினா

எம்பெருமானுரின திருமேனி ஸம்
பந்தப்பட்ட எம்பா எனனும் ஆசா
ரியா தாம் அருளியுள்ள பாசுரத்தில்
இராமானுசனின் வடிவழகை வரு
ணிக் கும் பாங்கு எனனே! காண
மின

பறபமெனத் திகழ பைங்கழலுன்றன
பல்லவமே விரலும்
பாவனமாகிய பைந்துவராடை பதிந்த
மருங்கழகும்
முப்பூரி நூலொடு முனையிலேந்திய
முககோல தன்னழகும்
முன்னவா தந்திடு மொழிகள்
நிறைந்திடுமுறுவல் நிலாவழகும்
கற்பகமே விழி கருணைப்பொழிந்திடு

கமலக்கண்ணழகும்
காரிசு தன கழல் சூடிய முடியும்
கணகற் சிகை முடியும்
எப்பொழுது மெதிராசன வடிவழ
கெனனிதயத்துளதால்
இலலையெனக் கெதிரிலலை யெனக்
கெதிரிலலையெனக் கெதிரே,
என்பதாம்

இனி இராமானுசன எனனும் திரு
நாமத்தை நான்கு விதமாக (வயுத
பத்தியாக)க் கூறும் பானமையை
இங்குக் காண்போம் ஸவாமி
இராமானுசனின் தாய் மாமனா
(மாதுலரா)ன பெரிய திருமலை நம்பி
கள் சாததின இத்திருநாமம் வட
மொழிப் பெயராதலால் வடமொழி
இலக்கணப்படி இச்சொல்லுக்கு எத்
தனை வகையாகவும் வயுதபத்திகள்
சொல்லக்கூடும் 1 ராமஸய
அநுஜ 2 ராம அநுஜ யஸய
ஸ 3 ராமாயா அநுஜ 4 ராமா
அநுஜா யஸயஸ

1 ராமஸய அநுஜ

இராமபிரானுடைய இளையோன
லக்ஷமணன் என்பதாகும் 'இளை
யாழ்வார்' எனனும் திருநாமம்
ஸவாமி இராமானுசனுக்கு உண்டு
இராமாவதாரத்திற்குப்பின்
கிருஷ்ணாவதாரத்திற்கும் இப்
பொருள் பொருந்தும் கிருஷ்ணாவ
தாரத்தோடு எம்பெருமானாரை ஒப்
பிட்டாலும் நன்கு பொருந்தும்
கண்ணபிரான வஸுதேவருக்கு எட்
டாவது திருக்குமாரனாக அவதரித்
தான அதுபோல ஸவாமி எம்
பெருமானாரை எட்டாவது ஆசாரிய
ராகக் கணக்கிடலாம் இங்குப்
பெரிய பெருமாளையும் பிராட்டி
யாரையும், வஸுதேவா வஸு
தேவகி ஸதானத்தில் அமாததிக
கணக்கிட்டால் எட்டாவது
ஸதானத்தை ஸவாமி எம்பெரு
மானா அலங்கரிப்பா காஞ்சி
பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸவாமி
கண்ணபிரானுக்கும் எம்பெருமானா
ருக்கும் 16 ஒப்புமைகள் காட்டியுள்
ளார்

2 ராம அநுஜ யஸய ஸ

இப் பதப்பிரிவினால் இராமனைத்
தம்பியாகவுடையவா என்ப
பொருள்படுகிறது தசரதராமனை
விட எம்பெருமானா கருணையே உரு
வெடுத்தவா என்றால் மிகையாகாது
'தாய்க்கும் மகனுக்கும் தம்பிக்கும்
இவாக்கும் இவரடி பணிந்தவாக
குமே இவையுள்ளது' எனனும்

ஆசாய ஹருதய ஸ்ரீஸூகதியின்
பொருள் இவண் உணரத்தக்கது
ஆகவே கருணையில் ஸவாமி எம்
பெருமானாருக்குப் பிற்பட்டவரே
சகரவாதத்தித் திருமகன் எனப் புலகு
கின்றது

3 ராமாயா அநுஜ

என்பதால் பெரிய பிராட்டி
யாரின் தம்பி என்ப பொருள்படும்
ஸௌகுமாயம் (மென்மை) சைத்
யம் (குளிர்ச்சி, இங்கு, பொறுமை),
மாதுாயம் (அழகு) ஒளதாயம்
(பரந்த தன்மை) முதலான குணங்
களில் பெரிய பிராட்டியார் நிகரற்ற
வா என்பது ஸ்ரீகுண ரதநகோசத்
தில் விளம்பப்படுகிறது இக்
குணங்களில் ஸவாமி எம்பெரு
மானா பெரிய பிராட்டியை அனுச
ரித்து வந்தவா

4 ராமா அநுஜா யஸய ஸ

என்பதால் பெரிய பிராட்டியைத்
தங்கையாகக் கொண்டவா எம்பெரு
மானா என்பபடுகின்றது 'பெரும
பூதூர் மாமுனிகுப் பின்னாளை
வாழியே' எனனும் ஆண்டாள திரு
நாமச் செய்யுளாலும் 'साक्षात् क्षमा
कृपया कमलासिवाय्या गोदाम्' எனனும்
கோதா ஸதுதியாலும் பிராட்டி
யைத் தங்கையாகக் கொண்டுள்ளார்
எம்பெருமானா என்பது உணரப்படு
கிறது ஆண்டாள திருமாலிருஞ்
சோலை மலையில் பாரித்த நூறு தடா
வெண்ணெயும், நூறு தடா அக்கார
வடிசிலும் சோலைமலைப் பெரு
மானாருக்குக் கண்டருளச் செய்து
அதன் காரணமாகக் கோயில் அண
ணன் என்று ஆண்டாளால் அழைக்
கப்பட்ட பெருமையும் பிராட்டி
யைத் தங்கையாக எம்பெருமானா
பெற்றாரா என ஊாஜிதப்படுத்தப்படு
கிறது

ஸ்ரீராமானுஜரின் குணனுபவத்
தைப் பருக எத்தனைப் பிறவியெடுத்த
தாலும் போதாது இவ்வாறு இரு
பதாம் நூற்றாண்டில் பூருவாசாரியா
களின் குணங்களையும் பெருமைகளையும்
விசேஷாதத் பாவத்தோடு
எடுத்தியம்பக் காஞ்சி பிரதிவாதி
பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியா ஒரு
வரே சகதா, தகுதி வாய்ந்தவா என
பது கண்கூடு

ओमन महाभूतपुरे श्रीमकेशवयचन ।
कारिमस्या प्रसूताय यतिराजाय मङ्गलम् ॥
எம்பெருமானா திருவடிகளே சர
ணம் *

உயாவு கறபித்து வளாததனா மகக னும இவறறை வேதங்களாக ஆத் ரித்து ஆசார மயமான புகழை வேதங்களுக்களிப்பதாக பகதியோடு இந்து சமயத்துக்கு முகயதவம் தந்த னா உருவமற்ற உயாந்த தெயவ வழி பா ட டி லு ம, தியானத்தி லும திவய கீதங்களிலும் உயாந்த பகதி ஆசாரங்களிலும் துவங்கிய வேதம் சுயநலம் காரணமாக மனித தவத்துக்கு இறங்கிய நிலையே வர லாருக, நான்கு வேதங்களாக இந திய நாகரீகமாக காரணப்படுகிறது

வேதங்கள் இந்திய மண்ணின் புனித பாரதத்தில் தோன்றியது, அறபுதமானது, ஆசசரியப்பட்டதக் கது இதில யாருக்கும் கருத்துவேறு பாடு இருக்க முடிபாது வரிவடிவம் தோன்றா காலத்திலேயே மனனம், பாராயணம் தங்கள் அபார ஜ்ஞாபக சத்தி இவறறால் பல யுகாந்திரங் களாக, தலைமுறையாக்க காப்பாற்றிய ஆசிரியர்கள், முனிவர்கள் பிறகாலத் தவருக்கும் மாணவர்களுக்கு ம போதித்துப் பிறகு அம்மாணவர்கள் ஆசிரியர்களாக்கிகாப்பாற்றிய அறபுத் போக்கிஷம்தான் நம் வேதங்கள்

முற்காலத்தில் தெயவங்களுக்கு நிகராக பகதியோடு உயாததப்பட்ட வேதங்கள் மூன்றாகும் காயத்திரி யிலும் திரிவேத தரிவேதரூபா என னும் பசவத் கீதையிலும் பகவான தரிவேதத்தைப் பற்றிதான் குறிப் பிடுகிறா பிறகாலத்தில் ஜனங்களின் பல தேவைகளை அனுசரித்து அதாவ வேதம் படைக்கப்பட்டது மனிதா களின் ஆசாபாஸங்களையும் தேவை களையும் நிறைவேற்றியதால் அதாவ வேதத்திற்கும் தெயவீகம் படைக்கப் பட்டது இயற்கையை வணங்கிய மனிதன் இடி, மின்னல், புயல் போன்ற இயற்கையின் அபாயங்களி லிருந்தும், துஷ்டமிருகங்கள், கொடிய வியாதி, சத்துருக்கள் முதலியவற்றி னின்றும் தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்ள ஏராளமான விதிமுறை களும் உச்சரிக்கவேண்டிய மந்திரங்

களும், வழிமுறைகளும் மனிதனைக் கவாந்தன சிந்து கங்கை பிரதேசங் களில் வசித்த மக்கள் ஆரிய திராவிட கலாச்சாரப் போரட்டத்தால் திராவி டார்களின் தெயவவழிப்பாட்டு முறை களையும் ஆரியர்கள் பின்பற்றலாயி னா உடல் கலப்பை இரு வாக்கத் தா ரு ம வி ரு ம பா வி டி னு ம இரு இனத்தவா கலப்பத்தைத் தடுக்க இயலவில்லை கலப்பைத் தடுக்க ஜாதிகளும் வாணங் களும் தோன்றின ஆசாரமுறை, பூஜாவிதிகள், காமங்கள், ஸ்தோத்தி ரங்கள் மாற்றவும் பெற்று வேதங் களில் கலக்கப்பட்டன வேற்றுமை மனப்பான்மை வளாந்தது இதன் காரணமாக உலகில் உயாந்த ஆத்

வீகத் தத்துவத்தையும் வேறு எந்த வேதங்களிலும் காணப்படாத ஜ்ஞான விஜ்ஞான அறபுதங்களையும் கொண்ட நம் தெயவீக ரிகவேதம் நம் மக்களிடையே போதிக்கப்பட வில்லை

எல்லா மக்களையும் ஏன ஜிவராசிகளை யும் சமன நிலையில் நோக்கிய உயாந்த போதனைகளை மனிதன் தோன்றிய காலம் தொடரு நமக்கு அளிகும் ரிக வேதத்தில் காலபோக்கிவ அவ்வப்போது சந்தாப்ப குழந்தைகேற்ப ஒரு தலைப்பக்ஷ் மான இடைச் செருக்குகளையும் தா த ப ரி ய ங் க ளை யும் பிற காலத்தில் புகுத்தி மக்களுக்கு வேதத்

தேரின் தத்துவங்கள் ?

தேரின் அமைப்பு அண்டபிண்டத்திற்குச் சமானம் விசுவ விராட சொரூபமே எட்டு அடுக்குகளாகும்

உச்சியிலிருக்கும் குமபம் சோட சாந்தம் அதற்கடுத்த கீழிருக்கு துவாத சாந்தம் அதற்கடுத்தது மஸ்தக ஆதிஸ்தானம் அதற்கடுத்தது மஸ்தக மத்தியஸ்தானம் அதற்கடுத்தது மஸ்தக அந்தஸ்தானம் அதற் கடுத்தது புருவ மத்தியஸ்தானம் நடுவில் தாங்கும் குத்துக் கால்கள் தத்துவக் கால்கள் முன்மூன்று துரைகள் மூன்று கண்கள் பின்னவை சிகையும் இட வலக் காதுகளுமாகும், இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கேடைய பீடம் முப்பாழ் குதிரைகள் சூரிய சந்திர கலைகள் சாரதி அகநிகலை இவை நாசியாகும் அடுத்த அடுக்கு கண்ட ஸ்தானம் அதையடுத்த அடுக்கு இருதய ஸ்தானம், அதையடுத்த அடுக்கு நாபி அதற்கு அடுத்த அடுக்கு குண்டலி ஸ்தானம் பத்துச் சக்கரங்களும் தச வாயுக்கள் இறைவன் இதற்கு, காததா தானொருவனே என்று ணாததி இவ்வாறமைந்த பிண்ட தத்துவ சரீரமாகிய இரத்தத்தில் உள்ள தசவாயுக்களாகிய சக்கரங்களை நிறுத்தி, அசைவற்ற மனத்தை உந்திர குண்டலியிலிருந்து நாபிக்கும், அதிலிருந்து கண்டத்திற்கும், அதி லிருந்து வாய்க்கும் ஏற்றி, வயப்படுத்தி, முறையே இரத்தக் குதிரையாம் நாசிக்கும் அங்கிருந்து கண் வழியாகவும் நடுவழியாகவும் மேலநோக்கி ஆறும் அடுக்காகிய புருவமத்திக்கும் ஏற்றி வயப்பட்டு சுமமா இருந்த படியிருக்கும் நித்திய சுகியாய் இருந்திடல் வேண்டும் என்ற வைராக்கி யத்தைக் காட்டுகிறது

மேலும் தோ திரிபுராதிகளைச் சிவன் சிரித்து எரித்து ஆனம் கோடிகளைக் காப்பாற்றிய ஸதித்தித் தொழிலுக்கும் அறிகுறியாகிறது

கமலா மாரியப்பன் — கோயம்புத்தூர்

திலிருந்த பகதியையும் நம்பிக்கை யையும் சாதமாகமாகிக் கொண்டு இந்நுக்களில் குறிப்பிட்ட ஒரு சாரார தவிர மற்றவர்கள் வேதத்தை கற்க வோ, கேட்கவே கூடாது என சம்பர தாயங்களை விதித்து மீறினால் கடுமை யான தண்டனைகளை நீதியின் பெய ரால் புகுத்தி தங்கள் செல்வாக்கை துஷ்பிரயோகம் செய்தமையால் நம் உயாந்த வேதம் இருட்டறையில் வைக்கப்பட்டது

இன்று ஆயிரக்கணக்கான ஜாதி கள் தோன்றி நம் இந்நு மத்ததில் ஒருவரை ஒருவர் வெறுக்கும் நிலை யைத்தான் வளாகக் முடிந்தது

येन केनचिदाशुखो येन केनचिदाशितः ।
यश्च ब्रह्मचर्यायै स्वात्तरेवा ब्राह्मण विदुः ॥

உடலை அலங்கரிப்பது பிராமமண தாமமாகாது உடலில் அந்தணன் வாழ்கிறான் அவனுக்கு உடல் பற நிலை எளிமையான உடையும் உண வும் கொண்டு எங்கு வேண்டுமானாலும் வசிப்பவர்களை தேவர்கள் பிராமம் ணன் என்கின்றனர் இங்ஙனம் சாஸ திரத்தில பிராமமணனுக்கு லக்ஷணம் வந்தமைகிறது எளிய வாழ்வு ஏற்று உயிர்களுக்கு பேருபகாரம் செய்து வருவதால் பிராமமணன் எவ வுயிராகாவது பகைவனோ புறம் பாணவனோ ஆவதில்லை

பிராமமண தாமததை சிந்திக்கா தார் தம்மை பிராமமணன் எனக் கூறிக்கொண்டு பிற காமாக்களில் செயல்படுவதைக் காண்கிறோம் பர மாதமா கீதையில்,

शशो ब्रह्मस्य शौचं भ्रातृभिराश्रमेव च ।
ज्ञानं विज्ञानस्य स्तित्वं ब्रह्मकर्म स्वभावनम् ॥

ஸமோ தமஸ்தப், ஸௌசம்
கூடாநதிரா ஜவமேவ ச||
ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானமாஸதிக்யம்
பரஹமகாம் ஸ்வபாவஜம் ||
கீ 18-42

என்று கூறுகிறார்

அஹக்கரணங்கள், புறக்கரணங் களில் அடக்கம், தபம், தூயமை, (31ம் பக்கம் பார்க்க)

ஓம் ஸ்ரீமாதே நம

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

மற்றும் பல மகான்களால் ஸ்ரீமுருக ஆசிரியர் அருளப் பெற்று நவசக்தி நிலையத்தாரால்

உருவாக்கப்படும் பூஜைக்குரிய யந்திரங்கள்

1	ஸ்ரீ மகாமேரு 16x16, 10x10 6x6, 4x4x4 செ மீ (விலை கடிதம் மூலம் தெரிவிக்கப்படும்)	14	ஸவரண ஆகர்ஷண பைரவர் 8x8 செ மீ	125/-
2	ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி மஹாயந்திரம் 24x24 செ மீ	15	லக்ஷ்மிகுபேரண 8x8 செ மீ	125/-
3	ஸபதஸ்தி மகா நவவர்ணம் (64 இதழ்கள்) 24x24 செ மீ	16	மற்றைய யந்திரங்கள் விலை 8x8 செ மீ	125/-
4	மகாசுதாஸனம் மற்றும் மற்றைய யந்திரங்கள் (16 செ மீ x 16 செ மீ) ஒவ்வொன்றும்	17	எலக்ட்ரானிக் காப்பா பேங்கிளஸ்	20/-
5	ஸ்ரீ சக்கரம் 8x8 செ மீ	18	ஒரு பக்கம் ஸுதர்ஸனமும் மற்றொரு பக்கம் திருஷ்டி நிவாத்தியும் கொண்ட பதக்கம்	60/-
6	ஸ்ரீ சக்கரம் 5x5 செ மீ	19	கண்திருஷ்டி நிவாத்தி யந்திரம் (சட்டத்துடன்)	55/-
7	ஸவயமவரா 8x8 செ மீ	20	மற்றைய பதக்கங்கள் (ஒவ்வொன்றும்)	55/-
8	கார்த்தவீரயார்ஜுனர் 8x8 செ மீ	21	ஒரு பக்கம் ஐயப்பனின் திருவுருவமும் மற்றொரு பக்கம் ஐயப்ப சன்னிதானமும் கொண்ட பதக்கம்	55/-
9	ஸர்வ ஜன மன தான ஆகர்ஷண யந்திரம் 8x8 செ மீ	22	தத்தாத்ரேய யந்திரம் (வண்டிகளுக்கு) தய விளைவுகளைக் களைய	40/-
10	அஷ்டலக்ஷ்மி யந்திரம் 8x8 செ மீ	23	வெள்ளி இழையினால் கோர்க்கப்பட்ட ஒரிஜனல் ருத்ராக்ஷமாலை மற்றும் ஸ்படிகமாலை ஒவ்வொன்றும்	275/-
11	மகாலிஷ்ணு 8x8 செ மீ	24	வெள்ளி இழையில் கோர்க்கப்பட்ட துளசிமணி மாலை (54 மணிகளைக் கொண்டது)	90/-
12	மச்சயந்திரம் 8x8 செ மீ	25	வெள்ளி இழையில் கோர்க்கப்பட்ட தாமரை மணி மாலை (54 மணிகளைக் கொண்டது)	125/-
13	தஸமகாவித்யா (10 யந்திரங்கள்) ஒவ்வொன்றும்			125/-

மேற்கூறிய பொருட்களைத் தவிர வேறுபல 103 யந்திரங்கள் எங்கள் நவசக்தி நிலையத்தில் கிடைக்கும் கோயில்களுக்கு வீடு களில் உள்ள பூஜை அறைகளுக்கு, மற்றும் கிராம சமய வழிபாட்டுக்கூடங்களுக்கு வேண்டிய யந்திரங்களும் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு யந்திரத்தின் விலை ரூ 101/- இலவச விலைப்பட்டியலுக்கு 50 பைசா தபால் தலையுடன் கீழ்க்கண்ட முகவரியுடன் கொடர்பு கொள்ளுங்கள் வெளிநாட்டு சரக்காண்கள் 25% அதிக விலையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

விஸுவகர்மக்ருப ஸ்வாமியஜி ஸ்ரீ எஸ் டி முருகபூஷணம்

ஸ்ரீவித்யா உபாசகா ஜீ தலைவர் நவசக்தி நிலையம்,
153, லாயிட்ஸ் ரோடு, (ஸ்டேட் பேங்க எதிரில்) கோயம்புரம்
செனனை- 600086 தொலைபேசி 472013

[ஆவணம் மற்றும் தமிழில் மட்டுமே கொடர்பு கொள்ளுதல் வேண்டும்]

“லோகாஸ சமஸ்தாஸ சுகிளோ பவநது”

‘அய்யோ தாததா!’ என்ற என பேத்தியின் குரல், தோட்டத்தைச் சுற்றியபடியே வேப்பங் குச்சியால் பலதுலககிக் கொண்டிருந்த என செவியில் விழுந்தது ‘என்னமமா?’ என்று பரபரப்புடன் விரைந்து சென்றேன் தன் ஆள்காட்டி விரலைக் காட்டியபடி கண்ணீர் வழிய அழுது கொண்டே என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தாள்

‘என்னமமா! என்ன?’ விரலில் இரத்தம் வழிகிறதே!’ என்று பதட்டத்தோடு அணுகி அவள் விரலில் கசுந்தது கொண்டிருந்த குருதியை மெல்ல வழித்துவிட்டுப் பார்த்தேன்

முள்ளும் மலரும்

ஊசி குத்தியது போன்ற சிறு காயம் இருந்தது ‘எப்படி இந்தக் காயம் வந்தது?’ எனபது போல அவளைப்பார்த்தேன்

‘புது ரோசாப்பூ தாததா, அழகா இருந்திச்சி, பறிச்சேன், குத்திப்படுச்சி ஒரே வலியா இருக்கு’ என்று தேம்பி ளை

‘அழாதே கண்ணு, இதோ உடனே வலி போயிடும், சீக்கிரம் ஆறிடும்’ என்று ஒரு துளி சுண்ணாம்பைத் தடவி அவளைப் பாட்டியிடம் அனுப்பிவிட்டுப் பழையபடி தோட்டத்தைச் சுற்றலானேன்

பொந்திலிருந்து பச்சைப் பாம்பு தலைநீட்டுவது போல அறுத்துவிட்ட வாழைக்கனறுகள் குருத்துவிட்டிருந்தன பளபளவென்று இளம் பச்சை வண்ணத்தில் அழகாக இருந்தன வழவழவென்று மென்மையாக இருந்தன தொட்டுப்பார்த்தேன் ஓரிரு குருத்துக்களிடையே சில கடிக்கப்

பெற்றுக்ருநிறவிளிம்போடு இருந்தன பால கற்கச் வந்த கோண ஏமாந்த நேரத்தில் கன்றுக்குட்டி தின்று விட்டிருக்கும் கடித்தது தின்றிருந்த அந்த வாழைக்குருத்துகளைப் பார்த்துக் குமபோது வருத்தமாக இருந்தது

பாவம் செய்யத் தெரியாத ஜென்மம் துன்பத்தை எல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு துணை செய்யும் பிறவி என்று வாழையை நினைந்து என் மனம் முணு முணுத்தது ‘முள்ளில் தான பட்டாலும் தன்மேல் முள் பட்டாலும் வாழைக்குத்தான துன்பம் முள்ளுக்கு ஒன்றும் இல்லையடா’ என்று என பாட்டி அடிக்கடி சொல்லி அங்கலாய்த்துக் கொண்டது நினைவிற்கு வந்தது

கேடொன்றும்றியாத, கேடெதுவும் செய்ய இயலாத வாழை காலே வெய்யிலில், இளங்காற்றில் என கண்முன் அசைந்து கொண்டிருந்தன மீண்டும் கன்று தின்று குறையாக இருந்த அந்தக் குருத்துக்கள் என கண்ணில் பட்டன

அடுத்திருந்த முலலைக் கொடியைப் பார்த்தேன், அதுவும் கேடறியாததே மணங்கமழும் மலாகா? வழங்கி மகிழ்வித்தது எளிய வெள்ளாடை பூண்டு காந்தியடிகளை நினைவூட்டியது ஆனால் அதனைக் கன்றுக்குட்டி கடித்துத் தின்னவில்லை ஏனெனின அதன் வாய்க்கு எட்டாத உயரத்தில் அது பட்டாந்து தன்னைக் காத்துக் கொண்டதால்

அவற்றுக்கருகே இருந்த சுண்டைச் செடியைப் பார்த்தேன் சற்றுத் தொலைவிலிருந்த ரோசாச் செடியை நோக்கினேன் அவை தம்மைக் காத்துக் கொண்டு காயும் மலரும் தரும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பதை நினைத்தேன்

இறுதியில் இவற்றுக்கப்பால் தோட்டத்தைக் கற்றிப் புதராய் மணடியிருந்த முள்ளிச் செடிகளைப் பார்த்தேன் அவற்றின் மலர்கள்

டாக்டர் போன செளரிராசன்
திருப்பதி

மணப்பதுமில்லை காய்கள் பயன் நல்குவதுமில்லை ஆனால் கழுநுழுகு போல வளைந்த, கூரிய அவற்றின் முட்களோ அறியாமல் நெருங்குபவர்களின்சையைக்குத்திக் கிழித்து விடவல்லது எனபது என அனுபவம்

தோட்டத்தைச் சுற்றி ஆயிற்று பலலும் துலக்கியாயிற்று அப்போது மாணவா ஒருவா, ‘அய்யா!’ என்றழைத்தபடி வந்தாள்

வாய் கொப்புளித்தது, ‘என்னப்பா! என்ன இவ்வளவு காலையில்?’ என்று அவரைப் பார்த்தேன்

நின்றபடியே கணகலங்கி னா
'ஆண்டு முழுவதும் திரட்டி வைத்
திருந்த என தோவுக்குறிப்புகள்
அயயா நேற்றுக காலையில் சொன
னேனே என அறைத் தோழனாகத்
தானிருக்கும் இன்று காலையில்
ஒன்றுகூடக் காணவில்லை அயயா
தோவு நெருங்கி விட்டது என்ன
செயவேன்' என்று திகைத்தாள்

வாழையை நினைத்துக்கொண்டேன
எந்தக்கேடும் செய்யத் தெரியாதவன்
வந்தவாக்கெல்லாம் சொல்லித் தருப்
வன், அந்த மாணவன் ஆனால் அவன்
முதன்மை பெறக்கூடாது என்று
அவன் தோழனே இப்படித் தவறான
வழியில் முயலவதை நினைந்து வருந்தி
னேன் 'கவலைப்படாதே வகுப்பு
நடத்துவதற்குப் பல ஆண்டுகளாகத்
தயாரித்து வைத்துள்ள பாடக் குறிப்
புகள் உள்ளன மாலையில் வா
அவற்றைப் பார்த்து உனக்குத்
தேவையானவற்றை எழுதிக் கொள்'
என்று கூறி அவரை அனுப்பி வைத்
தேன்

வாழையும் முலையும் ரோசாவும்
முள்ளியும் என நினைவில் சுழன்று
கொண்டிருந்தன

சிலா வாழவிக் கமட்டும் தெரிந்த
வர்கள் வாழத் தெரியாதவர்கள்
வாழையைப் போல சிலா வாழவும்
வாழவிக் கவும் அறிந்தவாசன ரோசா
சுண்டை போன்றவர்களோ தம் வாழ்
வில், வளாச்சியில் பிறா குறுக்கிடாத
வாறு விழிப்பாகத் தங்களைத் தாங்
களே காதலிக் கொள்ளும் திறமை
உள்ளவர்கள் இம்மனிதர்களை
வாழையைப் போன்றோ, முலையைப்
போன்றோ, ரோசாவைப் போன்றோ
முள்ளியைப் போன்றோ அவ்வளவு
எளிதாக இனங்கண்டு கொள்ள இயல்
வதில்லை தோற்றத்தால், மணத்
தால், நிறத்தால் இம்மரஞ் செடி
கொடிகள் தங்களைத் தாங்களே இனம்
காட்டிக் கொள்கின்றன ஆனால்,
மனிதர்களோ அவ்வாறு தங்களை
அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வதில்லை
பிறா அறிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பு
தருவதில்லை

வாழையும் ரோசாவும் முலையும்
முள்ளியும் சோந்து வளாவதே
தோட்டமாக அமைகிறது அப்ப
டியே நல்லோர்களும் வல்லோர்களும்
பொல்லார்களும் கூடி இயங்குவதே
இவ்வுலகம்

ரோசாவும் சுண்டையும் வேலி
யினறிகூட வாழ்ந்து விடும் ஆனால்
வாழைக்குக் கட்டாயம் வேலி வேண்
டும் முள்ளிக்கு அதுவே வேலி
அதற்கு இன்னொரு வேலி தேவை
யில்லை ஆனால் வாழையைக் காகக்
முள் வேலி தேவைப்படுகிறது, முள்
ளிப்புதா வேண்டியுள்ளது வீட்டைக்
காகக் கூரிய பற்களை உடைய நாய்
தேவைப்படுவது போல, நாட்டைக்
காகக் துப்பாக்கி ஏந்திய கொடிய
படையாளன் வேண்டியது போல
வாழையைக் காகக் முள்ளியும் வேண்
டியுள்ளது

தோட்டக்காரன் புத்திசாலியே
என பேத்தி தன் விரலைக் கிழித்துக்
கொண்டதற்காக ரோசாவைக் குறை
சொல்ல முடியுமா? முள்ளியில் என
காலேக் கிழித்துக் கொண்டதற்காக
அதனைப் பழிகூற இயலுமா? அப்ப
டித்தான் இந்த உலகமும் இங்கு
எல்லோருக்கும் இடமுண்டு இறை
வன் படைத்த எல்லா உயிருக்கும்
இடமுண்டு ஆனால் யாரா யாரை,
எது எதனை, எது எதற்குப் படைத்
துள்ளான்? என்று காரண காரியத்
தோடு அறிந்து பயன்படுத்தும் மெய்
யறிவை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்
டும் அதைத்தான் 'விவேக ஞானம்'
என்பா இந்த ஞானமே முள்ளும்
மலரும், தீங்கும் நலனும், வெம்மை
யும் தண்மையும் முதலிய இருமைகள்
இறைவனின் நோக்கத்திற்குத் துணை
செய்யப் படைக்கப் பெற்றன என
பதை உணர்த்தும் இதற்கு இருமை
வகை தெரிந்து ஈண்டறம் பூண்டலே
மனிதன் வாழ்தலின் பயனாகும்

கோபருவதம்

காருகாவனத்து ரிஷிகளை அழிக்க எண்ணிய ஈசன் கயிலையை
விட்டுக் கிளம்பி தமிழ்நாட்டில் உள்ள விருத்தாச்சலம் வந்து ஈசான
மூலையில் பதிரிகாவனம் என்னும் இலந்தைக்காட்டிலே பாரவதிதேவியை
நந்திகேசுவரரின் துணையுடன் வைத்துவிட்டுச்சென்றார்

பாரவதி தேவியும் ஈசனைப் பிரிந்த வருத்தத்தினால் இலந்தைக்
காட்டுவதும் சுற்றித் திரிந்தாள் அப்போது ஓரிடத்தில் ஒரு புதரில்
ஒரு சிவலிங்கம் எழுந்தருளியிருக்கக் கண்டாள் நந்திகேசுவரரை
அழைத்து "இவ்விடத்தில் சிவலிங்கம் இருக்கின்றது அதை நான்
பூஜை செய்ய ஆவன செய்து தருக" என்று கேட்டுக் கொண்டாள்

தேவியின் விருப்பப்படி நந்திகேசுவரரும் இலிங்கத்தைச் சுற்றி
லும் இருக்கின்ற செடி, கொடிகளை வெட்டிச் சுத்தம் செய்தார்
இலிங்கத்திற்கு ஈசான மூலையிலே ஒரு கிணறு இருக்கக் கண்டு அதனையும்
சுத்தம் செய்து நீருண்டாக்கி வைத்தார்

ஈசவரியும் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்து பூஜை முடித்தார்
அந்த தீர்த்தத்தை 'ஈசான கங்கை' எனவும் அவ்வுரை 'கோபருவதம்'
என்ப பெயரிட்டு அழைத்தார் தாருகாவனத்துக் காரியங்களைமுடித்த
பரமசிவன் கோபருவதத்து சிவலிங்கத்தின் வழி எழுந்தருளினார் பர
மேஸ்வரியும், நந்திகேசுவரரும் இறைவனை வழிபட்டு, இறைவனுடன்
கயிலை அடைந்தனர் என்பது வரலாறு கூறுவதாகும்

—முடிவை முத்து

*

தேவியின் திருவடி மகிமை

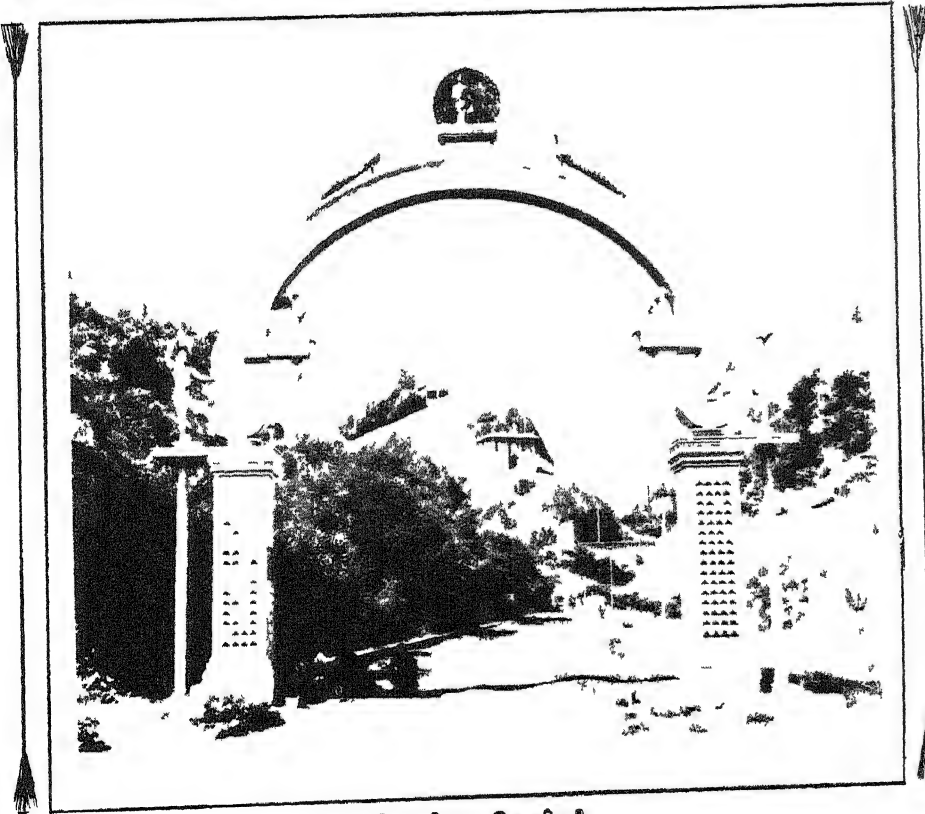
விண்ணவரும், மண்ணவரும் கண்டு மகிழும் வண்ணம் முப்புரங்களையும் தன புனசிரிப்பினால் எதிர்த்த பரமேசுவரன் கரும்புலிலையும் மலாப பாணங்களையும் தாங்கித் தன முன வந்த மனமதனைத் தன நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்ட அகனியில எரிந்து போகும்படித் தகித்தாரா காமன் சாமபலானுன் தன பதி எரிந்து சாமபலாகிய நிகழ்ச்சியை அறிந்த இரதிதேவி அழுது புலம் பிள்ள அவளுடைய புலம்பலைக் கண்ட அயன் முதலிய அமரர்கள் இரதிதேவிமீது இரக்கம் கொண்டனா காமன் எரிந்து போன பின்பு எஞ்சியிருந்த சாமபலைக் குவித்து ஒரு மனித உருவாக்கி அதை அபிமநதிரித்துக் கொண்டிருந்தனா அச்சாமப் பிலிருந்து அவர்கள் எண்ணியபடி மனமதன் உயிர்பெற்று எழவிலலை காம உணாவை உண்டாக்கும் மன

மதனுடைய சாமபலிலிருந்து, மிதுக் குரோந் உணாவுடன் கூடிய பண்டாசுரன் என்னும் அசுரன் தோன்றினான் அவன் மனிதர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள் எல்லோரையும் துன்பங்களுக்கு உள்ளாக்கி அவர்களை வீரமற்றவர்களாக்கினான் உங்கள் வீரயத்தை இழந்து துக்கத்தில் ஆழ்ந்த தேவர்கள் தங்கள் துன்பம் நீங்க பரமேசுவரனைச் சரணடைந்து அவரிடம் பண்டாசுரனின் அக்கிரமங்களைப் பற்றி முறையிட்டனா அவனை வதம் செய்யும்படி வேண்டினா

சிவ பெருமானும் தேவர்களின் விண்ணப்பத்துக்கு இரங்கி ஒரு மகாயாகம் செய்தாரா மகாயாகத்தின் முடிவில் எதுவும் எஞ்சவில்லை மகாதேவன் மட்டும் எஞ்சி நின்று பேரானந்தத்துடன் தாண்டவம் ஆடினா அச்சமயத்தில் சித்கனி குண்டத்திலிருந்து ஸ்ரீதேவி 'சித்சகதியாக' வெளிப்பட்டாளா அவளாறு வெளிப்பட்ட தேவி பண்டாசுரனை அவன் சமூகத்தோடு வதம் செய்தாளா சித்கனி குண்டத்திலிருந்து தேவ வெளியுடன் தோன்றிய தேவி சீர்து சீர்தாக தன்னுடைய தூல உருவத்தை புலப்படுத்துகிறாள் யாக குண்டத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட தேவியின் சென்னி முதலில் தெரிகிறது இவ்வாறு தோன்றிய தேவியின் கேசம் முதல் பாதங்கள் முடிய உள்ள வாணையை ஸ்ரீலலிதா ஸஹஸ்ர நாமத்தில் வசினி முதலிய எட்டு வாகதேவிகள் கூறியுள்ளதைக் காணலாம்

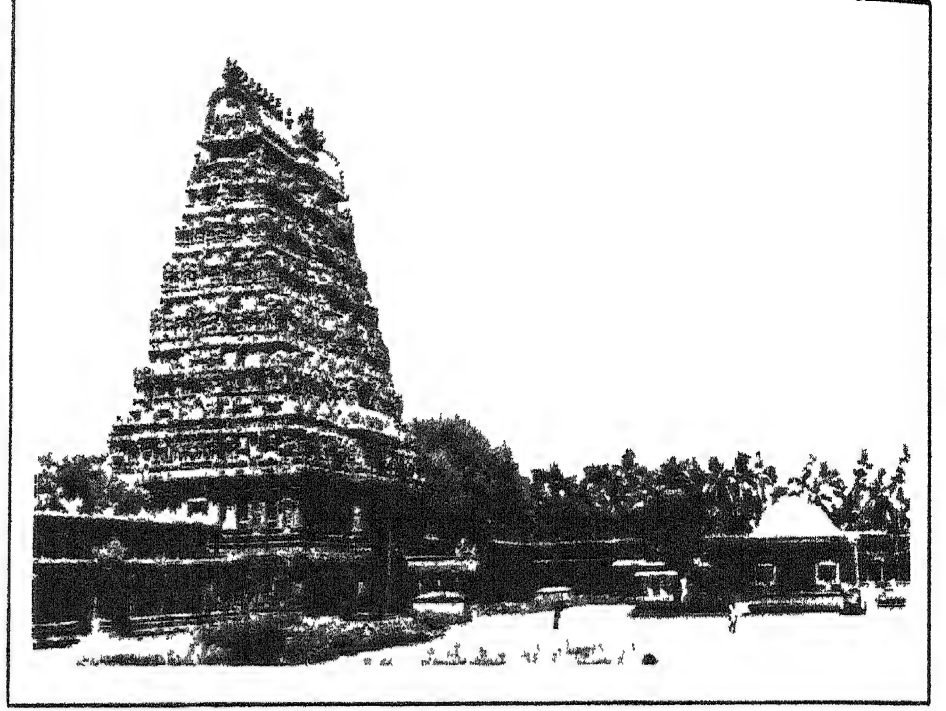
அழகுக்கு ஒருவரும் ஓவவாத வல்லியாக விளங்கும் தேவியின் திருவடிகள், அன்றலாந்த நாமரையை மதிப்பிழக்கச் செய்யும் வகையில் ஒளிக் கற்றைகளை வீசப்பவை ஒளி பொருந்திய அவளுடைய சரணங்களில் வேதங்களாகிய ஸதீர்கள் நமஸ்காரம் செய்கிறார்கள் அவ்வாறு நமஸ்காரம் செய்யும் போது அந்தச் சரண்கமலங்களினமீது படிந்துள்ள மாரத்தம் போன்ற சிவந்த பாத தூளியானது அவா கருடைய தலைமயிர் வகுட்டில் படிந்து அங்கு தரிக் கும் படியான சிந்தாரமாகிறது என்பதை, "சருதி ஸீமந்த ரிந்தூரி கருத பாதாபஜதூளிகா" என்ற நாமாவினால் லலிதா ஸஹஸ்ர நாமம் போற்றும் வேத மாதாவின தலை வகுட்டில் தேவியின் திருவடிக் தூளிகள் சிந்தாரமாகப் பதிந்துள்ளன தேவியின் திருவடிகள் வேதங்களால் போற்ற

அபிராமிதானன்
மயிலாடுதுறை

முருகன் கோவில் - தேனிமலை
திரு வி முத்துராமன் கோவை.

றப்படுகிறது என்பது இதன் உட
பொருளாகும் பராசகதியானவள
தனது திருவடிகளில் வேதங்களைச்
சிலம்புகளாக அணிந்துள்ளாள புனித
மான வேதங்கள் காற்சிலம்புகளின்
வடிவத்தில் அவளுடைய பொற்
பாதங்களில் அமைந்துள்ளன வேதங்
கள் தேவியின் திருவடிகளில் காற்
சிலம்புகளாக அமைந்து பழகியதால்
அவளுடைய தாமரை போன்ற மென்
மையான பாதங்கள் சிவந்து காணப்
படுகின்றன என்ற கருத்தை, “அரு
மறைகள் பழகிச் சிவந்த பதாம் புயத்
தான்”, என்று அபிராமி அந்நாதிப்
பாடல் ஒன்றில் அபிராமி பட்டர்
குறிப்பிடுவார்

நடராஜா கோவில் - சிதம்பரம்

திரு வி முத்துராமன் - கோவை

பெருமையுடையதும், புனித
மானதுமான அம்பிகையின் சரணங்
கள் உபநிடதங்களுக்குச் சிரோ பூஷண
மாக விளங்குகின்றன தேவியின் திரு
வடிகளை உபநிடதங்கள் பரம தாத
பர்யத்துடன் போற்றுகின்றன என்ற
உண்மை இதிலிருந்து விளங்கு
கின்றன தேவியின் சரணங்
கள் வேதங்களாலும், அரனாலும்,
தேவர்களாலும் தங்கள் சென
னிகளால் தரிக்கப்பட்டதை அறிந்த
பட்டா, “சென்னியது உன் பொன்
திருவடித் தாமரை” என்று கூறியுள்
ளார் தேவிகுப் பிரணய கோபம்
(ஊடல்) வரும் காலத்தில், பரமேச
வரன் அவளுடைய திருவடிகளில்
நமஸ்கரிக்கும் பழக்கம் உண்டு அப்
போது அவருடைய சடாமகுடத்தில்
உள்ள கங்காதேவி, தேவியின் பாதங்
களில் ஓடி அவற்றைப் புனிதமாகக்கின
றன தேவியின் சரணங்கள் இவ
வாறு வேதங்களின் சிரஸனிலும்
சஞ்சரிப்பதை அறிந்த ஆதிசங்கரா
தேவியின் திருவடிகளைத் தன் சென
னியிலும் சூட்டித் தான் எடுத்த பிற
வியை நல்ல கதிகு உள்ளாகும்
படி அவளிடம் செய்யும் பிராரத்
தையை, “சருதீனம் மூாதாஜே”,
என்று துவங்கும் ஸௌந்தாய லஹரி
கலோகத்தில் காணலாம் தேவியின்
சரணங்களின் சம்பந்தம் சென்னிக்

குக் கிடைக்க வேண்டும் என்ற இக்
கருத்தை, நீல கண்ட தீட்சிதா
ஆனந்த ஸாகரஸ்தவம் என்ற நூலில்
பொருள் நயம் மாறாமல் வேறு ஒரு
கோணத்தில் கூறியுள்ளார் மீனாட்
சியை நோக்கி அவர், “அம்மா, என
மனத்தை உன் சரணத்தில் அடப்
பணம் செய்கிறேன் அது மிருது
வாக இருந்தால் அதை நீ பாதுகை
யாக உபயோகித்துக் கொள் கடின
மானால் உன் திருமண காலத்தில்
மிதிகும் அம்மிக் கல்லாக அங்கேரித்
துக் கொள் எவ்விதத்திலும் உன்
னுடைய சரணங்களின் தொடர்பு
என் மனத்துக்கு இருக்க வேண்டும்”
என்று பிராரத்தனை செய்வது இங்கு
ஒப்பிடுமபடியாக அமைந்துள்ளது
அபிராமி, தன்னுடைய சந்திரனின்
பிளவு போன்று நறுமணம் கமழும்
சிறிய பாதங்களை அபிராமி பட்டரை
போன்ற உபாஸகர்களின் தலைகளில்
பதித்து ஒப்பற்ற தவம் புரியும் வாய்ப
பினை அருளியுள்ளார் கணக்கற்ற
தேவர்களுக்கும் கூட இதற்கைய
வாய்ப்பு கிடைப்பது அரிது தனக்
குக் கிடைத்த இதற்கைய அனுப
வத்தை,

“திங்கட பகவின் மணம் நானும் சேறடி
சென்னி வைக்க
எங்கட கொருதவம் எய்திவா
எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கடும் இந்தத் தவமெய்துமோ”
என்ற பாடல் வரிகளில் காணலாம்

தேவியின் திருவடிகளின் மகி
மையை அளவிட முடியாது திருவடி
மகிமையைக் கூறுவதற்கு முன்பு
அவளுடைய பாத தூளியின் மகிமை
யைப் பற்றி ஆதிசங்கரா இரண்டு
ஸௌந்தாயலஹரி சுலோகங்களில்
கூறியுள்ளார் அவற்றுள் ஒன்றின்
விளக்கத்தை இங்குக் காணலாம் ஒரு
சமயம், ஸாவேஸவரியான ஜகன்
மாதா தனது ஸ்ரீபுரமாகிய நகரத்
தின் உதயானவனத்தில் தன் தோழி
களுடன் ஆனந்தமாக விளையாடிக்
கொண்டிருந்தாள் அப்போது நான்
முகனான் பிராமமா தேவியைத் தரி
சனம் செய்ய வந்ததா தேவி
நடந்து வந்த பிரதேசத்திலுள்ள
பாத தூளியைப் பெற்றுச் சென்று
பதினான்கு உலகங்களையும் படைக்
கிறா பிராமமாவுக்குக் கிடைத்த பாக
கியம் தனக்கும் கிடைக்க வேண்டும்
என்று எண்ணிய ருத்ரன மகா பிரளய

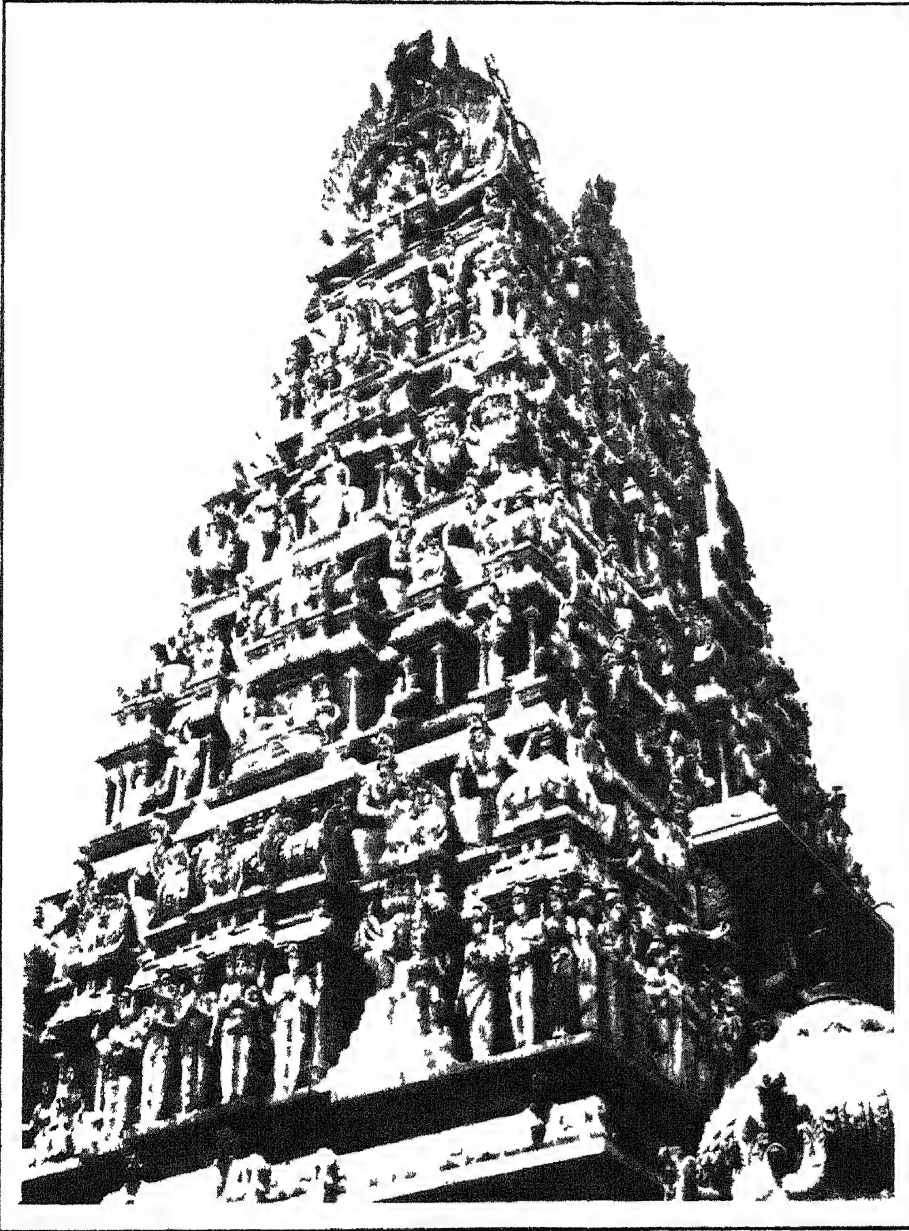
காலத்தில், பதினான்கு உலகங்களாக விளங்கிவரும் தேவியினபாததூளியை நனரூகக கையில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, “தரயம்பக” மந்திரத்தினால் நனரூகப பொடிசெய்து தேவியினுடைய அருளைப் பெறுவதற்காகத் தன பாதம் முதல தலை வரையில் அப்பொடியைப் பூசிக் கொண்டு பர தேவதையினுடைய தியானத்தில ாடு படுகிறா தேவதைகளுக்குக் கூட அம்பாளுடைய பாத தூளியின் மகி மையால்தான சகல செளபாககியங் களும் ஏற்படுகின்றன எனவே எல லோருக்கும் ஆயுள், ஆரோக்ய, ஐச வாய அபிவிருத்திக்கும், விரோதிகள் இன்றி இருப்பதற்கும் திவ்ய ஞான

பிராபதிகும் அம்பிகையின் பாதா ரவிந்த தூளியின் பூஜையே மேலான தும் அவசியமானதும் ஆகிறது தேவியின் பாத தூளி மகிமையால்தான சகல பிரபஞ்சங்களையும் மும்மூர்த்தி களும் படைத்து, காதது, அழித்து வருகிறார்கள் என்பதை,

“ தனீயாமஸம் பாமஸம் தவ சரண பங்கேநுஹபவம்
விரிஞ்சிஸ் ஸஞ்சினவன் விர்சயதி
லோகான அங்கிலம் |
வஹதயேனம் ஸௌர் கதம் பி
ஸஹஸ்ரேணாசிரஸாம்
ஹர ஸமக்ஷதயைனம் பஜதி
பஸிதோத்தாளன் விதிம் ||

என்ற சுலோகத்தின் வாயிலாக உறுதி செய்கிறார்

தேவியின் பாததூளிகளை இவ்வளவு மகிமை இருந்தால், அவளுடைய திருவடிகளுக்கு இன்னும் அளவற்ற பெருமை இருக்கும் அல்லவா! பரா சக்தி என்ற தேவதை சகல உயிர்களுக்கும் தாயாவாள மற்ற தேவதைகளைப் போல தேவியைக் கருதக் கூடாது போக, மோட்சங்களை இதர தேவதைகள் தங்களுடைய வரத, அபயக்கரங்களால் பகதர்களுக்கு அளித்து விடுவார்கள அம்பிகையோ மற்ற தேவதைகளைப் போல அபய, வரதமுத்திரைகளைத் தன வலது, இடது கரங்களில் தாங்க விலலை பகதர்களுக்கு அபயம், வரம் ஆகிய நலன்களைக் கொடுப்பதற்குத் தேவியின் பாதங்களே போதுமானது தேவி தனக்குச் சமமான தேவதைகளே இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய பெருமையுடையவள் அவளுடைய சரணாரவிந்தம் பகதர்களுக்கு வேண்டப்படுவதற்கு அதிகமான பலன்களைக் கொடுக்கும் சாமாததியமுடையவை தேவி சகல உலகங்களுக்கும் அபயம் அளிக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பதால், அவளை “சதுரதச புவனங்களுக்கும் சரணமாக இருப்பவளே” என்று பரமாசாரியாள கூறுவார அவளுடைய திருவடிக் கமலங்களில் உள்ள மகிந்த உணமையாக பகதி செலுத்தும் அன்பார்களுக்கு, அவளுடைய திருப்பாதங்கள் போக வாகங்களாக கொடுத்து மோட்சத்தையும் அருளுபவை ஆகும் போகம், மோட்சம் இரண்டையும் அருளும் அம்பிகை “போக மோட்ச பரதாயினி” எனப் போற்றப்படுகிறாள் இவ்வுலகில் மற்ற எல்லா பயங்கலையும் விட ஜனன, மரண ரூபமான ஸார பயம் மிகவும் பயங்கரமானது அபயம் என்றால் ஸமஸாரமாகிய பயத்திலிருந்து விடுவிப்பது (மோட்சம்), வரம் என்றால் கோரிய விருப்பங்களை (போகங்களை) அடைவது

ஸ்ரீ வடபழனி கோபுரம் - சென்னை
திரு எஸ் ஜி சேஷகிரி - கோவை

என்றும் பொருளாகும் சில தேவதைகள் போகங்களையும், சிலாமோட்சத்தை மட்டும் கொடுக்கும் சகதியுடையவர்களாக இருக்க அம்பாளோ இரண்டையும் கொடுக்கும் சகதியுடையவளாக இருக்கிறாள் தேவி திரிபுர சுந்தரியின் தியான ரூபத்தை வாமகேசவர தந்திரம், தந்திர சாலதிரம், பாவனோபநிஷத முதலிய சாக்த நூல்கள் அபய வரத முத்தரைகளுடன் கூடியதாகச் சொல்லவில்லை அவளுடைய திருக்கரங்களில் பாசாங்குசத்தையும், கரும்புவில, மலாப்பாணங்களை உடையதாகவே கூறும் தேவியின் சரணங்களுக்கே அபயவரத சகதி இருப்பதால், அவற்றை முதரா ரூபமாக வெளியிடத் தேவையிலலை ஸௌந்தராய லஹரியில் தேவியின் திருவடிகளின் மகிமையைக் கூறும் இந்த நான்காவது சுலோகம், அவளுடைய அமானுஷ்யமான சகதியைச் சொல்லுகிறது பகதார்களுக்குத் திவ்யமான போகங்களைக் கொடுப்பதோடு, கிரமமான முகதியையும் கொடுக்கும் ஆற்றலையுடைய அவளுடைய திருவடிகளின் மகிமையை,

“ தவதன்ய பாணிபயாம் அபயவரதோ
தவத கண
தவமேகா நைவாஸி பரகடித்
வராபீதயபிநயா |
பயாத தராதும தாதும பலம்பி ச
வாஞ்சாஸமதிகம்
சரணயே லோகாநாம தவ ஹி
சரணவேவ நிபுணௌ ||”

என்ற சுலோகத்தில் காணலாம் தேவியின் திருவடிகள் அவளுடைய பகதனுக்குப் போகம், மோட்சம் இரண்டையும் மட்டும் அளிக் கும் சாமாததியமுடையவை என்று கருதக்கூடாது ஐம்பெரும் பூதங்களில் தன்மாதரை ரூபமாக இரண்டறக் கலந்து நிற்கும், பரமேசவரியான சிவகாம சுந்தரியின் திருவடிகளில் சரணடைந்த பெருந்தவச் சீலர்கள் அடைய முடியாத செல்வம் ஒன்றுமே யில்லை என்று,

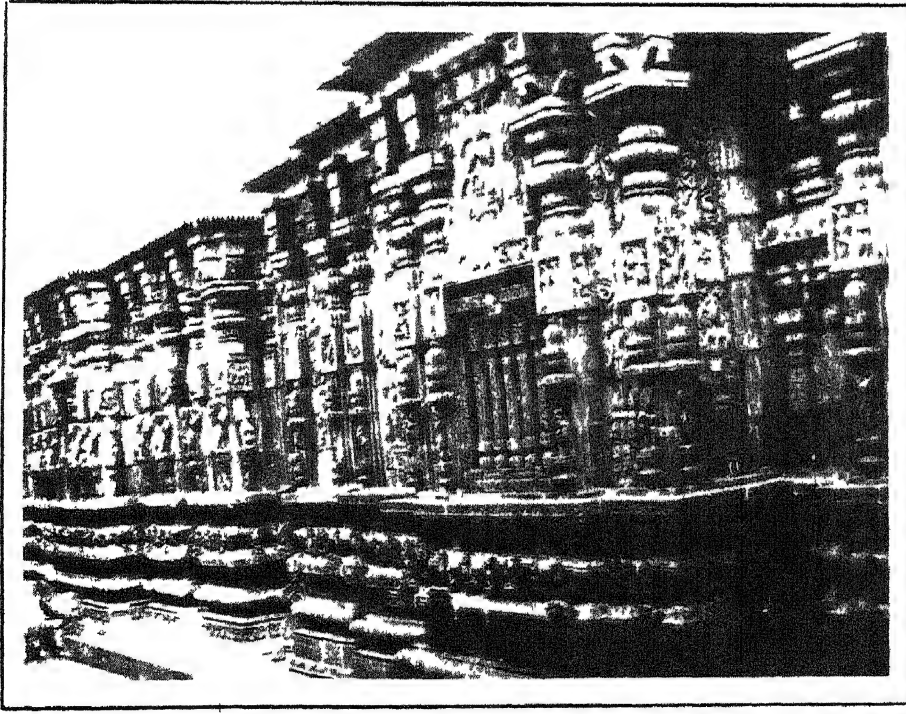
“ பாரும புனலும் கனலும்
வெங்காலும் படா விசம்பும்
ஊரும முருகு கவை ஒளிணுறு ஒலி
ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி சிவகாம சுந்தரி
சீரடிக்

சாரும் தவமுடையா பட்டயாத
தனமில்லையே ”

என்ற அபிராமி அநந்தாதிப பாடலில் தெளிவாகவும் கூறியுள்ளார் அபிராமி பட்டா அவளுடைய திருவடிகளில் அல்லும் பசலும் வழிபடும் அடியார்களுக்குக் கேடிலலாத அரசு போகத்தையும், முகதிக்குச் செல்லும் தவநெறியையும், சிவலோக பத வியையும் அவரவா பக்குவத்துக்குத் தகுந்தாற்போல அளிப்பதாக, “ சொல்லும் பொருளும் ” என்று துவங்கும் மற்றொரு அநந்தாதிப பாடலில் பட்டா குறிப்பிடுவார்

தேவியின் திருவடிகள் பகதார்களுக்கு கீர்த்தியைக்கொடுத்து ஆபத்துக்களைப் போக்கவல்லவை கோரியதற்கு அதிகமான செல்வத்தையும் அளிக்கவல்லது தன் திருவடிகளைப் புகலடைந்தவர்களுக்குக் காம வசத்தால் ஏற்படும் விபத்துக்களை நீக்கி அவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற சகதி தேவியின் பாதங்களுக்கு உண்டு என்பதை மற்றொரு இடத்தில் ஆதிசங்கரா குறிப்பிடுவார் அம்பிகையின் திருவடி மகிமையைச் சொல்லி முடியாது தேவியின் பாதங்கள் தேவலோகத்திலுள்ள கற்பக விருட்சங்களையும் பழித்த பெருமையோடு கூடியது தேவலோகத்திலுள்ள கற்பக மரங்கள் தங்களுடைய துளிகளாகிற மரங்களினால் தேவர்களுக்கு மாத திரம் அவர்களுடைய ஆசையளவான பலன்களை மட்டும் கொடுக்கின்றது ஆனால் தேவியின் திருவடிகளோ, தன்பகதர்கள் எவ்வளவு தரித்திரர்களாக இருப்பினும் அவர்களுக்கு அளவுக்கு அதிகமான ஐசவாயத்தை எப்போதும் மிக விரைவில் கொடுக்கக் கூடியவை எனவே தேவியின் சரணங்களுக்கு ஒப்பாக கற்பகத்ருக்களைக் கூறமுடியாது என்ற சீரிய கருத்தை,

“ நகை நாகஸதரீணம் கரகமல
ஸங்கோச சசிபி
தருணம் திவ்யானம் ஹஸத இவ
சண்டி சரணௌ |

ஸ்ரீ நரசிம்மசுவாமி திருக்கோயில் பிராகாரத்தில் சிறப்பக்கலைத் தோற்றம்
கேபடன ஷேக் மௌலாலி — குண்டூர்

என்ற மறறொரு சுலோகத்தில் மிகுந்த நயத்துடன் பரமாச்சாரியாளர் கூறியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தன்னுடைய சடையில் பிறை சந்திரனை சூடியுள்ள சங்கரனின் மனைக்கு மங்கலமாக விளங்குபவள் தேவி அபிராமி அவளுடைய திருவடிகளில் முறபிறப்பில் பகதி செய்து வழிபட்டவர்களை, இனம் கண்டுகொள்ள சில அடையாளங்களை அபிராமிபட்டா கூறுவாரா ஒரு அந்தாதிப பாடலில் தேவியின் திருவடிகளில் முறபிறப்பில் அன்புடன் வழிபட்ட அடியார்கள், இப்பிறப்பில் தோ, குதிரை, யானை, மணி முடி, பலகக்கு, பொழி கின்றபொன், விடை மதிப்புள்ள முத்து மாலைகள் முதலியவற்றைச் சின்னங்களாகப் பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வார்கள் என்று, “வையம், துரகம்” எனத் துவங்கும் அந்தாதிப பாடலில் பட்டா கூறுவாரா

யோக மாககத்தில் தனக்குக் கிடைத்த ஒரு அரிய அனுபவத்தை ஒரு பாடலில் கூறி, தேவியின் திருவடி மகிமையைச் சிறப்பித்துப் போற்றியுள்ளாரா பட்டா நமஸுடைய சரீரத்தில் ஆறு ஆதாரங்களில் முதலாவது ஆதாரமான மூலாதாரத்தில் தேவி குண்டலினி சக்தியாக இருக்கிறாள் குருவருளும், தேவியின் அருளும் பெற்ற பட்டரைப் போன்ற உபாஸகர்கள் மந்திர சித்தியின் விளைவாக, யோக மாககத்தில் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து செல்லுமபடி செய்து ஸஹஸரார கமலத்துக்குக் கொண்டு செல்வா ஸஹஸரார கமலத்தை அடைந்த தேவி பூரணப் பொலிவுடன் தேஜோமயமாக விளங்குவாள் அவள் அங்கு பரசிவத்துடன் இணைந்து காட்சி கொடுக்கும் சமயத்தில், அவளுடைய சேவடி சென்னியிலே பதிய உடல் உணர்வு

இராம நாமத்தின் பெருமை

இலங்கையைக் கடப்பதற்காக அனுமார் கடலில் ஓர் அணையைக் கட்டினான் பாறைகளை எடுத்து அதில் இராமநாமத்தை எழுதிக் கடலில் எறிய அது மிதந்தது இதனை அருகில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த இராமன் தனக்கையால் ஒரு பாறையை எடுத்து அதைக் கடலுள் எறிய அது அமிழ்ந்து விட்டது இராமன் அனுமாரிடம் அதற்கான காரணத்தை வினவினான் அனுமாரும் ‘இராமனை விட இராம நாமம் வலிமை மிகுந்தது’ என்று உரைத்தார்

பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயர்

பஞ்சமுக அனுமார் ஐந்து முகங்களையும் பதினைந்து கண்களையும் கோடிக் கதிரவன் ஒருங்கிணைத்ததாற் போன்ற ஒளியினையும் தெற்றுப் பறகளோடு கூடிய அச்சந்தரும் தோற்றத்தையும் புருவநெறிப்பால் கோணலான பாவையும் உடையவராவார் வராகா, கருடா, ஆஞ்சநேயர், நரசிம்மா, ஹயகரீவா என்ற ஐந்து முகங்களோடு பத்துக் கரங்களுடனும் காட்சி அளிக்கின்றார் அரக்கர்களை வதைத்துப் பிரமனுக்கு வேதங்களை மீட்டுக் கொடுத்த ஹயகரீவருடைய முகம் பகதா களுடைய அஞ்ஞானம் அகற்றி ஞானம் அளிக்கவல்லது இரணய சம ஹாரம் செய்த நரசிம்மாமுகம் பகதாக்களைப் பேய் பிசாசுகளுடைய தொலைகளிலிருந்து காக்கக் கூடியது கருடருடைய முகம் பாம்பின் கொடிய நஞ்சு போன்றவற்றிலிருந்து காக்கவல்லது பாதாளம் சென்று பூமியை மீட்டுவதற்கு வராகருடைய முகம் மக்களை நோய்நொடிகளினின்றும் காப்பது நடுவிலுள்ள ஆஞ்சநேயர் முகம் பகதாக்களை அவர்களது பகைவார்களிடமிருந்து பாதுகாப்பது அந்த அனுமார் கத்தி, முச்சீலம், கடவாங்கும், அங்குசம், மலை, மரம், கோமுத்திரிகை, முண்டம் முதலியவற்றை ஆயுதங்களாகத் தரித்திருப்பவா பொன்னிற மேனியா தேவர்களாலும் வணங்கப்பட்டவா

—உ வெங்கடேசன், மயிலாடுதுறை

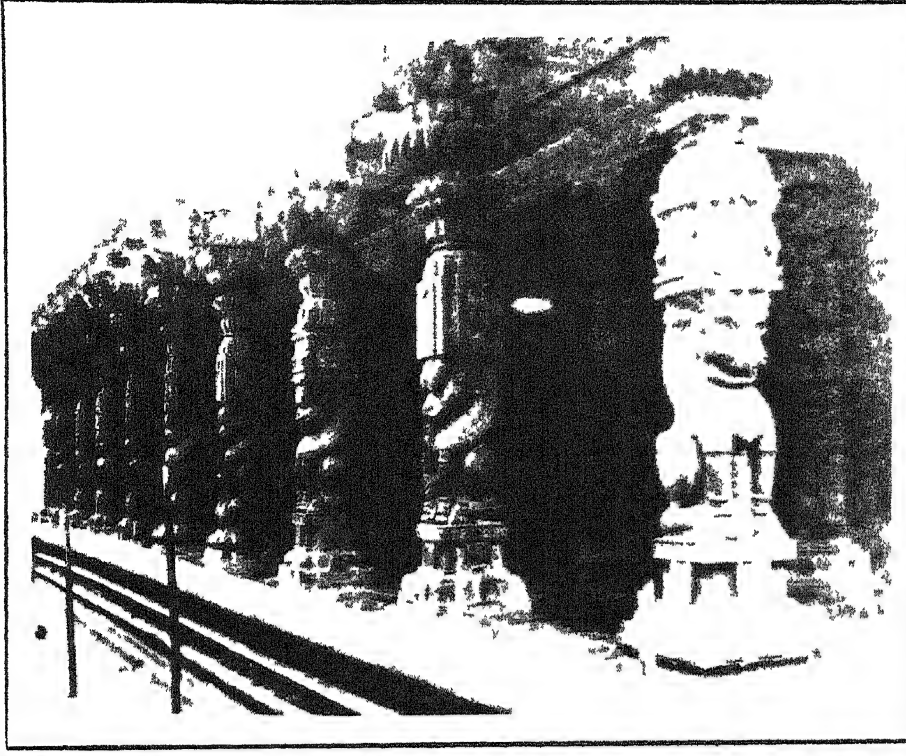
ஆதாரம் “அனுமன் ஆய்வும் வழிபாடும்”

அற்ற ஒரு பரமானந்த நிலை ஏற்படும் துரியமற்ற உறக்கம் என அந்நிலையை யோகிகள் கூறுவா தன்னுடைய துணைவருடன், தேவிகொடுக்கும் இத்தகைய தெய்வீகக் காட்சியைப் பட்டரைப் போன்ற சிறந்த சாக்த உபாஸகர்கள் பெறமுடியும் பட்டரும் தனக்குக் கிடைத்த இந்த அரிய அனுபவத்தை ஒரு பாடலில் கூறி, உடம்போடு உயிரின் தொடர்பு அற்று அறிவு மறக்கும் அநதிமகாலத் திலும் தேவி தன் துணைவருடன் தன்

முன்னே கட்டாயம் வரலவேண்டும் என்று,

“சிறக்கும் கமலத்திருவே” நின் சேவடி சென்னிவைக்கத் துறக்கம் தரும் நின் துணைவரும் நீயும் துரியமற்ற உறக்கம் தரவந்து, உடம்போடு உயிர் உறவு அற்று அறிவு மறக்கும் பொழுது என முன்னே வரல வேண்டும் வருந்தியுமே”

என்ற அந்தாதிப பாடலில் விண்ணப் பித்துக் கொள்வாரா தேவியின் திரு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயா கட்டிய ஸ்ரீ நரசிம்மகவாமி கல்யாண மண்டபம்-சிமஹாசலம்
கேபடன ஷேக் மௌலாலி-குண்டூர்

வடியில் தலைவதது வணங்குபவா
களுக்கு அவள் தன துணைவருடன்
வந்து வீடு பேறறை அளிக்கிறாள்
என்றும் ஒரு கருத்துக் கூறலாம்

தேவியின் திருவடி மகிமையைப்
பற்றித் தெரிந்து கொண்டவர்கள்,
செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி விநய
மாகவும் பகதி உணர்வுடன் ஒரு
சுலோகத்தில் பரமாச்சாரியாள் கூறி
யுள்ளாள் அவா கூறியுள்ள கருத்து
மிகவும் உருக்கத்துடன் உள்ளதைத்
தொடும் வகையில் அமைந்துள்ளது
மகரந்தம் நிறைந்த நறுமணமுள்ள
மலர்களை வணடுகள் நாடி வருதல்
இயற்கையானதாகும் தேவியின்
சரணகமலங்கள் தேவலோகத்து மந
தார மலர்களின் கொத்து போல
அமைந்து எப்போதும் மகரந்தத்தை
யும், ஸௌந்தரயத்தையும் பெருக
கிக்கொண்டுள்ளன பேரழகுபொருந
திய தேவியின் திருவடிக் கமலங்களில்
தன்னுடைய ஆதமாவாகிய வண்டு
சென்று அடையட்டும் என்று
பிராத்திகிரா வணடையும்,
ஆதமாவையும் ஒப்பிட்டு உள்ளத
தைத் தொடும் உயாந்த கருத்தைப்

பரமாச்சாரியாள் போன்ற அனுபூதி
மானகளால்தான் சொல்ல முடியும்
ஆறு காலகையுடைய சாதாரண
வண்டுக்கும் ஷடசரணம் என்று
பெயர் ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள்
மனம் எனபதையும் சோதது ஆறு
கரணங்களையுடைய ஜீவனாகிய வண
டுக்கும் ஷடசரணம் என்று பெயர்
சாதாரண வண்டு மகரந்தம் நிறைந்த
நறுமலர்களைச் சென்றடைவது போல
ஜீவனாகிய வண்டானது அம்பாளு
டைய சரணமாகிற மலரைச் சென்
றடைந்து அங்குள்ள லாவண்யமாகிற
மகரந்தத்தில் மூழ்கினதாக இருக்கட்
டும் என்று வேண்டப்படுகிறது ஐந்து
ஞானேந்திரியங்களான கண், மூக்கு,
வாய், மெய், காது ஆகியவற்றை
தேவியின் பொருட்டு அப்பணித்து
மனதினால் அவளுடைய பாதாரவிந்த
தியானத்தையும் அனுபவித்துக்
கொண்டு எடுத்த பிறவியைத் தெய
வீக நிலைக்கு உயாததிக கொள்ள
வேண்டும் எனபதை மிக நயமாகக்
கூறியுள்ளாள் வெளியிலுள்ள
ஞானேந்திரியங்களையும், மனது என்ற
அநதக்கரணத்தையும் தேவியினு
டைய சரணக் கமலங்களில் சஞ்சரிகக்

விடுவது முகதிககு அநதரங்க சாதன
மாக அமைகிறது தேவியின் திரு
வடிகளில் இந்திரியங்களை லயப்படுத்தி
மனதினால் தேவியைத் தியானம் செய
பவர்கள் தரித்திர நிலை நீங்கி வாழ்நத
பின், அவளுடைய பாதகமலங்களி
லும் இரண்டறக் கலந்து விடுகிறா
கள் இவ்வளவு உயாந்த கருத்துக்
களையடக்கி,

“ ததானே தீனேபய சரியமனிஸம்
ஆசானுஸதருசீம்
அமந்தம் ஸௌந்தரய பரகர
மகரந்தம் விகிரதி
தவாஸமின் மந்தார ஸதவக் ஸுபகே
யாது சரணே
நிமஜ்ஜன மஜ்ஜீவ கரண சரண
ஷடசரணதாம் ”
என்ற சுலோகத்தில் ஆதிசங்கரா கூறி
யுள்ளார்

நீரில் முழுகியவர்கள் உயிர் தப்பி
வதற்காக தனக்குக் கிடைத்ததைப்
பற்றிக் கொள்வது போல, ஸமஸார
சாகரத்தில் மூழ்கித் தத்தளிக்கும்
நாம் இவ்வளவு மகிமை பொருந்திய
தேவியின் திருவடிகளை மனமாகிய
அநதக்கரணத்தினால் இறுகப் பற்றிக்
கொண்டால் சுலபமாகக் கரையேறி
விடலாம் அம்பா நவமணி மாலை
யில் காளிதாஸன் சொல்லியுள்ளது
போல அவள் நமமை பாதாளத்தில்
தள்ளினாலும் சரி அல்லது எல்லா உல
கங்களுக்கும் சக்கர வா த தியாகச்
செய்தாலுமச்சரி அவளுடைய இரண்டு
திருவடிகளையும் மிக்ககெட்டியாகப்
பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்

“ பாதய வா பாதாளேஸ்தாபய வா
ஸகல புவன் ஸாமராஜ்யே
மாதஸ தவ பதயுகளம் நாஹம்
முஞ்சாமி நைவ முஞ்சாமி ”

வைணவ வினா - விடை

வித்வான் ஸ்ரீ. உ. வே. தஞ்சை என். எஸ் தாதாசார்யர்.

108 திவ்ய தேசங்களில் வைகாணஸ ஆகமபூஜை தான் அதிகம் எனினும் கிருஹங்களில் வழிபடுவதும், ஸ்ரீரங்கம் முதலிய ஆலயங்களில் பூஜைகள் நடப்பதும் பாஞ்சராத்திர முறையிலேயேயாகும். கட்டுப்பாடும் இதில் அதிகமில்லை.

“ப்ரதிஷ்டை” என்றால் ஆலயங்களில் உள்ள திருமால் பிம்பங்களில், அதாவது அர்ச்சையில், மந்திரசக்தியைத் தேக்கி வைப்பது எனவும் பொருள் உண்டு. இதனை Spritual Battery எனலாம். பாஞ்சராத்திரம் பாத்மத்தில் அத்தகைய ப்ரதிஷ்டையானது ஸ்தாபனா, ஆஸ்தாபனா, ஸம்ஸ்தாபனா, ப்ரஸ்தாபனா, ப்ரதிஷ்டை என 5 வகைப்படும் எனக்கூறியுள்ளது. திருமலை நின்ற திருக்கோலத்தில் அமைப்பது ஸ்தாபனா எனவும், அமர்ந்த அதாவது வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் ஸேவை தருவது ஆஸ்தாபனா எனவும், பள்ளிகொண்ட திருக்கோலத்தில் ஸேவை தருவது ஸம்ஸ்தாபனா எனவும், வாகனங்களில் எழுந்தருளி இருக்கும் நிலையில் ப்ரதிஷ்டை செய்வது ப்ரஸ்தாபனா எனவும் உரைப்பர். கர்மார்ச்சையுடன் அமைப்பது ப்ரதிஷ்டையாகும். ப்ரதிஷ்டை இல்லாத பிம்பம் வெறும் பொம்மைதான்.

இப்படி இந்த பாஞ்சராத்திரம் பற்றி விரிவுக்கஞ்சி அங்கும் இங்குமாகச் சிறிதளவே அடியேனுடைய அல்பமதிக்கு அறிந்தவகையில் எழுதப்பட்டது. இது ஒரு கருத்துக் கடல். மிகவும் அறிந்துகொள்ளவேண்டியதும் ஆராய்ச்சி செய்யத்தக்கதும் பல புதிய புதிய இன்றைய விஞ்ஞானத்துக்கு ஏற்ப வெளிக் கொண்டு வரவேண்டிய பல அருமையான ஆழ்ந்த கருத்துக்களும் இதில் மண்டியிருக்கும். விஞ்ஞானமும் வேதாந்தமும் என்றும் அந்தாதியாகப் பிணைந்த ஒரு தொடர்ச்சியான உண்மையாகும். ஆனால் இன்றைக்கு இவை இரண்டும் இணையாமல் பிரிந்த பிரிபோல் தனித் திருக்கின்றன. இவை இரண்டும் சகோதர உணர்ச்சியுடன் ஒன்று சேர்ந்த நிலையில் இந்த ஆகமத்தை ஒரு நோக்குள்ள இருகண்களாகப் படித்தறிந்தால், புதைந்த திருக்கும் அரிய ரத்தனக் கருத்துக்களை நாட்டின் நலனுக்கு வெளிக்கொண்டு வரலாம்.

வைகாணஸ ஆகமம் பற்றிய சிறு விளக்கம் என்ன?

இந்த ஆகமம் வேதத்தையும், வைதிக நெறியையும் நூற்றுக்கு நூறு பின்பற்றுவதாகும். இது பற்

றிய சிறிய குறிப்பை உணர்வதன் முன் சில குறிப்பிட்ட சிறப்புகளையும் அறியவேண்டும்.

திருமால் திருப்பதிகள் நம் நாட்டில் பல உள்ளன. அவைகளில் சுவயம் வ்யக்தக்ஷேத்ரங்கள் 8 ஆகும். பெளராணிகமும் ஆர்ஷமும் கலந்த திவ்யதேசங்கள் 108 ஆகும். இவைகளில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பன முக்கியமாக இருக்கும். ஆழ்வார்களும் தம் பாசுரங்களில் இவைகளையும் சேர்ந்தே அருளிச்செய்துள்ளனர். இந்த 108-திவ்ய தேசங்களில், வைகாணஸ ஆகம பூஜை நடக்கும் தலங்கள் 48 ஆகும். பாஞ்சராத்திர பூஜை நடக்கும் ஆலயம் 34 ஆகும். சாதாரணமாகத் தென்கலை ஸம்பிரதாயம் 1. வடகலை சம்பிரதாயம் 1. காஞ்சியிலும், கள்வனூரில் உள்ள திவ்ய தேசத்திலும் குருக்கள் என்ற எப்பொழுதும் திருமேனி தீண்டுபவர்களின் பூஜையும், வடநாட்டிலும் (பத்ரி உள்பட), கேரளத்திலும் “மேல் சாந்தி” என்ற நம்பூதிரிகளின் வழிபாடும் நடைபெறும் 108 திருமால் திவ்ய தேசங்களில் தென்கலை சம்பிரதாய முள்ள திவ்ய தேசங்கள் 60. வடகலை சம்பிரதாய முள்ளவை 13. இவைகளில் மூலவரின் சயனம் அதாவது பள்ளிகொண்ட திருக்கோலம் அதிகம். சயனத் திருக்கோலங்கள் — உத்தியோகம், திருப்பம், புஜங்கம் போகம், மாணிக்கம், வடபத்திரம், வீரம், தவம் என எட்டாகும். இந்தத் திவ்ய தேசங்களில் மூலவர் - உத்ஸவர் இருவரும் ப்ரதானமாய் உபய ப்ரதானக்ஷேத்திரங்களும் உள்ளன. இங்கு மூலவருக்கும் உத்ஸவருக்கும் தனித்தனியானத் திருப்பெயர்கள் உண்டு. உதாரணமாக:— ஸ்ரீரங்கத்தில் மூலவர் திருநாமம் அரங்கன்: உத்ஸவர் திருநாமம் - நம்பெருமாள் எனவும், திருமலையில் - மூலவர் திருநாமம் ஸ்ரீநிவாஸன், உத்ஸவர் - மலையப்பன் எனவும், ஸ்ரீகாஞ்சியில் மூலவர் - (அத்திகிரியில்) ப்ரண தார்த்தி ஹரர், உத்ஸவர் - ஸ்ரீவரதன் எனவும், திருக்குடந்தையில் மூலவர் அமுதன். உத்ஸவர்-சாரங்கபாணி எனவும் தனித் திருப்பெயர்கள் பூண்டுள்ளார்கள்.

இந்த 108 திவ்ய தேசங்களில், ஸ்ரீரங்கம், திருமலை, ஸ்ரீகாஞ்சி திருமாலிருஞ்சோலை மலை, திருநாராயணபுரம் போன்றவை முக்கியமானவை. புஷ்கரத்தில் பெருமாள் தீர்த்தமாகவும், நைமிசாரணியத்தில் காடாகவும் காட்சி தருகிறார். திவ்யம் என்றால் தெய்விகம் எனப்பொருள். ஸ்ரீவைணவர்

களுக்கு திவ்யதேசங்கள் - திவ்யத்தலங்கள் (உகந்த ருளின நிலங்கள்) திவ்ய பிரபந்தங்கள் என்ற 3 திவ்யங்கள் ரகசியத்ரயம், தத்துவத்ரயம் போன்று முக்கியமானவை. திவ்ய தேசங்களின் பட்டியலில் வாராத ஆனால் மிக முக்கிய திருமால் தலங்களாக எண்ணப்பட்டவைகளாவன: ஸ்ரீமுஷ்ணம், புஷ்கரம், ஸ்ரீ பெரும்பூதூர், திருமழிசை, மதுராந்தகம், காட்டு மன்னார்கோயில், பத்ராசலம், ஹம்பி, பண்டரீபுரம், கயா, மன்னார்குடி, காசி, பூரி, ஸ்ரீகூர்மம் போன்றவை முக்கியமானவை. மற்றும் பல முக்கிய அபிமானத்தலங்கள் உண்டு.

கிறிஸ்துவ சகாப்தத்துக்கு முன்பேயே, வியாபாரத்திற்காக வெளிநாடு சென்றவர்கள், தாம் வணங்கும் தெய்வங்களுக்கு ஆலயங்களும் அமைத்துள்ளனர். இவை 12, 13-ம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இவைகளில் வைணவமும், சைவமும் முக்கியமானவை. சம்பா, காம்போஜம், சீயம், சுமத்ரா, ஜாவா, பாலி, ஈழம், முதலிய இடங்களில் திருமால் முக்கியக்கடவுளாக மதிக்கப்பட்டார். இன்னும் அமெரிக்காவில் கூடத் திருப்பதி ஆலயம் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. திருமால் ஆலயங்களில் தலவிருக்ஷங்களுக்கும் அதிக முக்கியத்வம் உண்டு. திருமால் ஆலயங்களில் திருமகள் அதாவது லக்ஷ்மி சந்நிதி வலது புறமும், ஸ்ரீ ஆண்டாள் சந்நிதி இடது புறமும் அமைந்திருக்கும். திருமகள் அமர்ந்த திருக்கோலத்துடனும், ஆண்டாள் நின்ற திருக்கோலத்துடனும் இருப்பர். பூமாதேவிக்குப்பதிலாக, அவள் அவதாரமான, ஆண்டாள் ஆலயம் இடப்பக்கம் அமைந்தது. “ஹ்ரிச்ச, தே, லக்ஷ்மிச்ச பதன்யௌ” என்ற வேதவாக்யத்திற்கிணங்க இவை அமைந்தன. ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரமைகாந்திகள், ஆகம பூஜை நடக்கும் திவ்ய தேசங்களையே மிகவும் ஆதரிப்பர். ஸ்ரீவைணவ ஆலயத்திற்குச் சென்று திருமாலை வணங்குபவர்கள், ஆலயத்தில், கருவறையில், இறைவனைத் தரிசித்தபின்பு, தீர்த்தத்தையும், சடாரியையும், துளவத்தையும் ஏற்காமல் திரும்பமாட்டார்கள். ஸ்ரீசடாரி என்பது நம்மாழ்வாரைக் குறிக்கும். திருமால் ஆலயங்களில் புளியஞ்சாதம் புகழ்பெற்றது. சிலர் இதற்குக்காரணம் ஆழ்வார்திருநகரியில் ஆதிசேஷன் அவதாரமாய் நம்மாழ்வார் விற்பிறக்கும் புளியமரத்தினிடம் உள்ள மதிப்பால்தான் என்றும் கூறுவர்.

பொதுவாக வைணவ ஆகமங்கள் ஞானபாதம், யோகபாதம், க்ரியாபாதம், சர்யாபாதம் என 4 வகைப்படும். இவைகளில் க்ரியாபாதத்தில் கோயில் அமைப்பு, விக்கிரக அமைப்பு, ப்ரதிஷ்டை

முதலியவைபற்றிய விளக்கம் இருக்கும். சர்யாபாதத்தில் தினப்படி பூஜை, திருவிழாக்கள், அருச்சுக்களின் தன்மை, பக்தர்களின் கடமைகள் யாவும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. பகவான் அர்ச்சுக்கள் மூலம் தான் பேசுவர் என்பது ஆசார்யர்களின் திருவுள்ளம் பாஞ்சராத்திரம் திருமாலின் 5-ம் படைகளின் அமிசமான சாண்டில்யர், ஓளபசாயனர், மௌஞ்சாயனர், கௌசிகர், பாரத்வாஜர் என்ற இவர்களின் மூலமாய் வெளிவந்தது என்றால், வைகானஸம் - மரீசி, அத்ரி, கச்யர் என்பவர்களின் மூலமாய் வெளிவந்தது. பொதுவாக ஸ்ரீவைணவர்கள், ஆலயங்களில் கருவறையில் 5 பேரங்களை பூஜிப்பார்கள். ‘பேரம்’ என்றால் குங்குமப்பூ, நீர் வெள்ளம், உடல், இறைவன் திருமேனி எனப்பெயர். “இதனால் இயமனுக்கோ புழுக்காலாம்” என்ற தமிழ்ச் செய்யுள்படிக்கு குபேரனுக்குக் கால் நோய் உள்ளதால் அவரை கு+பேர=குபேரன் என்பர். திருமால் பிம்பங்களை அர்ச்சை என வைணவம் அழைக்கும்.

பரம்பொருளான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குப் பகவான் என அஸாதாரணத்திருப்பெயர். பகம் என்ற சொல் குற்றமே அற்ற ஞானம், பலம், ஐஸ்வர்யம், வீர்யம், சக்தி, தேஜஸ் என்ற ஆறு குணங்களைக்குறிக்கும். இவைகளுக்குத்தான் “ஷாட்குண்யம்” எனப்பெயர். இந்த ஆறு வகைக்குணங்களும் ஆலயத்தில் உள்ள அர்ச்சாவிக்கிரகத்தில் தேங்கி நிற்கும் என்பதை ஸ்ரீவிஷ்ணுவுக்கேன ஸம்ஹிதை, “ஸர்வாதிசாயி ஷாட்குண்யம் ஸம்ஸ்திதம் மந்த்ர பிம்பயோ:” எனக் கூறும். மடுநீர் போல் அர்ச்சையே அருள்மிகும் பகவான்:

ஆலயத்தில், அர்ச்சையை வெறும் பிம்பமாக நினைக்கவே கூடாது. அருள் பொழியும் திருமாலாகவே நினைக்கவேண்டும். அர்ச்சா பிம்பத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்குப் பலன்களை, “ஸந்தர்சனாத் அகஸ்மாத்த்ஸபும்ஸாம் ஸம்மூடசேதஸாம்! குவாஸனா, குபுத்திச்ச குதர்க்கநிசய: சய:!! குஹேதுச்ச குபாவச்ச, நாஸ்திகத்வம் லயம் வ்ரஜேத்” என பௌஷ்கா ஸம்ஹிதை கூறிற்று. மற்றும் ‘ஆபீடாத் மௌளிபர்யந்தம் பச்யத: புருஷோத்தமம்’ என்ற செய்யுள் திருமாலைத் திருவடி துடங்கி திருமுடி வரைக் கண்டால் நிச்சயம் மறுபிறவியே கிடையாது எனக் கூறியது. இக்கருத்து இரு ஆகமங்களின் பொதுக்கருத்து.

(தொடரும்)

(20-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பொறுமை, நேர்மை மற்றும் அறிவு அனுபவம் உடல் வாழ்க்கைக்கு அப்பால் ஒரு வாழ்க்கையுண்டு என்ற நம்பிக்கை இவையனைத்தும் சுபாவத்தில் ஏற்பட்டதே பிராம்மண கர்மம் என்று பரமாத்மா கீதோபதேசத்தில் கூறுகிறார். இன்று தன்னே பிராம்மணன் என்று கூறிக் கொள்பவரில் எத்தனை பேருக்கு இந்தத் தகுதி உள்ளது?

देवद्विजगृहप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवम् ।
ब्रह्मचर्यमहिंसा च शरीरं तप उच्यते ॥

தேவத்விஜகுருப்ராஜ்ஞபூஜனம்
சௌசமார்ஜவம் |
பரஹ்மசர்ய மஹிம்ஸா ச
சாரீரம் தப உச்ச்யதே||
கீ. 17—14

தேவர்கள், பிரம்மணர், குரு, அறிவின் மிக்கோர் இவர்களுடைய பூஜையும், சுத்தமும், நேர்மையும், பிரம்ம சரியமும், அஹிம்சையும், சரீர சம்பந்தமான தவம் எனக் கூறுகிறார்.

பரமாத்மா பிராம்மணன் எனக் கூறுவது ஜாதியையல்ல. பிராம்மண கர்மாக்களை சுபாவத்தில் செயல்படுத்துபவரை என்பது அறியத் தக்கது.

यथा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ।
तत एवं च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥

கீ. 13—30.

எப்போது ஜீவன்களின் வேற்றுமை ஒரே ஆத்மாவிடம் ஒடுங்குவதையும் அதிலிருந்தே விரிவடைந்து உற்பத்தி ஆவதையும் அனுபத்தில் காண்கிறோ அந்நிலையில் அவன் ப்ரம்மமாகிறான்.

எனவே பிராம்மணன் என்பது ஜாதியில் அல்ல. அவனது உயர்ந்த ஜ்ஞானத்தால் என்பது அறியத்தக்கதாகும்.

பகவான் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரும், பூஜை செய்யும்போது அர்ச்சகன் என்று சொல்லப்படுபவனே மடப்பள்ளியில் வேலை செய்யும் போது சமையல்காரன் எனப்படுகிறான் என்று கூறுகிறார். சம்பளத்திற்காக பிறரிடம் சேவை செய்பவன்

அந்தணன் ஆகான், பிராம்மணன்யாருக்கும் அடிமை படக்கூடாது. பிரபஞ்சத்தை பிரம்ம சொருபமாக அறியும் பிராம்மணன் பணியே வடிவெடுத்தவன். அத்தகைய பணியு சுதந்தர வாழ்வை பெருமைப்படுத்தும். எனவே குலமும் கோத்திரமும் பிராம்மணன் ஆவதற்கு தகுதி அளிக்காது. பரமாத்மா இடையர்குலத்தில் வளர்ந்தமை சமன் நிலையை உணர்த்துவதாகும். அப் பரம்பொருளையே மூடாத்தமாக்கள் அவமதிக்கின்றார்கள் என்கிறார் பகவான்.

भवजानन्ति मां मूढा मानुषी तनुमाश्रितम् ।
परं भावमजानन्तो मम भूतमहेदवम् ॥

அவஜானந்தி மாம் மூடா மானுஷிம்
தனுமாசரிதம் |
பரம் பாவமஜானந்தோ மம
முதமஹேஸ்வரம்||

ஜீவன்களுக்கெல்லாம் மஹேஸ்வரனாயுள்ள என்னுடைய உயர்ந்த தன்மையை அறியாத மூடர்கள் மனித உடலை அடைந்த என்னை அவமதிக்கிறார்கள் எனக் கூறுகிறார்.

எனவே பரமாத்மா காலத்திலேயே அதாவது துவாபரயுகத்திலேயே மூடர்கள் உயர்வுதாழ்வு கற்பித்தார்கள் என்பது புலனாகிறது.

ஸகுண ஸாகர அவதார வ்யக்த மூர்த்தியையே அறிந்துகொள்ள அறிவில்லாதவர்கள் தங்களை உயர்ந்தவர்களாக எண்ணினார்கள்.

நம் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் ரிஷிகளும் மஹான்களும் பல

தாழ்ந்த என்று கருதப்பட்ட குலத்தில் அவதரித்தவர்கள்.

ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த நால்வர் நான்கு வர்ணத்தாருக்கு கூறப்பட்ட கர்மாக்களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டால் அவர்கள் அவ்வவ் வர்ணத்தை அடைகிறார்கள். மனிதனின் சமுதாய வாழ்வுக்கும் ஆத்ம ஞானம் மக்களிடம் நிலைத்து நிலைக்கவும் வர்ணங்கள் கூறப்பட்டன. அவற்றில் ஏற்றத்தாழ்வுக்கு இடமில்லை. இந்த மனப்பான்மையைக் களைந்து சமன் நிலை அடைந்தால்தான் இறைவனருள் கிட்டும். உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை உடைய எவனும் இறைவன் அருள் பெறமுடியாது. மக்களை நல்வழிப்படுத்தி வேற்றுமைகளைக் களைந்து ஒற்றுமையை வளர்ப்பது லோகசங்க்ரஹம் ஆகும்.

बद्धियुक्तो जहातीह उभे सुकृतदुक्ते ।
तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौशलम् ॥

புத்தியுத்தோ ஜஹாதீஹ உபே
ஸுக்ருத துஷ்க்ருதே |
தஸ்மாத்யோகாய யுஜ்யஸ்வயோக:
கர்மஸு கௌசலம்||
கீ. 2—50.

சமபுத்தி நிலை அடைந்தவன், அதாவது எல்லா ஜீவன்களையும் தனக்கு சமமானதாக அறிந்தவன், இவ்வாழ்க்கையில் புண்ணியம் பாவம் இரண்டையும் விடுகிறான். ஆகையால் யோகத்திற்காக முயற்சிசெய். யோகம் கர்மத்தில் ஸாமர்த்த்யம் ஆகும்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

ஆர்ஜித பிரஸாத கட்டணங்கள் (எல்லா தி. தி. தே. கோயில்களிலும்)

	ரூ.		ரூ.
தத்யோதனம்	75/-	கேஸரிபாத்	180/-
புளியோதரை	100/-	ஸாகரபாத்	150/-
பொங்கல்	110/-	ஸீரா	300/-
சர்க்கரைப் பொங்கல்	135/-	தோசை (படி)	300/-

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா நித்ய அன்னதான திட்டம்

இவ்வுலகில் ஏழைகளுக்கு உணவு இடுதலைவிட வேறு எந்தவிதமான தர்மமும் சிறந்தது இல்லை. அதிலும் திருவேங்கடவன் குடி கொண்டிருக்கும் திருமலையில் யாத்திரிகளுக்கு இலவசமாக உணவு வழங்குதல் மிகவும் அருளுடையது. இவ்வகையில் தி.தி. தேவஸ்தானம், திருமலைக்கு வரும் பக்தர்களுக்கு இலவசமாக “முழுச் சாப்பாடு” அளிக்கும் வகையில் “ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா நித்ய அன்னதான திட்டம்” ஒன்றினை செயற்படுத்தியுள்ளது.

திட்டம் எப்படி வேலை செய்கிறது

- * தேவஸ்தானத்திற்கு ரூ. 10 இலட்சம் அல்லது அதுபோன்று பல மடங்கு நன்கொடை அளிக்கவேண்டும். தி.தி.தே. அத்தொகைக்கு ஈடான தன் பங்கினைச் செலுத்தும். மொத்தத்தொகைக்கு வரும் வட்டித் தொகையிலிருந்து நாஸ்தோறும் 500 யாத்திரிகர்களுக்கு உணவு வழங்கப்படும்.
- * நன்கொடைகள் யாவும் தனிமனிதர்கள், சிறு கழகங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள் ஆகியோரிடமிருந்து பெறப்படும்.
- * உணவு அருந்தும் கூடத்தில் நன்கொடையாளர்களின் பெயர் முக்கிய இடத்தில் வைக்கப்படும்.

பயனகளும் உதவிகளும்

- * வருடத்தில் மூன்று நாட்களின்போது திருமலையில் நன்கொடையாளர் தன் குடும்பத்தாருடன் இலவசமாகத் தங்கவும், மேலும் அவர்களுக்கு ஹாரத்தியுடன் இலவச தரிசன வசதியும் செய்து தரப்படும்.
- * எண் 80 (ஜி) பிரிவின்கீழ் நன்கொடையாளர்கள் வருமான வரிவிலக்குப் பெறுவார்கள்.
- * நாஸ்தோறும் நடைபெறும் இறைவனின் கொலுவு சேவையின்போது நன்கொடையாளரின் பெயரும் கோத்ரமும் வாசிக்கப்படும்.
- * இத்திட்டப்பணியினை மேற்பார்வையிடும்வகையில், ஆலோசனைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக நன்கொடையாளர்கள் சேர்க்கப்படுவர்.

இதுவரை கீழ்வரும் நபர்கள் இத்திட்டத்திற்கு நன்கொடை அளித்துள்ளனர்.

1. திரு. எல். வி. ராமய்யா - சென்னை. ரூ. 10 இலட்சம்
2. திரு. மன்சிங்கா - பம்யாய். ரூ. 20 இலட்சம்
3. திரு. ஆர். பி. கோயங்கா - கல்கத்தா ரூ. 10 இலட்சம்
4. திரு. ஈஸ்வர் பிரஸாத் பொத்தார் - கல்கத்தா. ரூ. 10 இலட்சம்
5. திரு. திருபாய் எச். அம்பானி - ரிலையன்ஸ் டெக்ஸ்டைல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் - பம்பாய் ரூ. 10 இலட்சம்

மேலும் பல பக்தர்கள் பயன் பெற தாராளமாக உதவுங்கள்.

மேலும் தகுந்த விவரங்களுக்கு :

செயலாட்சித்தலைவர், தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி - 517501. ஆந்திர மாநிலம்.

செயலாட்சித்தலைவர்.

வால்மீகி திருவுள்ள விளக்கு

இங்ஙனம் பொதுவாக இராமாயணத்தில் வால்மீகி முனிவரால், இராமனாக அவதரித்த நாராயணனே பரம்பொருளென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது என்று பிரதிக்கினை செய்து, 'எக்காரணங்களைக் கொண்டு வால்மீகி பரப்பிரம்மம் நாராயணன்தான் என்று நிச்சயிக்கிறார்? எங்ஙனம் இக்கருத்து அறியப்படுகிறது' என்று கேள்வி எழு, அது தன்னையே மூதலிக்கத்தொடங்குகிறார் 'தத்ராத்தென' என்பது முதலிய பதினேழு ச்லோகங்களினால். அவற்றுள் பாலகாண்டம் இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கத்திற்கு முன்புள்ள பகுதியின் கருத்தைச் சுருக்கிச் கூறுகிறார் இரண்டு ச்லோகங்களினால்.

ச்லோகம் 2 :

தத்ராத்தென பாலகாண்டே நிருபதிக மஹாதீப்திமத்த்வாத் ஸுரேச, ப்ரஹ்மேசாநாத்யமர்த்யைர் தசரத யஜநே ஸங்கதைர் வந்தித்த்வாத் | தைரேவாபிஷ்டுத்த்வாத், சரண வரணதஸ் ஸர்வலோகாதிபத்வாத், வைகுண்டாதீச்வரத்வாத் ஸரஸிஜந யனத்வாச்ச பீதாம்பரத்வாத் ||

பதவுரை :

தத்ர—அவ்விராமாயண நூலில், பாலகாண்டே=பாலகாண்டத்தில், ஆதெள=முதற்பகுதியின்கண், நிருபதிக மஹாதீப்திமத்த்வாத்=இயற்கையான பேரொளிபடைத்துள்ளமையினாலும், தசரத யஜநே=தசரதனது யாகத்தில், ஸங்கதை=ஒன்றுசேர்ந்த ஸுரேச ப்ரஹ்ம சசாநாதி அமர்த்யை=இந்திரன் பிரமன் சிவன் முதலிய தேவர்களால் வந்தி

தத்வாத் = வணங்கப்பட்டமையினாலும், தை:ஏவ=அத்தேவர்களாலேயே, சரண வரணத: =சரணுகதி செய்யப்பட்டமையினாலும், ஸர்வலோக அதிபத்வாத்=எல்லாவுலகிற்கும் தலைவனாக உள்ளமையினாலும், வைகுண்ட அதீச்வரத்வாத் = ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற்கு அதிபதியானமையினாலும், ஸரஸிஜ நயனத்வாத்=தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைமையினாலும், பீத அம்பரத்வாத்=பீதகவாடை அணிந்திருக்கையினாலும், முநீந்த்ர: =முனிவர் பெருமானாகிய வால்மீகி, விஷ்ணும்=(இராமனாக அவதரித்த) விஷ்ணுவை, பரம் ப்ரஹ்ம=ப்ரப்பிரம்மமாக, அசகதத=கூறினர்.

இந்த ச்லோகத்திலுள்ள ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபேற்ற எட்டுச் சொற்களுக்கும் அடுத்த ச்லோகத்திலுள்ள 'அசகதத பரம்ப்ரஹ்ம விஷ்ணும் முநீந்த்ர:' என்னும் கடைப் பகுதியோடு அந்வயம் கொள்க.

விசேஷவுரை :

ஆதெள என்றதனால் இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கத்திற்கு முன்புள்ள பகுதி எல்லாம் கொள்ளப்படுகிறது. இதன் நான்காம் ச்லோகத்தின்கண் 'இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கத்தில்' என்று அச்சுருக்கத்திலுள்ள கருத்தைத் தனியாகத் திரட்டிக் கூறுதலால் இது அறியப்படுகிறது. 'நிருபதிக மஹாதீப்திமத்த்வாத்' என்றிது முதலியன - முதலிலுள்ள இருபத்தெட்டு ஸர்க்கங்களில் விஷ்ணுவே ப்ரஹ்மம் என்பதை நிலைநாட்டுவனவாக வால்மீகி கூறிய காரணங்களை அறிவிப்பனவாகும்.

அவற்றுள் முதற்காரணம் 'நிருபதிக மஹாதீப்திமத்த்வாத்' என்பது. தனக்கு மேலெல்லையில்லாததும் இயற்கையில் அமைந்ததுமான ஒளியையுடைத்தாயிருக்கையினால் என்பது இதன் பொருள். தனக்கு மேம்பட்டதோர் ஒளியையுடைத்தாகாத ஒளியையுடைத்தாயிருக்கை ப்ரஹ்மத்திற்கே ஏற்பட்ட தனித்தன்மையாகும். ச்சாந்தோக்யோபநிஷத்து மூன்றாம் ப்ரபாடகம் பதின்மூன்றாம் கண்டத்தில் 'சற்று முன்பு கூறப்பட்ட இந்த த்யேள: என்று குறிக்கப்படும் அப்ராக்ருதஸ்தானமான (=இங்குள்ள பஞ்சபூதங்களால் உண்டாக்கப்படாத இடமான) பரமபதத்திற்கு மேலே, அண்டத்திற்குட்பட்ட வ்யஷ்டி என்னும் தேவாதிபதார்த்

தமிழாக்கம் :

திரு. தி. ஆ. கிருஷ்ணமாசாரியர்,
சிரோமணி வித்வான்
திருப்பதி.

தங்களுக்கும் ஸமஷ்டி என்னும் மஹாதாதி பதார்த்தங்களுக்கும் வெளியில், தம்மைக் காட்டிலும் உயர்ந்த லோகங்கள் வேறில்லாத மிகமிக உயர்ந்த லோகங்களில் எத்தகைய பிரசித்தமான ஜ்யோதிஸ்ஸு (ஒளியுடைய பொருள்) பிரகாசிக்கின்றதோ' என்னும் பொருளுள்ள மந்த்ரத்தில், ப்ரஹ்மத்திற்கு, தனக்கு மேற்பட்டதொரு ஒளியில்லாத மிகச் சிறந்த ஒளியுடைமை கூறப்பட்டுள்ளது கொண்டு இது அறியத்தகும்.

கேள்வி :

ஐயா, ப்ரஹ்மஸூத்ரம் (1-1-25) ஜ்யோதி ரதிகரணமென்னும் உட்பிரி

ஸ்ரீ காஞ்சீ காதி அனந்தாசாயஸவாமி அருளிய வால்மீகி பாவ தீபத்தின் மொழிபெயர்ப்பு

தி. தி. தேவஸ்தானத் தாரின்
ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார் திருக்கோயில், திருச்சாவூர்
தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்கள்

காலை

5-00 முதல் 5-30 வரை—சுப்ரபாதம்	
5-30 ,, 6-00 ,, —ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை ரூ. 6-00	(நான்கு நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)
6-00 ,, 6-30 ,, —சுத்தி—முதல்மணி	
6-30 ,, 11-30 மதியம்—ஸர்வதரிசனம்	
11-30 ,, 12-30 ,, —சுத்தி, 2-வது மணி	
12-00 ,, 6-00 மாலை—ஸர்வதரிசனம்	
6-00 ,, 6-30 ,, —சுத்தி, 3-வது மணி	
6-30 ,, 9-15 இரவு—ஸர்வதரிசனம்	
9-15 ,, 9-30 ,, —சுத்தி, ஏகாந்தசேவை	

காலை

வெள்ளிக்கிழமைகளில்

9-00 ,, 10-00 ,, —அபிஷேகம் (ரூ. 100/- செலுத்தி இரு நபர்கள் பங்கேற்கலாம்)	
9-00 ,, 10-00 ,, —அபிஷேக தரிசனம் (ரூ. 2/- நபர் ஒருவருக்கு)	

ஆர்ஜிதக் கட்டண விவரங்கள்

1 தரிசனம்—சிறப்பு நுழைவுக் கட்டணம் ரூ. 2/- (நபர் ஒருவர்க்கு)

ஆர்ஜித நைவேத்தியங்கள்

ஆர்ஜித சேவைகள்

(அ) பொங்கல் ,, ரூ. 110/- (அ) திருச்சி உற்சவம் ரூ. 63-00	
(ஆ) புளியோரை ,, ரூ. 100/- (ஆ) யானை வாகனம் ரூ. 82-00	
(இ) தத்யோதனம் ,, ரூ. 75/- (இ) தோலோற்சவம் ரூ. 160/-	
(ஈ) கேஸரிபாத் ,, ரூ. 180/- (வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டும்)	
(உ) சர்க்கரைப் பொங்கல் ,, ரூ. 135/- (ஈ) திருப்பாவாடை ரூ. 2000/-	
	(கிருஹஸ்தர்க்கு 5 கிராம் எடையுள்ள வெள்ளிடாலர் கொடுக்கப்படும்)
(ஊ) தோசை ,, ரூ. 300/- (அர்ச்சனை(அஷ்டோத்ரம்)செய்ய	
(எ) ஸாகரபாத் ,, ரூ. 150/- விரும்பும் பக்தர்கள் அதற்கான	
(ஏ) ஸீரா ,, ரூ. 300/- ரூ. 1-50க்கான டிக்கெட்டினைக்	
	கோயிலிலேயே வாங்கிக் கொள்ளலாம். இதுபோது பக்தரின் பெயரும், கோத்ரமும் வாசிக்கப்படும்)

* திருப்பதியிலிருந்து 5 கி. மீ. தொலைவிலுள்ள திருச்சாவூருக்குப் போய்வர பேருந்து வசதியுண்டு.

வில் முற்கூறிய ச்சாந்தோக்ய மந்திரத்தில் ஜ்யோதிஸ்ஸு என்ற சொல்லால் கூறப்பட்ட மிகச் சிறந்த ஒளியுடன் கூடிய பொருளானது- அனைவருமறிந்த சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸா? அல்லது அதைவிட வேறான பரப்ரஹ்மமா? என்று ஸந்தேஹத்தைக் கிளப்பி, 'இதற்கு எல்லாப் பிராணிகளும் சரணம் (=காற்பங்கு) என்று, ஜ்யோதிஸ்ஸு என்னும் பொருளுக்கு எல்லாப் பிராணிகளையும் சரணமாகக் கொண்டுள்ளமை கூறப்பட்டுள்ளதனால் அந்த ஜ்யோதிஸ்ஸு பிரசித்தமான சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸைவிட வேறுபட்ட பரப்ரஹ்மமென்று சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டுவிட்டதனால், மிகச் சிறந்த ஒளியுடைமை பரப்ரஹ்மத்திற்கே ஏற்பட்ட தனித்தன்மையல்ல. அப்படியிருந்தால் அதனால் மட்டுமே ஜ்யோதிஸ்ஸு என்ற சொல்லின் பொருள் - பிரசித்தமான சூரியன் முதலியவற்றைவிட வேறுபட்டதே என்று நிச்சயம் செய்ய முடியுமாய்கையால், 'அது பிரசித்தமான சூரியன் முதலிய தேஜஸ்ஸா? வேறு?' என்ற ஸந்தேஹமே எழாதல்லவா? என்பது இங்குக் கேள்வி.

விடை :

மிகச் சிறந்த ஒளியுடைமை பரப்ரஹ்மத்தின் தனித்தன்மையாயிருந்த போதிலும், மிகச் சிறந்த ஒளியுடைய பரப்ரஹ்மமென்பது பிரசித்தமான சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸா அதைவிட வேறானதா என்று ஆளைப்பற்றிய ஸந்தேஹம் வர இடமுண்டாகையால் அதைப் போக்கவே அந்த அதிகரணம் தொடங்கியதனால், கேட்ட கேள்வி தவறாகும்.

அவ்விதமாகவே ராமாநுஜபாஷ்யம் "அங்கு ஸந்தேஹம் - ஜ்யோதிஸ்ஸு என்ற சொல்லால் குறிக்கப்பட்ட மிகச் சிறந்த ஒளியுடைய பொருளாய்க் காரணமான ப்ரஹ்மானது பிரசித்தமான சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸா அல்லது எல்லாச் சித்து-அசித்துக்களின் (உயிர்-சடப்

பொருள்களின்) கூட்டத்தைவிட வேறுபட்டவனும் எல்லையான காரணமானவனும் அளவிறந்த ஒளியுடையவனும் எல்லாமறிந்தவனும் நினைத்த காரியத்தைத் தலைக்கட்டவல்லவனுமான புருஷோத்தமனா என்று” என்னுள்ளமை காண்க.

இங்கு மிகச் சிறந்த ஒளியையுடைய ப்ரஹ்மத்தை விசேஷ்யமாகவும் (=அடைகொளியாகவும்), சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸோடு ஒன்றுபடுதல் அவற்றோடு வேறுபடுதல் ஆகிய இரண்டையும் விசேஷணங்களாகவும் (=அடையாகவும்) கொண்ட ஸந்தேஹமே கருதப்பட்டதாகும். மிகச் சிறந்த ஒளியையுடைய பொருளை விசேஷ்யமாகவும் சூரியன் முதலியவற்றோடு ஒன்றுபடுதல் அவற்றோடு வேறுபட்ட ப்ரஹ்மத்தோடு ஒன்றுபடுதல் ஆகிய இரண்டினையும் விசேஷணங்களாகவும் கொண்ட ஸந்தேஹம் கருதப்பட்டவில்லை. முற்கூறிய பாஷ்ய வாக்கியத்திலிருந்து அப்படிப்பட்ட ஸந்தேஹம் தோன்றுமையே இதற்குக் காரணம். அப்படிக்கருதப்பட்டிருந்தால், மிகச் சிறந்த ஒளியையுடைய பொருள் - பிரசித்தமான சூரியன் முதலான தேஜஸ்ஸா அல்லது ப்ரஹ்மமா என்றே ஸந்தேஹத்தின் உருவம் அமைந்திருக்கும். மிகச் சிறந்த ஒளியையுடைய உலகனைத்துக்கும் காரணமாயிருக்குந்தன்மையை ஊகித்தறிவிக்கும் அடையாளமன்றோ? ‘நதத்ர ஸூர்யோபாதி’ (முண்டகோப 2-2-11) அந்த ப்ரஹ்மம் பிரகாசிக்கும்போது சூரியன் பிரகாசிப்பதில்லை என்பது தொடங்கி, மிகச் சிறந்த ஒளியுடைய கூறும் சந்தர்ப்பத்தில் ‘ததா அக்ஷராத் ஸம்பவதீஹ விச்வம்’ (முண்டகோப 1-1-8) அப்படியே விகாரம் (மாறுபடுதல்) இல்லாத ப்ரஹ்மத்திலிருந்து இங்கு எல்லாப் பொருளும் உண்டாகின்றன என்று மிகச் சிறந்த ஒளியுடைய பொருளுக்கு உலகனைத்தையும் பற்றக்

காரணமாயிருக்குந் தன்மை கேட்கப்படுதலால் அக்கருத்து வலியுறும். அத்தன்மையோவெனில் ப்ரஹ்மத்திற்கு ஏற்பட்ட தனிச் சிறந்த அடையாளமாகும். ஆதலால் இங்கும் மிகச் சிறந்த ஒளியுடையமைக்கொண்டு ப்ரஹ்மமாயிருக்குந் தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டுவிட்டபோதிலும், அத்தகைய ப்ரஹ்மத்திற்கு பிரசித்தமான சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸோடு ஒற்றுமை வேற்றுமைகளாகிய இரண்டையும் விசேஷணங்களாகக் கொண்ட ஸந்தேஹம் வர இடமிருப்பதனால் அதைத் தீர்ப்பதற்காக முற்கூறிய ஜ்யோதிரதி கரணம் தொடங்கியது தகுதியுடையதாகும்.

இஃதெல்லாம் ச்ருத ப்ரகாசிகையில் - ‘ப்ரஹ்மம் பிரகாசிக்கும்போது சூரியன் பிரகாசிப்பதில்லை.....ப்ரஹ்மத்தின் ஒளியைக் கொண்டே சூரியன் முதலிய இவையெல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன’ (முண்டகோப 2-2-11)

என்று கூறும் சந்தர்ப்பத்தில், ‘அங்ஙனமே மாறுபடுதல் இல்லாத ப்ரஹ்மத்திலிருந்து இங்கு எல்லாப் பொருளும் உண்டாகின்றன’ (முண்டகோப 1-1-8) என்று மிகச் சிறந்த ஒளியுடைய பொருளுக்குக் காரணத்வம் கேட்கப்படுதலால், மிகச் சிறந்த ஒளியுடைய காரணத்வத்தை ஊஹித்தறிவிக்கும் அடையாளமாகும். அந்த சந்தர்ப்பம் காரணத்தை அறிவிப்பதென்பது யாராலும் மறுக்கப்படவில்லையன்றோ? ப்ரமாத்மாவை அறிவிப்பதா அன்றா என்னும் விஷயத்திலன்றோ கருத்து வேற்றுமை உள்ளது. மிகச் சிறந்த ஒளியோடு கூடியதனால் காரணமான ப்ரஹ்மமாயிருந்து கொண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸு என்ற சொல்லால் குறிக்கப்பட்ட பொருளானது - பிரசித்தமான சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸேதானா என்று அந்வயம் (பாஷ்யத்தில்) கருதப்பட்டது - என்று ஸ்பஷ்டமாக உள்ளது.

தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

அஷ்டமா சித்துக்கள்

1. அனீமா : மிகச் சிறிய உயிர்களிடம் அவற்றினுஞ் சிறிய உருவினராகக் கலந்து நிற்பர்.
2. மஹிமா : ஐம்பூதத் தத்துவங்களில் அகமும் புறமும் இடையறுத்து நிற்குந் தன்மை.
3. ஸீமா : மலைபோல் பாரமாயிருந்தாலும் பரமானுக்கள் போல் இருத்தல்.
4. கரிமா : பரமானு போன்ற வடிவாயிருந்தாலும் மாபெரும் மலைபோன்று கனத்திருத்தல்.
5. பிராப்தி : எப்பொருளை விரும்புகின்றனரோ அப்பொருளைப் பெறல்.
6. பிராகாமியம் : தன் உடலை விட்டு பிற உடலில் புகுதல்.
7. ஈசத்வம் : கடவுள் தன்மை அடைதல்.
8. வசித்வம் : மனிதர், விலங்கு, ஊர்வன, பறப்பன முதலிய எல்லாவகைத்தாய உயிர்களையும் தம் வயப்படுத்திக்கொள்ளும் வன்மை.

கமலா மாரியப்பன் — கோயம்புத்தூர்.

இங்கு, 'மிகச் சிறந்த ஒளியோடு கூடியதனால் காரணமான ப்ரஹ்ம மாயிருந்துகொண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸு' என்ற சொல்லால் குறிக்கப்பட்ட பொருள்' என்பது ஸந்தேகத்திற்கு இலக்கான விசேஷ்யத்தைக் குறிப்பதாகும். 'பிரசித்தமான சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸேதானு' என்பது ஸந்தேஹத்தில் தோன்றும் ஒரு விசேஷணத்தைக் குறிப்பதாகும். 'அல்லது அதைக் காட்டிலும் வேறென்றோ' என்னும் மற்றொரு விசேஷணம் பொருளாற்றலால் பெறப்படுவதாகும். ஆகையால் மிகச் சிறந்த ஒளியுடையென்பது ப்ரஹ்மத்தின் தனிப்பட்டதொரு தன்மை என்று கொள்வதில் குற்றம் ஏதுமில்லை.

இப்படியே 'எந்த பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட பொருள்களிலேயே-வருஷம் என்னும் காலமானது, தனது அவயவமான தினங்களால் அளவுபடுத்துவதாக உள்ளதோ, சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்யுமதும் காலத்தால் அளவுபடாததும் உயிரனைத்தும் பிழைத்திருத்தற்குக் காரணமானது மான அப்பரமாத்மாவையே தேவர்கள் உபாஸிக்கிறார்கள்' என்று பிருஹதாரண்யகம் ஆரூமத்தியாயம் நான்காம் ப்ரஹ்மணம் பதினாறுவது மந்திரத்தில், ப்ரஹ்மம் சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களையும் விளங்கச்

செய்யுமது என்று மிகச் சிறந்த ஒளியுடையதாகவும் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்யுமதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளதனால், மிகச் சிறந்த ஒளியுடையென்பது ப்ரஹ்மத்தின் தனிப்பட்ட தன்மையாகும். அதிலுள்ள, மிகச் சிறந்த ஒளியுடைய பொருளைக் கூறும் ஜ்யோதிஸ்ஸு என்னும் சொல்லானது ப்ரஹ்மத்தையே குறிக்கின்றது என்பதில் விவாதம் ஏதுமில்லைல்லவா? அதனால்தான் மத்வதிகரணத்தில் 'ஜ்யோதிஷி பாவாச்ச' (ப்ரஹ்மஸூத்ரம் 1-3-31) என்று ஜ்யோதிஸ்ஸு என்ற சொல்லால் ப்ரஹ்மத்தைக் குறித்துள்ளமையும் பொருந்துகிறது.

இங்ஙனமே கடவல்லியில் இரண்டாவது வல்லியில் (15) 'அந்த ப்ரஹ்மம் பிரகாசிக்கும்போதுசூரியனும் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் பிரகாசிப்பதில்லை. அக்நி மட்டும் எங்கிருந்து பிரகாசிக்கப் போகிறது. பிரகாசிக்கிற அந்த ப்ரஹ்மத்தை அனுஸரித்தே இவையனைத்தும் பிரகாசிக்கின்றன. அதனுடைய ஒளியால் இவையெல்லாம் நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்றன' என்ற இந்த மந்திரத்தில் ப்ரஹ்மத்திற்கு மிகச் சிறந்த ஒளியுடையமையும் மற்ற ஒளியுடைய பொருள்கட்கெல்லாம் உதவி செய்யும் தன்மையும் கூறப்பட்டன. அப்படியே முண்டகோபநிஷத்து இரண்டாம் முண்டகம் இரண்டாவது கண்

டத்தில் முற்கூறிய மந்திரம் அதே வடிவமுடையதாய்க் கேட்கப்படுகிறது. அதுவும் ப்ரஹ்மத்துக்கு மிகச் சிறந்த ஒளியுடையமையைக் கூறுவதாகும். இங்ஙனமே 'பரம் ஜ்யோதி:' (ச்சாந்தோக்யம் 8-3-4) உயர்ந்த ஒளியுடைய பொருள் என்றிது முதலான ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய சொற்களும் வேதத்தைச் சேர்ந்தவை உள்ளன.

'சூரியனிடமும் சந்திரனிடமும் அக்நியினிடமும் உள்ள எந்த ஒளிகள் உலகனைத்தும் விளங்கச் செய்கின்றனவோ அவையத்தனையும் என்னுடையவை' (=என்னால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டவை என்று அறிவாயாக (கீதை 15-12) என்ற பகவத்கீதா வசனமும் இங்கு ப்ரமாணமாகும்.

அத்தகைய ப்ரஹ்மத்திற்குத் தனிப்பட்டதான இந்த மிகச் சிறந்த ஒளியுடையானது இங்கு பாலகாண்டம் பதினைந்தாம் ஸர்க்கத்தில் (16) தேவர்கள் ராவணனிடமிருந்து தங்களுக்கு ரக்ஷணத்தை விரும்பிய இச்சமயத்தில் பேரொளி பொருந்திய விஷ்ணு அவர்களருகில் வந்தனர்' என்று விஷ்ணுவுக்குக் கூறப்பட்டதாய்க் கொண்டு அவருக்குப் ப்ரஹ்மமாந்தன்மையைச் சாதித்துத் தருகிறது.

(தொடரும்)

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தாரின்
ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா அரும்பொருட் காட்சியகம், திருப்பதி.
மற்றும்

பழமைச்சின்னங்களின் காட்சியரங்கு, திருமலை.

- ★ திருமலையின் புராணம், சரித்திரம், புவியியல் சம்பந்தப்பட்ட பழமைச் சின்னங்கள் யாவும் வரைபடங்கள், சித்திரங்கள் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளன.
- ★ தி. தி. தேவஸ்தான கோயில்களின் புகைப்படங்கள், அவற்றைப் பற்றிய சரித்திரத் தகவல்கள், ஆர்ஜித சேவைகள் யாவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- ★ அரியதாகக் கிடைக்கப்பெற்ற இசைக்கருவிகள், மரச்சிற்பங்கள், கற்சிலைகள், சிறு வெண்கலப் பொருட்கள், படைக்கருவிகள் மற்றும் பல இடம் பெற்றுள்ளன.

தவறாது இந்நிலையங்களுக்கு வருகை புரியுங்கள்!

அனுமதிக்கட்டணம்: - ஏப்ரலோர் ரூ. 1-00 * சூன் 0-50 காசு

நமது கடமைகள்

*

திரு. சி. ஆர். திருவேங்கடத்தான்,
டால்மியாபுரம்.

இப்பூவுலகில் மானிட ஜன்மம் எடுப்பது பூர்வ புண்ணிய பலத்தினால் தான் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அத்தகைய மானிட ஜன்மத்தை வீணாக்காமல் நம் காலத்தை நல்ல வழியில் செலுத்த வேண்டும். இதை பழைய பாபங்கள் தொலையும். புண்ணியம் பெருகும். இப்பூவுலகில் உள்ளவரையில் சகல சௌபாக்கியங்களுடன் வாழவும், இறுதியில் எம் பெருமானின் நித்ய கைங்கர்ய சாம் ராஜ்யத்தை அடையவும் வழிசெய்து கொள்ளவேண்டும்.

நாம் இப்பொழுது நவீன விஞ்ஞான உலகில் வாழ்ந்து வருகிறோம். காலம் யாருக்காகவும் காத்திருப்பதில்லை. காலத்துடன் போராடியே நாம் முன்னேற வேண்டியிருக்கிறது. லௌகீக வாழ்வில் ஈடுபட்டு அவரவர்குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. தினமும் விடியற்காலையிலேயே எழுந்திருந்து பல மைல்கள் தள்ளி அமைந்துள்ள அலுவலகங்களுக்குச் செல்ல நம்மைத் தயார் படுத்திக் கொள்கிறோம். இதற்கிடையே நம்மால் வைதீக கர்மாகளில் ஈடுபட முடிவதில்லை. நேரமும் இல்லை.

இக்கலியுகத்தில் இகபர சுகம் அடைய சில சுலபமான வழிகளை நம் மூதாதையர்களும் மதாச்சார்யர்களும் வகுத்துள்ளனர். தினமும் தூய மனத்துடன் சில நிமிடங்களாவது பகவந் நாமாவை ஜபம் செய்தல் வேண்டும்; எப்பொழுதும் இனிமையாகப் பேச வேண்டும்; பெரியவர்களிடத்தில் பணிவன்புடன் நடக்க வேண்டும்; இயன்றவரை பிறருக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டும்; அவரவர் குலதர்மத்தை அநுஷ்டித்து வர வேண்டும்.

தினமும் காலையில் படுக்கையிலிருந்து எழுந்தவுடன் நம் உள்ளங்கைகளைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

कराये वसते लक्ष्मीः करमये च सरस्वती ।
करसूते गौरी च प्रभाते करदर्शनम् ॥

அன்றையப் பொழுது நன்றாகக் கழிய வேண்டும் என்றும் பெருமானை தியானித்துக் கொண்டு எழுந்திருக்க வேண்டும். பெண்கள் வாசலில் சாணித் தண்ணீர் தெளித்துக்கொலம்போட வேண்டும். இவ்விதமாக நாம் லக்ஷ்மியை வீட்டினுள் வரவேற்கிறோம். அரிசிக் கோலமாவு காக்காய்களுக்கும் ஏறும்புகளுக்கும் உணவாக உள்ளது. வாசலில் தண்ணீர் தெளித்த பிறகுதான் வெளியே செல்லலாம். அல்லது யாதொரு சாமானை கொடுப்பதாக இருந்தாலும் தண்ணீர் தெளித்த பிறகுதான் கொடுத்தல் வேண்டும்.

ஆண், பெண் தலையில் எண்ணெய் வைத்துக்கொள்வதற்கு முன் கீழ்க்கண்ட ஸ்லோகங்களைச் சொல்லி முறையே ஏழு ஐந்து புள்ளிகளை பூமியில் வைக்க வேண்டும்.

1. அஸ்வத்தாமா, பலர் வ்யாய:

ஹனுமாம்ச விபீஷண: |

க்ருப; பரகராமஸ்ச ஸப்ததே

சிரஞ்சவின: ॥

2. அஹல்யா, த்ரௌபதி, ஸீதா, தாரா,

மண்டோதரீ ததா |

பஞ்ச கன்யா ஸ்மரேன் நித்யம் மஹா

பாதக நாஸனம்: ॥

ஸ்நானத்திற்கு முன் ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அதற்கு நமக்கு நேரமில்லை. ஆகையால் கீழ்க்கண்ட ஸ்லோகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே ஸ்நானம் செய்யலாம்:-

1. ஸகல பாப நிவர்த யர்த்தம்
ஸகல தோஷ நிவர்த யர்த்தம்
ஸகல ரோஷ நிவர்த யர்த்தம்
ததங்க ஸ்நானம் கரிஷ்யே!

2. கங்கேச யமுனைசைவ கோதாவரி,

ஸரஸ்வதி |

நர்மதே ஸிந்து காவேரீ ஜலேஸ்மின்

ஸந்நிதிம்குரு ॥

ஸ்நானத்திற்குப் பிறகு அவரவர் தர்மத்திற்கு ஏற்றவாறு நெற்றியில் திருமண், விபூதி, சந்தனம் இட்டுக் கொண்டு பகவான் ஸந்நிதியில் ஒரு ஐந்து நிமிடமாவது த்யானம் செய்ய வேண்டும். பெண்கள் தங்கள் சௌகர்யத்திற்கு ஏற்றவாறு பூஜை செய்யவேண்டும்.

உலையில் அரிசி இடும் பொழுது, “என் அக்ஷயம் கிருஷ்ணனுக்கு” என்று சொல்லி அரிசியை வெங்கலப் பாணையில் இடவேண்டும். பெருமாளுக்கு அன்னத்தை நைவேத்யம் செய்ய வேண்டும். பிறகு துளசிக்கு. சாப்பிடுமுன் காக்காய்க்குச் சிறிது அன்னத்தை அளிக்க வேண்டும். அதிதி இருந்தால் அவருடன் சேர்ந்து அன்னம் சாப்பிட வேண்டும். எதை சாப்பிடுவதாக இருந்தாலும் “க்ருஷ்ணார்ப்பணம்” என்று சொல்லிவிட்டே சாப்பிட வேண்டும்.

சாப்பிட்ட பிறகு தண்ணீரில் இலையைச் சுற்றி விட்டு சுண்டுவிரல் நுனியில் இலையின் வலதுபக்கத்தில் ஜலத்தை “அபுண்ய நிலயே உதகே தத்தம்” என்று சொல்லிக்கொண்டே விடவேண்டும். மூதாதையர்கள் பாப உலகத்தில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இது.

பிறகு வெளியில் செல்லும் பொழுது “ராமரும் லக்ஷ்மணரும் வில்லுடன் நரளிம்ம மூர்த்தியும் கிருஷ்ண பகவானும் கூட இருந்து

காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று “மார்க்கபந்து நம் மார்க்கத்தில் கூட இருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்” என்றும் பகவானை தியானித்துக் கொண்டே செல்லலாம்.

சாயங்காலம் ஆபீஸிலிருந்து வந்தவுடன் கைகால் சுத்தி செய்து கொண்டு பெருமாள் ஸந்நிதியில் சிறிது நேரம் த்யானம் செய்ய வேண்டும். பிறகு “ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம”த்தை பாராயணம் செய்யலாம். இந்த விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் நம் சகல பாபத்தையும் போக்கவல்லது. நம்மை எல்லா பிணிகளிலிருந்தும் காப்பாற்றும். லக்ஷ்மி கட்டாட்சம் ஏற்படும்.

அஸ்தமிக்கும் சமயத்தில் கொல்லைப்புறக் கதவை சாத்திவிட்டு

வாசற்கதவை திறந்து வைத்துவிட்டு பெருமானுக்கு விளக்கு ஏற்ற வேண்டும். ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி வாசல் வழியாக வருகிறாள். பின்புறக் கதவு திறந்து வைத்தால் லக்ஷ்மி வெளியே போய்விடுவாள் என்று ஐதீகம். இவ்வேளையில் ஒருவரும் சாப்பிடக் கூடாது; நித்திரையும் செய்யக் கூடாது.

காலையில் ஹரியையும் மாலையில் சிவனையும் நினைத்தால் நாம் செய்த பாபங்கள் தொலையும். இரவில் படுத்தவுடன் கீழ்க்கண்ட ஸ்லோகங்களைச் சொல்லவும்;-

கருட தண்டம் கருட தண்டம்
கருட தண்டம்
கருடக் கொடி கருடக் கொடி
கருடக் கொடி

சுற்றுமுற்றும் கருடக் காவல்
சூழ வெளி கருடக் காவல்
ஆற்று வழி கருடக் காவல்
ஆலய வழி கருடக் காவல்
கருட தண்டம் கருட தண்டம்
கருட தண்டம்
கருடக் கொடி கருடக் கொடி
கருடக் கொடி

கருடபகவான் நம்மை எந்த பாவத்திலிருந்தும், ஆபத்திலிருந்தும் நம்மைக் காப்பாற்றுவார்.

மேற்சொன்ன தர்மங்களை நாம் தினந்தோறும் அநுஷ்டித்து வரவேண்டும். மூன்று காலமும் ஸந்நியா வந்தனம் செய்ய வேண்டும். காணாமல் (சூரியன் உதயமாகுமுன்) கோணாமல் (சூரியன் உச்சியில் இருக்கும்பொழுது) கண்டு (சூரியன் மலைவாயில் விழுமுன்) செய்ய வேண்டும். இத்தர்மங்கள் யாவரும் பின்பற்றும் சலபமான வழியில் உள்ளன.

அவரவர் சக்திக்கு ஏற்றவாறு ஏழை எளியவர்களுக்குத் தானம் செய்ய வேண்டும். வருமானத்தில் ஒரு சிறிய பாகத்தையாவது கோவில் போன்ற நல்ல கார்யங்களுக்கு உண்டியலில் ஒதுக்கி வைத்துவிட வேண்டும்.

நம்முடைய கால்கள் கோவிலுக்குச் சென்று ப்ரதக்ஷிணம் செய்ய படைக்கப்பட்டுள்ளன. கைகள் பகவானை ஸேவிப்பதற்காக; காதுகள் பகவந்நாமாவை ஸ்மரிப்பதற்காக; பகவந் நாமாவை கேட்பதற்காக; கண்கள் பகவானின் திவ்யமங்கள ஸ்வரூபத்தைக் கண்டுகளிப்பதற்காகவும் ஏற்பட்டுள்ளன.

இக்கலியுகத்தில் இச்சலபமான வழிகளை நாம் பின்பற்றினால் எம் பெருமானின் நித்ய கைங்கர்ய ஸாம் ராஜ்யத்தை எளிதில் அடையலாம்.

ஸர்வே ஜனா ஸுகிணோ பவந்து.

‘மயூர்பீயா’

ஆதிவ்யாதிஹர ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்!

தஞ்சை மாவட்டம், குடந்தை (கும்பகோணம்) நன்னகரில், காவிரியாற்றின் கரையில்மைந்திருக்கிறது, ஒரு சிறிய கோயில்! அக்கோயிலில், ஆதிவ்யாதிஹர ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவராம்! சிறிய உருவமே. ஆனால் கீர்த்தியோ பெரியது! மனோவியாதி (ஆதி) உடல் வியாதி போன்றனவற்றைப் போக்கியருளி, விரைவில் நிவாரணமளிக்கிறார்! எண்ணற்ற மக்கள் பிரார்த்தனைகள் நிறைவேறி மகிழ்வதின் மூலம் அவருடைய மகிமை வெகுவாகப் பரவி வருகிறது.

அன்பர்கள் செய்யும் பிரார்த்தனை எப்படி? ஒரு தூய வெள்ளைத் துணியில் ஒரு (பட்டணம்) படி பச்சரிசி, ஒரு பிடி பருப்பு, ஒரு முழுத் தேங்காய், ஒரு ரூபாய் பணம் (நாணயம்) இவற்றுடன், தம் கோரிக்கைகளை ஒரு காகிதத்தில் எழுதி, அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கட்டி, கோயிலுள் தொங்கவிட்டு விடுகிறார்கள்! ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் அனுகூலம் கிடைத்து விடுகிறது! உடனேயே ஆலயத்துக்கு விரைந்து வந்துத் தங்கள் மூட்டைகளை இறக்கி, அவிழ்த்து ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயருக்கு அபிஷேக, அலங்கார கைங்கர்யங்களை நடத்தி விடுகிறார்கள்!

இக்கோயிலை முழு பக்தி சிரத்தையுடனும் பூரண ஆசாரத்துடனும் பொறுப்பேற்றுப் பரிபாலித்துக்கொண்டு வருகிறார் ஸ்ரீ சங்கரன் என்ற இளைஞர் ஒருவர்! அவர் கூறுகிறார் :

“ஐந்து சனிக்கிழமைகள் தொடர்ந்து ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயருக்கு வாழைப் பழத்தால் அஷ்டோத்திர ஸதநாம (108 நாமாக்கள்) அர்ச்சனை செய்து வருபவர்கள், அமோக வாழ்வடைவதுடன், அபரிமித புண்ணியமும் பெறுவர் என்பதில் ஐயமே சிறிதுமில்லை!”

அன்பர்கள் உடனுக்குடன் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரின் அருளால் அனுகூலமடைவதால், ‘பிரார்த்தனை ‘மூட்டைகள்’ வெகு நாட்கள் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதில்லை, என்றால் மிகையாகாது!

★ கீதை காட்டும் நல்வழி ★

சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்

அத்தியாயம் — 17

பகுதி — 8

ராஜஸிக தவம் எத்தகையது?

ஸத்காரமான பூஜார்த்தம்

தபோ தம்பேன சைவ யத் |

க்ரியதே ததிஹ ப்ரோக்தம்

ராஜஸம் சல மத்ருவம் || (17-18)

‘பெருமையும், பாராட்டுதலையும், போற்றுதலையும் முன்னிட்டு ஆடம் பரத்துடன் இங்கு எத்தவம் புரியப் படுகிறதோ தாற்காலிகமானதும் உறுதியற்றதுமான அந்தத் தவம் ராஜஸமானது என்று கூறப்படுகிறது’

புராணக் கதைகளில் பலவிதமான தவத்தைப் பற்றிய கதைகள் ஆங்காங்கு வருகின்றன. எல்லாத்தவமும் ஒரே மாதிரி அமைந்துவிடாது. தவம் செய்பவரின் மனப் பாங்கிற்கேற்ப அது சீரியதாகவோ அல்லது கீழானதாகவோ அமைகிறது. ‘பிறப்பு இறப்பு கடந்த பெருநிலைக்குப் போக வேண்டும். விருப்பு வெறுப்பு அற்ற நிலையை அடைய வேண்டும்’ என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் செய்யப்படும் தவமே ஸாத்விக தவமாகும். ஆனால் மற்றும் சிலர் பிறர் தங்களைப் பாராட்ட வேண்டும், பிறர் தங்களைப் போற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தவத்தில் ஈடுபடுபவர். தவ சிரேஷ்டர் போல வேஷம் போடுவர். உலக மக்கள் தங்களை யோகி, ஞானி, முனிவர் என்றெல்லாம் புகழ்ந்து காவில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்வர், விருந்து கொடுத்து உபசரிப்பர். ஸன்மானமாகத் தகஷிணை கொடுப்பர் என்றெல்லாம். மனக்கோட்டைக் கட்டி இத்தகையோர் தவம் செய்வர். ஊரார் உழைப்பில் சுகஜீவனம்

செய்ய வேண்டும் என்பதே இத்தகையவர்களது விருப்பம். இவ்வுலகில் பணம், பதவி எல்லாம் பெற வேண்டும் என்பதுதான் இத்தகையவர்களது மனதின் மேல்தளத்தில் இருக்கும் எண்ணமாகும்.

தாமஸ தவத்தைப் பற்றிய விளக்கம் அடுத்த சுலோகத்தில் வருகிறது.

மூடக்ராஹேணுத்மனே

யத்பீடியா க்ரிதே தப: |

பரஸ்யோத்ஸாதனூர்த்தம் வா

தத் தாமஸ்முதாஹ்ரதம் || (17-19)

“மூடக் கொள்கையால் தன்னை துன்புறுத்தியோ அல்லது பிறரை அழித்தற் பொருட்டோ செய்யப்படும் தவம் தாமஸம் எனப்படுகிறது”

காரியம் ஒன்றாயினும் அதை அறிவுடன் ஆய்ந்து நல்ல நோக்கத்துடன் செய்தால் அது செய்பவனுக்கும் பிறருக்கும் நன்மை பயக்க வல்லதாகிறது. அதே காரியத்தை தீய நோக்கத்துடன் செய்தால் செய்பவனுக்கும், பிறருக்கும் தீமையைத் தரவல்லதாகிறது. இந்தப் பொது விதி, தவத்துக்கும் பொருந்தும். விவேகம் அற்றவர்கள் தவத்தின் உட்கருத்தை அறிவதில்லை. அவர்கள் தவம் செய்தால் அபரிதமான ஆற்றல் கிடைக்கும் என்று அறிந்து அதைப் பெற்று பிறரை அழிக்கப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இத்தகையோர் செய்யும் தவமும் கொடுரமாக இருக்கும். புராணங்களில் பலவிதமான கொடுரத் தவம் பற்றிய தகவல்கள் காணப்படுகின்றன. சிலர் ஒற்றைக் காவில் நின்று

தவம் புரிவர். சிலர் ஒரு சட்டியில் கந்தகத்தை போட்டு எரிய விட்டு அதைத் தலையில் வைத்துத் தவம் செய்வர். சிலர் இரும்புக் கொக்கிகளை தங்கள் உடலினுள் திணித்தும் வேல் போன்ற ஆணிகளை நாக்கினுள் குத்தியும் உடலை வருத்துவர்.

மற்றும் சிலர் கீழே தீயை மூட்டி மேலிருந்து கீழாகத் தலைகீழாகத் தொங்கிக் கொண்டு தீயிலிருந்து கிளம்பும் புகையை உட்கொள்வர். சிலர் கங்கை போன்ற ஐஸ் நீரில் இடுப்பளவு நின்று கொண்டு தவம் செய்வர். சிலர் நான்கு புறங்களிலும் தீயை மூட்டி அதன் நடுவே நின்று கொண்டு தலைக்கு மேலே தகிக்கும் வெயிலில் தவம் செய்வர். இதற்குப் பஞ்சாக்கி தபஸ் என்று பெயர். சிலர் வட்டமாக எரியும் தீக்கிடையே ஒற்றைக் காவில் நின்று தவம் செய்வர். மற்றும் சிலர் நடு இரவு வேளைகளில் மயானங்களுக்குச் சென்று பிணங்களின் மீதமர்ந்து தவம் செய்வர். இவையெல்லாம் தாமஸிக தவமாகும். இவற்றால் ஏதோ ஒரு சில சித்திகள் வேண்டுமானால் கிட்டலாமே ஒழிய ஆத்மஞானம் ஒருக்காலும் கிட்டாது.

புராணங்களில் அசுரர்கள் பிறரைத் துன்புறுத்தும் ஒரே நோக்கத்துடன் இத்தகைய கொடும் தவமுறைகளில் ஈடுபட்ட கதைகள் ஏராளமாக உள்ளன. ஆனால் பிறரது துன்பத்தில் இன்பம் கண்ட அவர்களது முடிவு எப்படி அமைந்தது என்பதும் நமக்குத் தெரிந்ததல்லவா? ஹிரண்யன், சூர பத்மன், இராவணன் போன்றோர் தங்களது கொடுர தவத்தால் எத்தனை எத்தனையோ சக்திகளைப் பெற்று விளங்கினாலும் இறுதியில் அவர்கள் இறைவனால் சம்ஹாரம் செய்யப்பட்டனர்.

பேராசிரியர் டி. கே. நாராயணன்

M.Sc., M.Phil.

ஆசிரியர், ‘சமயஜோதி’ மதுரை.

பிறரின் வெற்றி, அவர்தம் உழைப் பால் வந்த சிறப்பு என எண்ணுவது தூய சிந்தனை. மாறாக அவரது வெற்றியைக் காணச் சகிக்காது பொருமை உணர்வு கொள்ளுவது தீய சிந்தனை. முன்னது ஒளி, பின்னது இருள். தூய சிந்தனையிலிருந்து பிறப் பது ஞானம். ஞானமாகிய இருள் உடனே நீங்கிவிடும். எனவேதான் மனதில் இருளே (ஏகாரத்தை கவ னிக்கவும்) தோன்றாதிருக்கச் செய்யு மாறு வேண்டுகிறார்.

மனதில் சலனமும் மதியில் இருளும் தோன்றாதிருந்தால் மௌன நிலை தானே வந்தெய்தும். ஆன்மீக வாழ் வுக்கு மிகவும் சிறப்பாக உதவுவது தியானம். தியானத்தில் உடல் சார் புள்ள ஆன்மீகமற்ற நிலைமைகளை அறவே விலக்கிவிட்டு, நமது தெய் வீகத் தன்மையை உணர்கிறோம். தியானத்தில் வெளிப்புறத்து உதவி ஒன்றையும் நாம் ஆதாரமாகக் கொள்ளவில்லை. இந்த ஒரு மனநிலை யில் 'நிர்விகல்ப சமாதி' எனிதில் கை கூடும். எனவேதான் 'நின்மௌன நிலைவந்திட நீ அருள் செய்ய வேண் டும்' என வேண்டுகிறார்! செல்வம் எதற்காக? 'பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை' என்ற பழமொழி உலக இயல்பினைத் தெளிவாக விளக்கு கிறது. செல்வர்க்கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல் அல்லவா? உற்றாரும் சுற்றமும் உவகையுடன் வாழ வழி செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினால் வாரி வழங்க செல்வம் தேவை. செல் வம் இன்றி அறம் செய்ய விரும்பு வது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? இதனை நன்கு உணர்ந்ததாலேதான் செல்வத்தைக் கொடு என்று கேட் கிறார். தலைச்சுமை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுதான் தாங்க இயலும். என் னால் அதன் கனம் தாங்குமளவிற்கு அதாவது என் தேவைக்கேற்ப, செல் வத்தை வழங்கு எனக் கேட்கும் அவ ரது வேண்டுதல் இப்போது நமக்கு நியாயமாகவேபடுகிறது.

அடுத்து 'ஆயுள் நூறு வயது வேண்டும்' எனக் கேட்கிறார். நூறு வயதா? அது என்ன கணக்கு? சரித் திரத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை முன் னேற்றம் இவற்றை, 'ஆறாம் நூற் றாண்டு, ஏழாம் நூற்றாண்டு' என்று நூறு ஆண்டுகள் சாதனையைக் கொண்டு ஒப்பிடப்படுகிறது. ஒரு வளை நினைக்கும்போது, அவன் நம் முன் வந்தால், 'உனக்கு ஆயுசு நூறு' என்கிறோம். எனவே நூறு வயது என்பது இங்கு அளவுகோலாகக் கொள்ளலாம். நூற்றாண்டு வாழ்ந்து சாதிப்பது என்ன? அறிவு நெறி ஒழுகி, வள்ளலாக வாழ்ந்து, திட்ட முடன் செயல்படும்போது, தன்னால் பயன் அடைந்தவர்களைக் கண்டு மகிழ வும் அவர்களைத் தன் வழியில் ஊக்கு வித்து, வழி நடத்தி, அவர்களைக் கொண்டு ஏனையோரையும், பாரினில் வாழ ஒரு சந்ததியை, சமுதாயத் தைத் தன் வாழ்நாளில் உருவாக்க வேண்டுமென்ற அவாதான் இவ் வாறு கேட்கத் தூண்டியது.

இதுவரை வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வற்றையெல்லாம் கேட்டுவிட்டார். அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது என்பதற்கொப்ப மானிட ராகப் பிறந்த தன் பயன் இறை வனைத் தொழுது ஏத்துவதுதான். அதுதானே தலையாய பணி. 'உன்னைப் பாடும் பணியே பணியாய் அருள் வாய்' என முருகப் பெருமானை வேண்டுகிறார் அருணகிரி நாதர். தன யன் விநாயகரிடம் வாழ்வரம் கேட்ட பாரதியார், அவர் தம்பி கந்தப் பெருமானையும் விட்டாரில்லை! அவரி டம் இப்படிச் கூறுகிறார்:

“தோகைமேல் உலவும் கந்தன் சுடர்க் கரத்திருக்கும் வெற்றி வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்குவது எமக்கு வேலை.”

இளையவரிடம் எதுவும் கேட்க வில்லை இந்தப் பாரதியார். தன் பணி தன் வேலை என்பதனை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறார்.

முருகனுடன் வேலும் மயிலும் இணைந்தே இருக்கும். பாரதியாரும் இதனையொட்டி, கந்தப்பெருமானின் திருக்கோலத்தை அழகாக வர்ணிக் கிறார். தோகை கொண்ட மயில் மேல் உலவும் கந்தன். அவன் கரம் சுடர்க்கரம். கந்தனே சுடர்வடிவாக பிறந்தவன்தானே! அவன் சுடர்க் கரத்தில் இருக்கும் வேல் சாதாரண வேல் அல்ல. வெற்றி வாகையே (ஏகாரத்தைக் கவனியுங்கள்) சுமக் கும் வேல். தோல்வியைச் சந்தித் ததே இல்லை. 'அந்த வேலை வணங்கு வதே என் வேலை' என்கிறார். தன் பணி, தன் வேலை என்ன என்பதனை எளிய கருத்துக்களால் தெளிவாக, அழுத்தமாக இச்சிறுபாடல் மூலம் உணர்த்தி விடுகிறார் மகாகவி பாரதி யார்.

இவ்விரு பாடல்கள் மட்டும் போதுமே இரு கண்களாக இறை வனை வழிபட. ஒரு குருட்டுப் பிச்சைக் காரனிடம் 'உனக்கு வேண்டிய, ஒரே ஒரு வரம் மட்டும் கேள். தரு கிறேன்' என்ற கடவுளிடம், “ஆண் டவனே, என் ஏழடுக்கு மாளிகையின் உச்சியில், என் மனைவி தன்பேரனுக்கு தங்கக்கண்ணத்தில் நிலா ஒளியில் பால்சோறு ஊட்டுவதை என் இரு கண்களாலும் கண்டு மகிழ வரம் கொடு” என்ற கதைமாதிரி அமைந்து விடுகிறது பாரதியார் வரம் கேட்ட பாடல். அவரது தோத்திரப்பாடல் கள் அனைத்துக்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல் அமைந்து விடுகின்றன இவ் விரு பாடல்களும்.

இவற்றை நாமும், தினமும் பாடி பயன் பெறலாமே.

(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வேண்டுமென வகுத்தான். ஆதலின் உலகின்கண் உழவராக வேலை செய்பவர் யாவரும் ஆதிபகவன் வம் சத்தினர், அவன் கோலின வழியில் செல்பவர், உழவனைப் பழிப்பது ஆதி பகவனைப் பழிப்பதாகும். அவனைப் பூசித்தல் இறைவனைப் பூசித்த லாகும். பகவானுக்குப் பிரதிநிதி யாகியிருந்து உலகைக் காப்பவன் உழவன்.

“அலகிலா மறை விளங்கு மந்தன
ராசுதி விளங்கும்
பலகலையாந்தொகை விளங்கும்
பாவலர்தம் பாவிளங்கும்
மலர்குலாந்திரு விளங்கு மழை
விளங்கு மனு விளங்கும்
உலகெலாமொளி விளங்கு-
முழவருழு முழவாலே”

என்னும் பாட்டில் (ஏரெழுபது) நம் கவிச்சக்ரவர்த்தி இக் கருத்தையே வெளியிடுகிறார்.

ஆதிபகவான் உழவுமட்டும் செய்ய வில்லை; உழுது, தான் விளைவித்த தானியத்தில் வாரமும் கொடுத்து வந்தான். மொத்த மகசூலில் ஒரு பகுதியைப் பிரித்துத்தானே “வார” மாகக் கொடுக்கவேண்டும்? “பகவன்” (பகுப்பவன்—பங்கிடுபவன்) என்று உழவனை வழங்குவதற்கு இதுவும் காரணமாகும். இவ்விஷயத்தில் ஸம்ஸ்கிருதமும் தமிழும் “பகவன்” என்னும் சொல்லுக்குப் “பகுப்பவன்” என்றே பொருள் விளங்குமாறு மாறு அமைத்துள்ளன.

“बह्व्यस्यनिराशुषभगो न वारमुवति”

விஹவ்யமக்நிராஸுஷபகோ ந வாரம்ருண்வதி

(ருக்வேதம் 5-வது மண்டலம், 16-வது ஸூக்தம், 2-வது ருக்.)

“அக்நிதேவன் யாகத்திலுள்ள ஹவிஸ்ஸுகளை தேவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கிறான். அவன் (மனிதர்களுக்கு) “பகன்” (भगः) போல் வாரம் கொடுக்கிறான்” என்பது இதன்

கருத்து. இந்த வேதவாக்கியத்தில் “வாரம்” என்னும் சொல் அப்படியே காணப்படுகின்றது. அதற்கு “விரும் பப்படுவது” என்று பொருள் விளக் கப்பட்டுள்ளது பாஷ்யங்களில். ‘பகன்’ என்றும் பகவனுடைய சேர்க்கை யாலும், விளைந்த மகசூலின் ஒருபகுதி யும் “விரும்பப்படும் பொருளாகவே” இருப்பதனாலும், “வாரம்” என்னும் இச்சொல் உழவர் கொடுக்கும் “வார”த்தையே குறிப்பிடுவதாகக் கொள்வதில் மிக்க பொருத்தமுண்டு.

“प्रातिपतिं भगव्यं ब्रुवेय वयं प्रब्रुविते:”

ப்ரார்தஜிதம் பகமுகர்மஹுவேம
வயம் புத்ரமதிதே :
(ருக்வேதம் 7-42-2)

என்னும் வேதமந்திரம் பக(வ)னை (உழவனை) “அதிதியின் மகன்” என்று கூறுகின்றது. इयं वा अति (இயம் வா அதிதி;) (க்ருஷ்ண யஜுர் வேதம் தைத்-ஸம்ஹிதை 2-2, 6-1) என்னும் வேதவாக்கியம் “இந்த பூமியே அதிதி” என்கிறது. உழவனைப் “பூமி யின் மகன்” என்று வேதம் புகழ்கின்றது. இம்மாதிலத்தில் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் யாவரும் இம்மண்ணில் தோன்றி வளர்ந்து மண்ணிலேயே கலந்து விடுபவர்கள்தான். ஆனால் இப்பூமி உழவனுக்குத்தான் நேராகத் தனது ஸாரத்தை அருளுகின்றது. அவன் மூலமாகவே பிறர் அதைப்பெற முடியும். கன்றுக்காகப் பசுவின் மடியில் சுரக்கும் பாலை மற்றவர்களும் பருகுவது போலவே இதுவும். கன்று இல்லாத பசுவினிடம் பால் கிடைக்காது. அதுபோலவே பூமியின் குழந்தையாகிய உழவன் இல்லாவிடில் பூமி ஒரு பயனையும் தராது. இக்கருத்தை ஷே வேதவாக்கியங்கள் நன்கு விளக்குகின்றன.

“भगो विभक्ता श्वसावसागम्”

பகோ விபக்தா சவஸாகஸாகமத்
(ருக்வேதம் 5-46-6)

“பிரித்துக் கொடுப்பவனாகிய “பகன்” உணவுப் பொருட்களுடன் வந்து

காப்பாற்றட்டும் என்பது இதன் பொருள். “மலைகளும் ஆறுகளும் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும்” என்னும் கருத்து இதற்கு முன்பகுதியில் உள்ளது. மலைகளிலிருந்து ஆறுகள் தோன்றிப் பெருகி வயல்களில் பாய்வதும், உழவன் உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, அதைப் பிரித்துக் கொடுத்து உலகைக் காப்பதும் இந்த மந்திரத்தில் நன்கு விளக்கப்படுகின்றன.

“भगश्च वातु वायम्”

பகச்ச தாது வார்யம்
(ருக்வேதம் 7-16-11)

என்னும் மந்திரத்திலும் “பகனும் நமக்கு வார்யத்தை (விரும்பக் கூடியதை = வாரத்தை)க் கொடுக்கட்டும்” என்கிற பொருள் புலப்படுகின்றது. वद् = संवत्” என்னும் தாது (वातु)வினின்றும் (பாணினீய தாது பாடம்.) தோன்றிய “வாரம்” என்னும் சொல், ருக்வேதத்திலேயே, பகனால் (உழவனால்) பிரித்துக் கொடுக்கப்படுவதாகிய மகசூலின் பகுதியைக் குறிப்பதைக் கண்டோம். இன்றும் நம் நாட்டில் உழவன் “வாரம்” கொடுப்பது வழக்கத்திலுள்ளது.

உழவனுக்கு, காற்று—மழை—மலைகள் — ஆறுகள் — இவற்றைப் போல், உழவுக்கு மாடுகளும், குதிரைகளும் வேலை செய்வதற்கு ஆள் பலமும் வேண்டுமல்லவா? கீழே தரப்படும் மந்திரங்களைக் கவனிக்க வேண்டும்.

“भगो गोषू प्रविष्टो यः”

பகோ கோஷுப்ரவிஷ்டோ யா:

(அதர்வண வேதம் ஸம்ஹிதை 14-2-55)

“பகன் (பகவன் = உழவன்) பசுக்களின் நடுவில் இருப்பான்” என்பது இதன் கருத்து.

“भगो वा गोभिरयमेनज्यात्”

பகோ வா கோபிரய மேமநஜ்யாத்
(ருக்வேதம் 10-31-4)

“கோக்களுடன் (கூடிய) பகனும் “அர்யமா” எனப்படும் தேவனும் இந்தப் பயனைக் கொடுக்கட்டும்” என்பது இதன் பொருள்.

“भग प्रणो जनय गोभिरऽवैः
भग प्र नृभिर्नृन्तस्याम”

பகப்ரணே ஜனய கோபிரச்வை:

பகப்ர ந்ருபிர்ந்ருவந்தஸ்ஸ்யாம

(ருக்வேதம் 7-41-3; அதர்வண வேதம் 3-16-3; சுக்ல யஜுர்வேதம்-வாஜஸநேய ஸம்ஹிதா 34-36; க்ருஷ்ண யஜுர்வேதம் தைத்திரீய ப்ராமமணம் 2-5-5-2; 8-9-8.)

“பகனே! (भग) நாங்கள் ஏராளமான மாடு, குதிரைகளுள்ளவர்களாகுமாறு அருளவேணும். பகனே! (भग) நல்ல திறமைசாலிகளான மனிதர்களால் ஆள் பலமுள்ளவர்களாக நாங்கள் விளங்குமாறு அருளவேணும்” என்பது இதன் பொருள். இதே வாக்கியம் பல வேதங்களிலும் இதே கருத்துடன் காணப்படுவதைக் கீழே கொடுத்திருக்கும் விவரங்களிலிருந்து அறியலாம். भगेन मां संशयेन (அதர்வணவேதம் 6-129-1.) (பகேந மாஸம்ஸேபேன) என்னும் வாக்கியம் “ஸம்சபன்” என்று பகனைக் கூறுகிறது. எருதுகள்-குதிரைகள் முதலியவற்றின் குளம்புகள் இவனிடம் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்என்பது இதன் பொருள். இவ்வளவும் அமையப் பெற்ற பகவனுக்கு (உழவனுக்கு) உடல் வலிமை நிகரற்றதாயிருத்தல் மிக மிக முக்கியமல்லவா? அதை ஒரு வேதவாக்கியம் விளக்குகிறது:—

“भगस्य त्वो बले”

பகஸ்ய தந்வோ பலே

(அதர்வண வேதம் 2-29-1)

“பகனுடைய உடலின் வலிமை (எனக்கு உண்டாகுக)” என்பது இதன் கருத்து. “மனமதனுடைய அழகு எனக்கு உண்டாகட்டும். குபேரனுடைய பணம் எனக்கு உண்டாகட்டும்” என்பதுபோல் வலிமையை விரும்பும் போது அதில் சிறந்தவ

னாகிய பகனைச் சொல்லி அதை வேண்டுகிறது வேதம்.

பகன் (பகவன்) ஏர் உழும் வகையை ஒரு வேத வாக்கியம் சுவைமிக்க வருணனையால் காட்டுகின்றது;

“यो अंघो यः पुनस्सरो भगो वृक्षं वाहिनिः”

யோ அந்தோ ய: புனஸ்ஸரோ பகோ வருக்ஷேஷ்வாஹிநி

(அதர்வண வேதம் 6-129-3)

“பகன் குருடன். அதனால் சென்ற வழியிலேயே திரும்பித் திரும்பி வந்து கொண்டிருப்பான். அவன் மரங்களை நம்பிப் பிழைப்பவன்” (அல்லது-மரங்களில் முட்டிக்கொள்வன்) என்பது இதன் கருத்து. பின்மாலை வேளையில் மாடுகளை ஓட்டிக் கொண்டு உழவதற்காகச் செல்லும் உழவன், இருளில் குருடனைப் போல மெதுவாகத் தரையைத் தடவிக் கொண்டே வழியை ஊகித்தறிந்து கொண்டு சொல்வான். அவ்வாறு செல்லும் போது எதிரில் ஏதாவது மரங்கள் அல்லது கட்டைகள் (நிறுத்தி வைக்கப்பட்டவை)தோன்றினால் அவற்றையறியாது அவற்றில் மோதிக் கொள்வான். (அல்லது கலப்பை-ஏர்க்கால் ஏற்றம்-மடல்கள் தழை உரம்-வீட்டுக் கூரைக்கு ஓலைகள் இது போன்ற பல உபயோகங்களுக்காக மரங்களை நம்பி வாழ்வான்). அவன் ஒவ்வொரு வளைப்பிலும் பலதரம் உழும் போது, போனவழியிலேயே மீண்டும் மீண்டும் திரும்பி வருவான். இவற்றையெல்லாம் உற்று நோக்குங்கால் அவனைக் குருடனென்றால் வேறென்னவென்பது?

“பகன் (பகவன்) எல்லோருக்கும் தலைமை தாங்கி, முன்னே செல்பவன்” என்று கோஷிக்கிறது வேதம்.

“भगो राजा पुर एतु प्रजापन्”

பகோ ராஜா புர எது ப்ரஜாநநன்

(அதர்வண வேதம் 14-1-59)

“அரசனாகிய பகன்முன்னே அறிந்து கொண்டு செல்லட்டும்” என்பது இதன் கருத்து. “भग प्रणेतः” (பகப்ரணேத:) (ருக்வேதம் 7-41-3; அதர்வணவேதம். 3-16-3; சுக்ல யஜுர்வேதம் வாஜஸநேய ஸம்ஹிதை

34-36; க்ருஷ்ண யஜுர்வேதம், ப்ரா 2-5-5-2, 8-9-8.) “எங்களைச் சிறந்த முறையில் அழைத்துச் செல்பவனே!” என்று பகனைச் சொல்லுகிறது இவ்வாக்கியம். இதுபோன்ற பல வாக்கியங்கள் “பகன் முன்னே அழைத்துச் செல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்தவன்” எனப்புகழ்கின்றன. உணவைக் கொடுத்து உலகைக் காக்கும் பகவன் தான் உண்மையில் எல்லோருக்கும் தலைமை தாங்கி அழைத்துச் செல்லக் கூடியவன். மற்றவர்களுக்குப் போல் உழவர்களுக்குள்ளும் முன்னே ஏர் ஓட்டிச் செல்பவன்தான் தலைவனாகக் கருதப்படுவான். அவனுடைய மாடுகளும் பலமுள்ளவையாகவே இருக்கும். உழவர்கள் பலர் தங்களுடைய மாடுகளுடன் ஏர் உழுவதற்கு நிலத்தில் குழுமியிருக்கும் போது முன்னேர் உழுவதில் சர்ச்சை ஏற்படும். யாரும் தன் மாடுகளை முன்னேரில் கட்டி ஓட்ட எளிதில் இணங்க மாட்டார்கள். அதில் கஷ்டம் அதிகமாக இருப்பதே அதற்குக் காரணம். தனக்கு முன்னே வேறு யாரும் செல்லாத நிலையில் தானே வழிகாட்டியாகச் செல்லவேண்டியிருக்கிறதல்லவா? அதுபோலவே, ஏர் உழும் பழக்கமில்லாத மாடுகளையும் இளைத்த மாடுகளையும் பின்னேரில் கட்டி ஓட்டுவது வழக்கம். முன்னே போய்க் கொண்டிருக்கும் மாடுகளின் வழியில் பின்னால் தொடர்ந்து செல்வதில் மாடுகளுக்கு அவ்வளவு கஷ்டமிருக்காது. மாடுகளுக்குப் போலவே முதன் முதலில் ஓட்டிச் செல்லும் உழவனுக்கும் கஷ்டம் அதிகம். உழவில் ஏற்படக்கூடிய தவறுகளை கூர்ந்து கவனித்து நடத்த வேண்டிய பொறுப்பு அவனைச் சார்ந்தது. உழவர்கள் உழும் போது “என்னேரு(று) முன்னே(று)” என்று பெருமிதத்துடன் பாடிக்கொண்டே உழுவதை இன்றும் காணலாம். பல தெய்வங்களையும் அவற்றின் சிறப்பான பண்புகளையும் கூறிப்புகழும் வேதமும் தெய்விக உழவனாகிய பக(வ)னையே “முன்னே செல்பவன்” எனப் புகழ்கின்றது. அது இன்றளவும் தொடர்ந்து வழக்கத்தில் வந்திருத்தல் பொருந்தும்ல்லவா?

(தொடரும்)

(4-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரா அன்னமாச்சார்யா
இசைவிழா :

கி. பி. 15-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வரும், திருவேங்கடவனின் மீது சுமார் 32,000 கீர்த்தனைகள் புனைந்த வருமான தாளன்பாக்க ஸ்ரீ அன்னமாச்சார்யாவின் 578-வது பிறந்த நாள் விழாவினை முன்னிட்டு தி. தி. தே. அன்னமாச்சார்யா திட்டத்தின் ஆதரவில் “ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரா அன்னமாச்சார்யா இசைவிழாவினை” 23-5-86 முதல் 31-5-86 வரை ஒன்பது நாட்களுக்குத் திருப்பதியில் வெகு விமர்சையாக தேவஸ்தான மேலாண்மை கொண்டாடியது. 23-5-86 அன்று காலை ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரர் மற்றும் ஸ்ரீ அன்னமாச்சார்யா திருவுருவங்கள் திருவிதிவலமாக கொண்டு செல்லப்பட்டன. பின்னர் ஸ்ரீ அன்னமாச்சார்யா கலாமந்திரத்தில் இவ்விழாவினைத் துவக்கிடும் வகையில் ‘சங்கீர்த்தனை பூஜை’ நிகழ்ச்சி தி. தி. தே. ஆஸ்தான வித்வானாகிய திரு. நாமகிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணன் குழுவினரின் நாதஸ்வர இசையுடன் துவங்கியது.

அன்று மாலை, ஆந்திர மாநில முதல்வர் திரு. என். டி. ராமாராவ் அவர்களால் ‘இசை விழா’ துவக்கி வைக்கப்பட்டது. இறை வணக்கத்தைத் தொடர்ந்து, தி. தி. தே. செயலாட்சித் தலைவர் திரு. எஸ். லக்ஷ்மி நாராயண அவர்கள் விழாக் கூட்டத்தினரை வரவேற்றுப் பேசுகையில், அன்னமய்யா பாடல்களுக்கு எவ்வகையில் ஆழ்வார்களின் பாடல்கள் உதவியாக அமைந்தன என்பதையும், புரந்தர தாஸர் கருத்துக்களும் அன்னமய்யா கருத்துக்களும் எவ்வகையில் ஒத்து உள்ளன என்பதையும் விவரித்துப் பேசினார். பின்னர் ஸ்ரீ அன்னமாச்சார்யா திட்ட அலுவர் திரு. காமி செட்டி ஸ்ரீநிவாசலு அவர்கள் தனது ஆண்டறிக்கையில் அன்னமய்யாவைப் பற்றி விளக்கியும் அவர்

பிறந்த இடமான கடப்பை மாவட்டம் தாளன்பாக்க கிராமத்தில் தியான மந்திரம் ஒன்றும், வருடா வருடம் பிரம்மோற்சவம் ஒன்றும் மேற்கொள்ள இருப்பதைப் பற்றியும் விளக்கிப் பேசினார். இவ்விழாவிற்குத் தலைமை வகித்து உரையாற்றிய ஆந்திர மாநில அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு. என். எதிராஜராவ் அவர்கள் அன்னமய்யாவை பதிமூன்றாவது ஆழ்வாராக சிறப்பித்து, அவர்தம் பாடற்சிறப்பினை விளக்கிப் பேசினார். பின்னர் இவ்விழாவிற்குச் சிறப்பு விரந்தினராக வருகை புரிந்திருந்த குவாவியரைச் சார்ந்த திருமதி. ராஜ்மாதா விஜயராஜ்யே சிந்தியா அவர்கள் தி. தி. தே. பதிவு செய்த, வேங்கடவனின் மீது அன்னமாச்சார்யா மற்றும் பல கவிஞர்கள் இயற்றிய பாடல்கள் அடங்கிய தெலுங்கு பதிவு நாடாக்கள், புரந்தர தாஸர் மற்றும் பல தாஸர்கள் பாடிய கன்னட பதிவு நாடாக்கள், ஆழ்வார்கள் பாடிய தமிழ் பதிவு நாடாக்கள் ஆகியவற்றை வெளியிட்டு உரையாற்றுகையில், பக்தி மொழியைக் கடந்தது என்றும், வடக்கையும் தெற்கையும் இணைக்கும் சக்தி இசைக்கு ஒன்று தான் உண்டு என்கூறி இதுபோன்ற இசை விழாக்கள் பெருமளவில் நடக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் குறிப்பிட்டு, இந்நோக்கத்தை மனதிற்கொண்டு செயற்படும் ஆந்திர முதல்வரைப் பாராட்டிப் பேசினார்.

அடுத்து இசை விழாவினை துவக்கி வைத்துப் பேசிய ஆந்திர முதல்வர் அவர்கள் தி. தி. தே. பிரசுரித்த ஆங்கிலம் மற்றும் தெலுங்கு சமய நூல்களை வெளியிட்டார். பின்னர் தமது திறப்புரையில் ராயல சீமையில் பிறந்து பக்தி இயக்கத்திற்கு ஒரு புத்துணர்ச்சி அளித்த அன்னமய்யா, போத்தனா, சதாசிவ பிரம்மேந்திரர் போன்றோரின் சமயத் தொண்டினைக் குறிப்பிட்டு, இராமரும் கிருஷ்ணரும் மானிட பிறவிக்கு உதாரண புருஷர்களாக இருந்ததையும் அவர்

களைப் போற்றி பாக்கள் புனைந்த பக்தர்களும் ஜாதிகளுக்குள் வேற்றுமைக் காட்டவில்லை என்பதையும் விளக்கிப் பேசினார். அன்னமய்யாவின் தூய பக்தியினை அவர்தம் பாடல்களில் கண்டு, நம்பிக்கையுடன், சீரிய சிந்தனையுடன் செயலாற்றுவதே இது போன்ற பக்தர்களுக்கு நாம் செலுத்தும் நன்றிக்கடன் என்று கூறினார். பின்னர் அன்னமய்யா சந்ததியினரை தி. தி. தே. சார்பில் பொன்னாடைப் போர்த்திக் கௌரவித்தார். அடுத்து பதிவு நாடாக்களில் பல பக்திப் பாக்களைப் பாடிய ராஜ்குமார் பாரதி உள்ளிட்ட பல்வேறு கலைஞர்களை அன்னமாச்சார்யா நினைவுப் பதக்கங்களைப் பரிசளித்துக் கௌரவித்தார்.

இறுதியில் தி. தி. தே. பாதுகாப்பு அலுவலர் திரு. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் நன்றி நவீனார். இவ்விழாவில் ஆந்திர மாநில கல்வி அமைச்சர், மற்றும் ஆந்திர பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. உபேந்திரா ஆகியோரும் பங்கேற்றனர்.

அன்று இரவு ஸ்ரீ அன்னமாச்சார்யா திட்டத்தைச் சார்ந்த குழுவினரின் ‘ஹரி அவதாரம்’ எனும் இசை நிகழ்ச்சியும், அதனைத் தொடர்ந்து தி. தி. தே. ஆஸ்தான வித்துவான் திரு. நேதுநாரி கிருஷ்ணமூர்த்தி குழுவினரின் இன்னிசைக் கச்சேரியும் நடைபெற்றது.

24-5-86 முதல் 31-5-86 வரை எட்டு நாட்களின் காலை நேரங்களின் போது பல்வேறு முக்கிய பிரமுகர்களின் தலைமையில் டாக்டர். வேட்டுரி ஆனந்தமூர்த்தி, திருமதி. சுந்தர ராமன், திரு. பி. கே. ராஜகோபால ஐயர், ஸ்ரீ எஸ்.வி. புஜங்கராயசர்மா, டாக்டர். சீதா, திரு. வை. ஸ்ரீநிவாச ராவ், திருமதி பத்மாமூர்த்தி, திரு. கல்லூரி வீரபத்ர சாஸ்திரி, திரு. அர்ர கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. ஆருத்ரா, திரு. எஸ். ஆர். ஜானகி ராமன், திரு. ஜி. ராமசுப்பசர்மா, திரு. துவா

(48-ம் பக்கம் பார்க்க)

இசையும் இளைஞர்களும்

சென்ற வருடம் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் மிகச் சிறப்பான முறையில் “ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா அண்ணம்மாச்சார்யா இசை விழா” விளை நடத்தியதை வாசகர்களும், இசைப் பிரியர்களும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அந்த இசை விழாவில் என் மனதை நெருடிய ஒரே யொரு விஷயம் என்னவென்றால், அவ்வளவு புகழ் பெற்ற கலைஞர்கள் அளித்த இசை நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்க வந்த இளைஞர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு என்பதுதான்.

இன்றைய இளைஞர்கள், நமது பாரம்பரிய இசையை ஏன் விரும்பிக் கேட்டு ரசிப்பதில்லை என்ற கேள்வி என்னுள்ளே மீண்டும் மீண்டும் எழுந்து கொண்டிருந்தது. இவ்வருடம் மே மாதத்தில் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தினர் மீண்டும்

திரு. தி. ஸ்ரீ. திருவேங்கடம்-திருப்பதி.

“ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா அண்ணம்மாச்சார்யா இசை விழாவினை” நடத்தினர். சென்ற வருடம் 5 நாட்கள் நடந்த விழா இவ்வருடம் 9 நாட்கள் நடைபெற்றது.

சென்ற வருடத்திலிருந்து என்னுள் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்த கேள்விகளை இவ்விழாவில் இசை நிகழ்ச்சிகளை அளிக்க வந்த பல கலைஞர்களிடமே கேட்க முடிவு செய்தேன். இளைஞர்கள் நமது பாரம்பரியமான, சாஸ்திரீய இசையில் அதிக ஈடுபாடு கொள்ளாதது ஏன்? இதற்கு யார் பொறுப்பு? இந்நிலைக்கு என்ன காரணம்? எதிர்காலத்தில் சாஸ்திரீய இசையை இளைஞர்களும் ரசிக்கும்படி செய்ய முடியுமா? என்ற எனது பல கேள்விகளுக்குப் பிரபல கலைஞர்களின் பதில்கள் இதோ.

திரு. நாமகிரிப்பேட்டை கே. கிருஷ்ணன் (நாதஸ்வரம்)

நல்ல சாஸ்திரீயமான இசையை இளைஞர்கள் மட்டுமின்றிப் பொது மக்கள் பலரும் கூட அதிகமாக விரும்பிக் கேட்காதது அவர்கள் குறையில்லை. இதற்கு முழுமூலத் காரணம் வாய்ப்பின்மைதான்.

மிகச் சாதாரணமான வருமான முள்ளவர்கள்கூட நம் நாட்டில் நிறைய திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்புள்ளது. ஆனால் எவ்வளவோ லட்சம் பேர் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் ஒரேயொரு நல்ல சாஸ்திரீயமான இசைக்கச்சேரியைக் கூட கேட்கும் வாய்ப்பில்லாமலேயே போகிறது என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க உண்மை.

ஒருவன் லட்டு எப்படியிருக்கும் என்று தெரியாமலேயே லட்டு பிடிக்காது என்று கூறுவதைப் போல சாஸ்திரீய இசையைப் பற்றி தெரியாமலேயே அது தனக்குப் பிடிக்காது என்று கூறும் நிலையில்தான் இன்றைய இளைஞர்களும், பொதுமக்களும் இருக்கிறார்கள்.

திரு. அப்துல் ஜாபர் அலிகான் (கிதார்)

பொதுமக்களும், குறிப்பாக இளைஞர்களும் நமது சாஸ்திரீய இசையை அவ்வளவாக விரும்பாததற்கு முக்கியமான காரணம் அவர்களது பொருளாதார நிலைமைதான். ஒரு ரூபாய்க்கும் குறைந்த செலவில் இன்றுகூட ஒருவன் சினிமா பார்க்க முடியும். ஆனால் அதிகம் பணம் செலவழித்து அவர்களால் எப்படி இசைக் கச்சேரிகளை கேட்க முடியும்.

வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலிய சாதனங்கள் நமது இசையை பாமரர்களிடமும் பரப்பும் அரிய முயற்சியில் இன்னும் அதிக கவனம்

செலுத்த வேண்டும். திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் போன்ற நிறுவனங்கள் இப்போது நடைபெறும் விழாக்களை மேலும் பல நடத்தி பக்தியோடு இசையையும் வளர்க்க முன்வர வேண்டும்.

திரு. கே. ஜே. யேசுதாஸ் (வாய்ப்பாட்டு)

இன்றைய இளைஞர்கள் சாஸ்திரீய இசையை ரசிப்பதில்லை என்று அவர்களைக் குறைகூற நம் நாட்டில் யாருக்கும் அருகதை இல்லை. ஏனென்றால் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து இளமைக்காலம் வரை தினம் தினம் புத்தக மூட்டையை சுமந்துகொண்டு எப்போதோ அப்பா அம்மா படித்த பாடங்களை அர்த்தம் புரியாமலேயே மனப் பாடம் செய்து கொண்டும் எதற்கும் உதவாத பட்டம் பெற்று, அதைக் கையில் ஏந்தியபடி வேலைக்கு அலைந்து கொண்டும் அல்லது ஏழ்மையில் வாடும் சராசரி இந்திய இளைஞன் இசையை ரசிக்கும் வாழ்க்கையா வாழ்கிறான்.

தப்பித் தவறி ஒரு சில இளைஞர்களிடம் இயற்கையாகவே உள்ள ரசனைகள் கூட அவர்கள் பெற்றோர்கள் தரும் “தண்டச்சோறு”, “உருப்படா தவன்” முதலிய பட்டங்களைக் கண்டு மறைந்து விடுகின்றன. நம் நாட்டில் இன்று ஒரு அரசாங்க அலுவலக பியூனுக்குள்ள மதிப்பும் செல்வாக்கும் கூட பல இசைக் கலைஞர்களுக்கு இல்லை என்பது எவ்வளவு அப்பட்டமான உண்மை. இந்நிலையில் இசை மட்டுமின்றி எந்தக் கலையும் வளர்வது சுலபமில்லை.

திரு. பீம்ஸேன் ஜோஷி (வாய்ப்பாட்டு)

இளைஞர்களை பாரம்பரிய இசையை கேட்க வைத்து ரசிக்க வைப்பது அவ்வளவு எளிதான வேலை இல்லைதான். ஆனால் இதிலுள்ள ஒரே யொரு பிரச்சனை “கிளாஸிகல்” இசையை இளைஞர்களை கவரும் வகையில் “பிரஸண்ட்” செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்.

முடிந்த வரையில் . நமது திரைப் படங்களில் இடம் பெறும் பாடல் களை கிளாஸிகலாக இசையமைப் பதுதான் சிறந்த வழி. ஆனால் இதற் காக எல்லா சினிமாக்களும் “சங்கரா பரணம்” போலத்தான் இருக்கவேண் டும் என்றில்லை. இன்றைய இளைஞர் களை மிக எளிதில் கவரக் கூடியது சினிமாதான். அதனால் இதன் மூல மாக இசை மிகச் சலபமாக பிரபல மடையும் என்பது உலகறிந்த உண்மை.

திருமதி. வாணி ஜெயராம் (வாய்ப்பாட்டு)

இளைஞர்களை மட்டுமில்லை, எந்த வயதுள்ள ரசிகர்களுையானாலும் சரி அவர்களை பாட்டுக்குத் தைத்தாளம் போடக் சொல்லி, கைத்தட்ட வைப் பதோ இல்லை பாட ஆரம்பித்தவுட னேயே கூச்சல் போட்டு பாடுவதை நிறுத்தி வைப்பதோ கலைஞரின் புல மையும் அவனது திறமையும்தான் காரணம்.

இப்போதெல்லாம் பல கலைஞர் கள் கச்சேரி செய்வதை ஒரு பொருட் டாகவே நினைப்பதில்லை. அதற்காக ஒட்டு மொத்தமாக எல்லா கலைஞர் களையும் நான் குறைகூறவில்லை. இன் றும் கூட பல் தலைசிறந்த கலைஞர்கள் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் நன்கு உழைத்து, சிரத்தையுடன் நிகழ்ச் சியை வழங்கி இளைஞர்களிடமிருந் தும்கூட பாராட்டுக்களைப் பெறு வதையும் நான் மறுக்கவில்லை.

மொத்தத்தில் இளைஞர்களிடம் சாஸ்திரீயமான இசையை பரப்பும் பெரும் பொறுப்பு கலைஞர்களிடம் தான் அதிகம் என்பது எண்ணம். இதை மற்ற சக கலைஞர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திருமதி. பர்வீன் சூல்தானு (வாய்ப்பாட்டு)

சாஸ்திரீய இசையை இளைஞர்கள் ரசிப்பதேயில்லை என்று ஒட்டுமொத்த மாக முடிவு கட்டி விடுவது கண்முடித் தனமாகும். பம்பாய் போன்ற மிகப்பெரிய நவநாகரீக நகரங்களில்

வாழும் பலநூறு இளைஞர்கள் நல்ல சாஸ்திரீய இசையை விரும்பிக்கேட்டு ரசிக்கின்றனர். ஆனால் சினிமாப் பாடல் ரசிகர்களின் எண்ணிக்கை யோடு இதை ஒப்பிட முடியாதுதான்.

டில்லியில் பல பல்கலைக்கழக மாண வர்கள் ஒன்று சேர்ந்து SPIC MACAY (Society for Promot ing Indian Culture and Music amongst youth) என்றொரு இயக் கத்தினை நடத்தி வருகின்றனர். இப் போது திருமலை திருப்பதி தேவஸ் தானம் நடத்துவதுபோல ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த இளைஞர் இசை இயக்கம் 10 நாட்கள் மிகச் சிறப்பாக இசை விழாவினை நடத்துகின்றனர்.

இதைப் போல இந்தியாவிலுள்ள மற்ற பல்கலைக்கழகங்களிலும் சாஸ் திரீய இசையை இளைஞர்களிடம் பரப்பும் இயக்கங்களை ஆரம்பிக்க லாமே. அதற்கு என் போன்ற கலை ஞர்களின் பேராதரவு எப்போதும் உண்டு என்பது என் சககலைஞர்களின் சார்பிலும் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

திருமதி. சி. சரோஜா, சி. லலிதா (வாய்ப்பாட்டு)

இளைஞர்களை சாஸ்திரீய இசையை ரசிக்க வைக்கிறேன் பேர்வழி என்று கூறிக்கொண்டு பாரம்பரியத்தை விட்டுவிடக்கொண்டிருக்கிறார்கள் சில கலைஞர் கள். இளைஞர்களை கவர்வதற்காக அவர்கள் நிலைக்கு கலைஞர்கள் இறங் கிப் போகாமல், அவர்களை உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்துபவர்களே உண்மை யான திறமையுள்ள கலைஞர்கள். அவர்களால்தான் இளைஞர்களை சாஸ் திரீய இசையின் நிரந்தர ரசிகர் களாக்க முடியும். சமீப காலங்களில் நம் இளைஞர்கள் இப்போது மீண்டும் நல்ல சாஸ்திரீயமான இசையை ரசிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்கத் தோன்றுகிறது. நம் இளைஞர்களிடம் முதலில் இசை பற்றிய ஒருவித இமேஜினை ஏற்படுத்தி விட்டால் போதும். பிறகு அவர்

களாகவே நம்மை பாடச் சொல்வார் கள். நமது இசைக்கு மனிதனை ஆட் கொள்ளும் சக்தி நிறையவே உண்டு. ஆனால் சில கலைஞர்கள் இது புரியா மல் தமது திறமைகள் முழுவதையும் ஒரே சமயத்தில் காட்டி இளைஞர்களை பயமுறுத்துவதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும்.

திரு. உஸ்தாத் தில்ஷத் ஸாஹேப் (வாய்ப்பாட்டு)

நம் நாட்டின் முதுகெலும்பு கிரா மங்கள்தான். கிராமங்கள் நம் நாட் டின் பொருளாரத்தை மட்டுமின்றி, கலாச்சாரத்தினையும் வளர்க்கும் இடங்களாகும். ஆனால் இன்று கிரா மங்களின் நிலை என்ன? காலையிலி ருந்து மாலை வரை மாடாய் உழைத் தாலும் கால்வயிறு கஞ்சி கூட மிஞ்ச வதில்லையே. இந்த நிலையில் நாம் அவர்களிடம் கலையை இசையை வளர்க்க வேண்டும் என்று நகரங்களி லிருந்து கூச்சலிடலாமா!

நகரங்களில் ஓரளவு வசதிகளும், பல செளகரியங்களும் இருந்தும்கூட நகரத்தில் வாழ்பவர்கள் நமது கலை களை வளர்க்காமல், வெளிநாட்டுக் கலைகள் மீது மோகம் கொண்டு அலை கின்றனர். திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் போன்ற நிறுவனங் கள் திருப்பதி போன்ற பெரிய நகரங் களில் மட்டுமின்றி கிராமங்களிலும் கூட அவ்வப்போது சாஸ்திரீய இசை விழாக்களை நடத்த வேண்டும்.

திருமதி. எம். எல். வசந்தகுமாரி (வாய்ப்பாட்டு)

இன்றைய இளைஞர்களுக்குப் பொது வாகவே சாஸ்திரீயமான இசை மீது அவ்வளவு ஈடுபாடு இல்லைதான். ஆனால் இதனால் இளைஞர்களுக்குதான் இழிப்பு. எவ்வளவோ நூறு ஆண்டு களுக்கு முன்பு பாடிய பாடல்கள் இன்றும் நிலைத்துள்ளன. இன்னும் பல நூறு ஆண்டுகள் நிலைத்திருக்கும் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

இன்று முதியவர்களாக இருப்பவர்களும் ஒரு காலத்தில் இளைஞர்களாக இருந்தவர்கள்தானே. இப்போது சினிமா என்றால் அப்போது நாடகம். ஒரு காலத்தில் இசை கச்சேரிகளுக்கும் நாடகங்களுக்கும் போட்டி இருந்தது. பிறகு நாடகம், சினிமா இரண்டும் இசைக் கச்சேரிகளுக்கு போட்டியாய் அமைந்தன. இப்போது இதையெல்லாம் மிஞ்ச வீடியோ வந்துவிட்டது. அதனால் சினிமாவோ, நாடகமோ நசிந்து விட்டதா? இல்லையல்லவா. அது போலத்தான் இசையும் நசிந்து விடாது. காலமாற்றங்களினால் ஏற்படும் இத்தகைய பிரமைகள் காலப்போக்கில் தாமாகவே மறைந்து விடும்.

திரு. பண்டித் ஜஷ்ராஜ் (வாய்ப்பாட்டு)

இளைஞர்களுக்கு நமது இசை மீது அதிக விருப்பமில்லாததற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாததுதான். சாஸ்திரிய இசை என்றால் ஏதோ முதியவர்கள் கேட்கும் பஜனைப் பாடல்கள் என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் கூட வியப்பில்லை.

பல வெளிநாடுகளிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் அனைத்து faculty மாணவர்களுக்கும் கட்டாயமாக இசை ரசிப்பு (music appreciation) வகுப்புகளை நடத்துகின்றனர். ஆனால் நம் நாட்டு பல்கலைக்கழக விழாக்களில் டிக்கோ ஆடுகிறார்கள்.

அரசாங்கமோ, மற்ற கலை, கல்வி நிறுவனங்களோ யாருமே எந்த முயற்சியும் செய்யாமல் இளைஞர்கள் மீது பழி சுமத்துவது என்ன நியாயம்.

முடிவுரை :

நம் நாட்டின் பல தலை சிறந்த இசைக் கலைஞர்கள் தந்த பதில்கள்

மிகவும் அறிவுபூர்வமாகவும், யதார்த்தமாகவும் அமைந்திருந்தன. அவர்களது அனுபவம் நிறைந்த கருத்துக்கள் என்னுள் ஒரு புத்துணர்ச்சியை உண்டாக்கியது.

ஆம், நம் பாரம்பர்யமான சாஸ்திரிய இசை சாகவிலை, சாகாது. இன்னும் பல நூறு ஆண்டுகள் நிலைத்திருந்து நமது முன்னோரின் புகழையும் நமது புகழையும் நமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு எடுத்துக்கூறும்.

இளைஞர்களே! இனிமேல் உங்களை யாரும் சாஸ்திரிய இசையை ரசிப்பதில்லை என்று குறை கூற விட்டுவிடாதீர்கள். எவ்வளவோ துன்பங்களும் இன்பங்களும் நிறைந்த இந்த யுகத்தில் இசையின் மகிமையை அறிந்து கொள்ள முயலுங்கள்.

(45-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

ரம் பவன நாராயணராவ் ஆகியோர் அன்னமய்யா, கன்னட தாஸர்கள், தியாராஜர், மற்றும் பல தென்னிந்திய வாக்கியக்காரர்கள் ஆகியோரின் கீர்த்தனைகளின் இலக்கிய பக்தி, சம்பந்தப்பட்ட உரைக்கோவைகளை வாசித்தனர்.

இந்நாட்களின் மாலை நேரங்களில் திருமதி. மணி கிருஷ்ணசுவாமி, திரு. நாகல சின்ன சத்ய நாராயண, பூவைவச் சேர்ந்த திரு. பீம்ஷென் ஜோஷி, டெல்லியைச் சார்ந்த திரு. வாளர்கள். ராஜன் மிஷ்ரா மற்றும் சாஜன் மிஷ்ரா சகோதரர்கள், திரு. டி. வி. கோபாலகிருஷ்ணன், திரு. ஜேகதாஸ், திருமதி. வாணி ஜெயராம், திருமதி. சி. லலிதா மற்றும் சி. சரோஜா, திருமதி. எம். எல். வசந்தகுமாரி மற்றும் பம்பாயைச் சார்ந்த திரு. பண்டித் ஜஷ்ராஜ் குழுவினர் ஆகியோரின் வாய்ப்பாட்டு இன்னிசைக் கச்சேரிகளும், சிக்கில்

சகோதரிகளான திருமதி. குஞ்சுமணி மற்றும் திருமதி. லீலா ஆகியோரின் புல்லாங்குழல் இசைக் கச்சேரியும், புதுக்கோட்டை ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் ஆர். ராமநாதன் ஆகியோரின் வீணை மற்றும் வயலின் சேர்ந்திசை இன்னிசைக் கச்சேரியும், திரு. அன்னவரபு ராமசாமி குழுவினரின் தனி வயலின் கச்சேரியும், பம்பாய் திரு. உஸ்தாத் தில்ஷத்தகான் சாகேப் மற்றும் திருமதி. பர்வீன் சுல்தானா ஆகியோரின் ஜகல்பந்தி கச்சேரியும், திரு. எல்லா வேங்கடேஸ்வர ராவ் குழுவினரின் மிருதங்கம் வயலிந்யாசக் கச்சேரியும் நடைபெற்றன.

31-5-86 அன்று மாலை நடைபெற்ற பிரிவு வாழ்த்துரை விழா விற்கு வருகை புரிந்தோரை தி.தி.தே. செயலாட்சித் தலைவர் அவர்கள் வரவேற்க, விழாவிற்கு தி.தி.தே. இணை செயலாட்சித் தலைவர் திரு. வை. சக்ரதார ராவ் அவர்கள் தலைமை வகித்தார். விழாவிற்கு சிறப்பு விருந்

தினராக பங்கேற்ற ஆந்திர மாநில தலைமைச் செயலர் திரு. ஸ்ரவண் குமார் அவர்கள் பக்தியும் இசையும் இணைக்கும்படியான இதுபோன்ற இசை நிகழ்ச்சிகள் சாதாரண மனிதனையும் மேம்படுத்தும் வகையில் அமைந்திட வேண்டும் என்று கூறி, தி.தி.தே. மேலாண்மை இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளில் காட்டி வரும் ஆக்கப் பூர்வமான முயற்சிகளைப் பாராட்டிப் பேசினார். பின்னர் தி.தி.தே. பாதுகாப்பு அலுவலர் திரு. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் நன்றி நவீனார்.

புதிய நன்கொடைகள் :

தி.தி.தேவஸ்தானம் திருமலையில் மேற்கொண்டு வரும் நித்ய அன்ன தான திட்டத்திற்கென பம்பாயைச் சார்ந்த திரு. எம். ஆர். சாப்ரியா சேரிடி அறநிறுவனம் ரூ. 10 இலட்சம் அளித்துள்ளது.

